

Table of Contents

LỜI GIỚI THIỆU THƯ GỬI ÔNG NOEL GỬI MARIA ĐƠN GIẢN VÔ CÙNG YÊU QUÝ MÂU THUẪN ĐÀN BÀ VÀ ANH CHÀNG ĐU ĐỦ SỮA MÂU THUẪN ĐÀN ÔNG VÀ CÔ NÀNG NƯỚC LỌC NHAN SẮC HAY TRÍ TUỆ HAY GIÀU CÓ ĐÀN ÔNG CHỌN VỢ, ĐỆP ĐẦN HAY KHÔN XẤU ĐÀN ÔNG MỚI LÀ KHỔ ĐÀN BÀ BAO GIỜ CŨNG ĐÚNG LÀM BAN VỚI ĐÀN BÀ NỮ QUYỀN LÀ ĐÂY? "ĐÙI GÀ" VÀ "NƯỚC CAM" KHI NÀO PHU NỮ BỚT HY SINH ĐÀN ÔNG TRƯỚC SAU CŨNG ĐƯỚC THA THỨ EM YÊU, ANH CHUẨN BI VỀ MÔT THẾ GIỚI KHÔNG ĐÀN ÔNG KHI PHU NỮ TƯ CỞI TRÓI VÒNG ĐỜI CỦA TÌNH YỆU VÀ HÔN NHÂN HÔI BÚN NGAN YES, DEAR KHÔN 70 NĂM DAI MÔT GIỜ ĐỪNG ĐI HỌC TÁN GÁI SỨC QUYẾN RŨ CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐÀN BÀ – MA CƯỚI LẦN HAI MÃ SỐ CỦA TÌNH YÊU LÒI BAT

LÒI GIỚI THIỆU

Một trong những lạc thú của con người ta là được cãi, tranh luận, biện bác, có như thế , qua đó, từng vấ n đề `mới được soi rọi và tiế p cận rõ nét hơn. Tuy nhiên, có một đề `tài mà từ thuở khai thiên lập địa để n nay đã có nhiề `u, rấ t nhiề `u tranh luận, nghiên cứu, tìm hiểu nhưng than ôi, cuố i cùng, dẫu bộ óc "bách khoa toàn thư" nhấ t cũng tắ c tị, ngắ c ngứ. Đề `tài gì mà ghê gớm vậy? Thưa, bạn đang câ `m trên tay tập sách *Adam & Eva* của Di Li - một đề `tài mà hiện nay và ngàn đời sau nữa, con người ta vẫn còn tiế p tục tranh cãi sôi nổi, hào hứng. Nhà văn của mùa vàng nho chín nõn và nă ´ng tố ´t tươi Di Li sẽ dẫn chúng ta đi vào thế ´ giới â ´y.

Trước hế t, sự khôn ngoan của Di Li là chọn cách viế t như cà rỡn, như tế u táo, như bông lơn nhưng không kém phâ n nghiêm túc để dẫn dắ t câu chuyện về tâm lý của âm và dương, của nă ng và mưa, của nam và nữ, của Adam và Eva từ chủ đề này sang chủ đề khác, từ chuyện nọ xọ chuyện kia một cách nhộn nhạo, thân mật để thỉnh thoảng phá lên những tiế ng cười vui vẻ.

Phải nói không giấ u diệ m, Di Li đã tỏ ra hiểu sành sõi và cảm nhận lịch lãm về phẩm chấ t, tính cách, tính nế t, tâm tính của giới.

Với người phụ nữ, họ đòi hỏi người đàn ông của mình như thế nào? "Thưa ông Noel, chặ c ông ngạc nhiên hỏi con muố n gì? Con chỉ muố n ông hóa phép cho chàng hoàng tử của con thật tỏa sáng như chàng trai Tháng Giêng, thông minh như chàng trai Tháng Hai, giàu có như chàng trai Tháng Ba, lãng mạn và tài hoa như chàng trai Tháng Tư, mạnh mẽ như chàng trai Tháng Năm và yêu con như chàng trai Tháng Chạp. Giáng sinh năm nay, con chỉ có một điể ù ước giản đơn như mọi cô gái khác trên đời vậy thôi".

Điê u ước đó, đơn giản ư?

Và phải là đàn bà mới có thể viế t được: "Hơn nữa, tôi thấ y chính đàn ông mới là khổ chứ không phải phụ nữ khổ. Ngay cả điệ `u mà phụ nữ thường cho mình là khổ nhấ t thì cũng chỉ khổ so với các công việc khác chứ so với đàn ông vẫn muôn phâ `n sung sướng hơn, ấ y là cái việc chỉ có phụ nữ làm được: Sinh ra một đứa bé".

Phát biểu rố t ráo này cho thấ y một Di Li rấ t cá tính.

Đàn bà trên đời này từ Đông sang Tây, từ cổ chí kim cũng đề u có chung sự kiêu hãnh cao thượng â y.

Và từ tâm thế ấ y, Di Li lại liế c mặ t sang giới mày râu, đôi lúc, tôi có cảm giác như cô "đi guố c trong bụng" họ. Từ chuyện "anh chàng đu đủ sữa" để n "đàn ông chọn vợ"... Nghĩa là cô biế t tỏng về họ: "Tôi vẫn nghi ngờ việc phụ nữ trói chân đàn ông bặ ng một đứa trẻ, mà ngược lại mới đúng logic hơn. Nế u bạn muố n người phụ nữ ngô i im một chỗ, chẳng có cách nào dễ dàng hơn là tặng cho cô ta một cái bụng. Vì tình yêu, nàng sẽ sinh cho bạn một đàn trẻ thơ xinh đẹp, và giờ mọi đường cong của nàng bị phá vỡ, nàng tăng cân vù vù như uố ng nhâ m phải sữa DHA, nàng kiệt sức vì tã lót bim sữa...".

Đọc để n đây, ai lại có thể không gật gù và há miệng cười?

Những suy luận trong tập sách này có dẫn chứng nhiê `u chuyện xưa tích cũ, khiế ´n câu chuyện đi vào chiế `u sâu và thuyế ´t phục hơn. Vẫn chưa đủ. Sự hấ ´p dẫn của *Adam & Eva* còn chính là những suy nghĩ chủ quan của người viế ´t. Mà phải thế ´thôi, bàn luận về `chuyện tình yêu, tình ái, hôn nhân của đàn ông và đàn bà bao giờ cũng từ chủ quan của người phát ngôn. Chính vì thế ´, các phòng mạch "gỡ rố ´i tơ lòng", "vườn hô `ng", "nhỏ to tâm sự" của các chị, các anh Thanh Tâm, Tâ `m Thư, Tâm Giao, Hạnh Dung, Anh Bô `Câu, chị Diê `u Hâu... mới có đấ ´t số ´ng. Và các tập sách bàn vê `chủ đê `

tương tự như nhà văn Di Li đang trò chuyện với chúng ta mới có thể tiế p tục ra đời.

Trang sách này đã mở ra, bạn hãy đọc đi. Tôi tin ră ng, bạn sẽ hào hứng bởi có lúc thấ y y chang như những gì mình đã nghĩ; lại có lúc bạn những muố ngân cổ lên cãi (ấ y vậy, chả cãi được bởi giọng văn như bỡn, như đùa và duyên dáng quá chừng, nên thôi và tiế p tục... đọc).

Trang sách này khép lại, ă´t không ít Adam & Eva tự nhủ: Ta cũng sẽ viê´t một cuố n sách thú vị và bay bướm thơ mộng như thê´ này. Di Li à, hãy đợi đâ´y!

Nhà thơ Lê Minh Quố c

THƯ GỬI ÔNG NOEL

Kính gửi ông Noel, con mới (đã) 18 tuổi, quá tuổi để viế t thư cho ông từ lâu rô ìi. Nhưng con vẫn mong xuấ t hiện một điể ù kỳ diệu, thâ `n tiên. Con chưa nhìn thấ y Chúa Trời, ông Bụt, hay bà Tiên xuấ t hiện bao giờ, con chỉ nhìn thấ y ông với bộ quâ `n áo đỏ nổi bật rấ t dễ nhận ra ở mọi chỗ mọi nơi trong ngày Giáng sinh, vì vậy con mới viế t thư cho ông.

Điề u ước của con thực đơn giản. Như mọi cô gái khác, con mong gặp được chàng hoàng tử của mình. Xin ông đừng vội cười con ngớ ngắn khi đọc để n đây. Mọi cô gái đề u như con cả thôi. Nế u không thì làm sao những cuố n tiểu thuyế t diễm tình bán chạy và các bộ phim truyê n hình dài tập có đấ t số ng được. Ở đó các nhân vật nam đê u là hoàng tử thời hiện đại cả. Chàng đẹp trai, mạnh mẽ, ga lăng, nô ng nhiệt, thông minh, nhân hậu, quyê n uy và giàu có như hoàng tử. Chàng là giám đố c của những công ty lớn, cả ngàn người nể sợ. Chàng tố t nghiệp đại học Havard. Chàng ăn mặc rấ t hợp thời trang, luôn tỏa sáng như và `ng thái dương. Chàng biế t chơi đàn dương câ m và vẫn thánh thót những bản sonata trữ tình khi đêm vê , trong cô đơn, quạnh vă ng. Đương nhiên, có cả ngàn, cả vạn cô gái thích chàng. Những cô gái â y vừa xinh đẹp, vừa học thức và giàu có. Â y vậy mà chàng chỉ yêu có một người. Chàng từ chố i hế t tấ t cả để để n với tình yêu, bỏ qua mọi cám dỗ của những cô gái xinh đẹp gấ p nhiê u lâ n người thương. Chàng tỏ tình bă ng muôn vàn lố i lãng man và bấ t ngờ. Chàng bấ t cô gái phải tư tay nhặt quả bóng dưới lỗ gôn cho chàng, khi cô gái (đâ v tâm trạng tủi thân) vọc tay xuố ng lỗ gôn, ở dưới không chỉ có quả bóng gôn mà còn cả sợi dây chuyê n kim cương nữa. Chàng mời người thương để n một hang động tố i tăm lạnh lẽo hoang vu ở cách xa thành phố để n hàng trăm ki lô

mét, khi cô gái chui vào trong hang, đô `ng loạt hàng ngàn bông pháo hoa phụt sáng, cùng lúc ấ ´y chàng cũng mở sâm panh và trên tay xuấ ´t hiện một bó hoa hô `ng. Nế ´u người tình làm chàng đau khổ, chàng không trách móc, không giận dữ, chỉ lặng lẽ ứa những giọt nước mã ´t cay đã ´ng. Khi cha mẹ không đô `ng ý cho chàng lấ ´y người yêu thương, chàng bỏ luôn nhà cao cửa rộng, bỏ công ty có hàng ngàn nhân viên cúi đâ `u răm ră ´p, bỏ sự nghiệp đang thăng hoa rực rỡ, bỏ cuộc hôn nhân să ´p đặt với một cô dâu tương lai xinh tươi rực rỡ như hoa hậu. Chao ôi, mà cô gái chàng yêu sao mà bình thường, trông cũng chỉ xinh đế ´n như con là cùng. Lắ ´m cô trông còn chả bă `ng con, không cao không chân dài như con, lại còn chưa tố ´t nghiệp đại học nữa, chỉ là một cô gái bán hàng tâ `m thường. Vậy mà cũng gặp được Bạch mã hoàng tử.

Còn con thì sao? Đã đành ră `ng thì là cả vương quố c mới có một vài chàng hoàng tử thôi. Ông vua nào đẻ lă m con thì cũng chỉ được vài chục hoàng tử là cùng. Ở nước Nam này có gâ `n 90 triệu dân. Tuy con chưa có đủ thời gian để gặp hế t 40 triệu nam nhân từ 1 tháng tuổi cho đế n 100 tuổi nhưng con cũng đoán ră `ng hình như hoàng tử không hê `tô `n tại dưới gâ `m trời này. Chao ôi, con đã hẹn hò với không dưới 10 chàng trai kể từ ngày con tròn 17 tuổi. Cho đế n tố i hôm qua 23/12/2012, con đã kế t thúc cuộc hẹn hò với chàng trai thứ 12 và trong con thấ t vọng (tuyệt vọng thì đúng hơn), con mới viế t lá thư này cho ông.

Chàng trai Tháng Giêng thực sự là đẹp như một ánh sao đêm, rực rõ như mặt trời và dịu dàng như mặt trăng. Thoạt nhìn con nghĩ ngay đây là hoàng tử của mình. Nhưng đế n là n hẹn hò thứ ba, chỉ ba ngày sau là n hẹn đâ u tiên, con phát hiện ra một tin nhă n gửi đế n điện thoại của chàng trong lúc chàng đi vệ sinh. Tin nhă n nói ră ng: Đêm qua anh thật tuyệt. Em cũng muố n đêm nay được như thế nữa. Con bỏ về luôn. Hoàng tử không phải như thế . Hoàng tử dù có

yêu cô gái nghèo khổ, rách rưới cũng không phụ nghĩa mà yêu là ng nhà ng vài cô một lúc.

Chàng trai Tháng Hai, rấ t tiế c, không quá chói sáng như một người mẫu thời trang nhưng bù lại cũng có một bă ng đại học Havard. Chàng thông minh vượt trội, có lẽ trí tuệ hơn 40 triệu nam nhân còn lai của nước Nam. Ngay buổi hen hò thứ hai, chàng đã mời con để n ăn tô i ở một khách san năm sao. Con mừng rõ, biế t ră ng ở đó sẽ có nê n, nhạc trữ tình, hoa hô ng, chocolate và biế t đâu, cả nhẫn câ u hôn nữa. Rút kinh nghiệm là n trước, con thử lòng chàng: Em có một cô bạn gái rấ t xinh đẹp, muố n giới thiệu với anh để hai người biế t nhau. Tổ i nay em mời cô ấ y đi cùng nhé? Chàng từ chố i thẳng thừng. Con vui trong lòng lă m, chàng chỉ muố n hai người ở bên nhau, chàng không muố n bấ t kỳ người thứ ba nào xen vào, dù là một cô gái cực kỳ xinh đẹp. Nhưng sau đó chàng nói thêm: "Anh được tặng cái coupon này, nó chỉ dành cho hai người ăn. Nế u cô ấ v muố n đi cùng thì có thể tự mua một coupon khác. Em thông cảm. Anh số ng ở Mỹ lâu năm, mà người phương Tây sòng phẳng lấ m. Hai người đang yêu đi ăn cùng nhau lắ m khi còn chia đôi hóa đơn." Thưa ông Noel, ông đi nhiệ u, biế t rộng. Ông đi từ Bắ c cực sang Nam cực, ông có nghe nói gì vê chuyện người Mỹ không?

Chàng trai Tháng Ba, thật hạnh phúc, không có ý đô chia bấ t kỳ hóa đơn nào với con cả. Ngay từ lâ ngặp thứ nhấ t, chàng đã tặng cho con một chiế c xe hơi có hình ngôi sao ba cánh dù con lái xe máy còn lập cập. Lâ nhẹn hò thứ hai, chàng đưa con đi chơi ở ngoại ô trên chiế c xe mui trâ n của chàng. Chao ôi là hạnh phúc, là lãng mạn với mùi đòng đòng đương trổ bông, mùi sen nở, mùi hoa sữa, mùi hoa cải ven sông. Con bổ sung thêm bức tranh lãng mạn bắ ng một đĩa nhạc có bản "Moonlight Sonate" của Beethoven. Nhưng chàng bảo nghe cái bài nhạc này ri rì như kèn đám ma. Chàng bảo chàng có đĩa nhạc hay hơn. Sau khi nghe hế t bài "Kiế p nghèo", "Kiế p câ m ca", "Kiế p

đỏ đen", "Kiế p đam mê", để n "Kiế p ve sâ `u" thì chàng lột áo ngực của con ra. Con bảo chờ từ từ cho để n ngày cưới thì chàng nói cô người tình nào của chàng cũng tự cởi áo ngực ngay từ lúc chàng vừa đưa cho chiế c chìa khóa xe hơi. Sợ quá con tụt xuố ng xe, chạy bộ 30 cây số về `tận nhà.

Chàng trai Tháng Tư, chao ôi, không những biế t chơi "Moonlight Sonate" mà còn biế t đánh tấ t tật những bài nào mà dương câ `m có thể, từ "Cả nhà thương nhau" cho đế n "Hành khúc Thổ Nhĩ Kỳ". Mỗi lâ `n con làm chàng giận, chàng không trách mặ ng nửa lời, chỉ lặng lẽ ứa nước mặ t vì đau đớn. Thưa ông, mỗi khi như thế , lòng con trùng lại, con đau chẳng kém chàng. Chàng là hoàng tử của lòng con. Rồ `i một lâ `n nọ, khi chở con về `nhà sau một tố i thứ bảy, chúng con đụng độ một toán cướp (À không, thực ra ngôn ngữ xứ con gọi là mấ y thặ `ng nghiện.) Chàng vội quỳ sụp xuố ng khóc tư tư, hai tay vái lạy như tế sao: "Em lạy các anh, em còn cha mẹ già ở nhà, sức em thì yế u, các anh chỉ đánh một chưởng là em chế t." Rồ `i chàng lộn hế t túi quâ `n túi áo ra: "Đây, em còn ít tiê `n lẻ các anh câ `m lấ ´y mà tiêu. Người yêu em còn có nhiề `u hơn trong xặ c tay ấ ´y." Con cũng không nghĩ rặ `ng hoàng tử hiện đại có thể câ `m gươm đánh tan tác một toán cướp nhưng tự dưng con thấ ´y sợ nước mặ ´t của chàng.

Chàng trai Tháng Năm, thưa ông Noel, con xin ông kiên nhẫn đọc hế t vài dòng nữa thôi thì ông sẽ hiểu vì sao. Chàng trai Tháng Năm là giám đố c một công ty lớn, chàng đâ y quyề n lực, mạnh mẽ, sáng suố t, yêu con hơn hế t thảy những cô gái khác. Uy quyề n và sự mạnh mẽ toát ra từ chàng khiế n mọi người đề u kính nể. Nhưng có một là n, chàng bắ t gặp chàng trai Tháng Hai đế n nhà con. Con đã giải thích rã ng anh ta chỉ để n để đòi lại cuố n sách cũ mà con đã trót mượn, nhưng chàng không nghe. Chàng tát tai con hai cái. Túm tóc mái, tóc mai, tóc gáy. Thụi một cú vào giữa số ng lưng con. Thêm một cú sút dứt khoát vào vòng ba nở nang đẹp đẽ. Và cuố i cùng,

chàng quan sát xem còn chỗ nào trên cơ thể con chưa được tấ n công. Rồ i chàng nhảy bổ vào con với tư thể của Othello siế t cổ Desdemona trên sân khấ u. Sau rố t chàng tuyên bố con không được phép tiế p xúc với bấ t kỳ người đàn ông nào khác ngoài bố đẻ của con.

Thưa ông Noel, con không dám làm phiê nông với những câu chuyên dài lê thê vê các chàng trai Tháng Sáu, Tháng Bảy, Tháng Tám... Con chỉ kể nố t chuyện chàng trai Tháng Chạp mà con vừa chia tay ngày hôm qua. Cho để n lúc gặp chàng, con không có bấ t cứ mong ước nào khác ngoài tìm được một chàng trai thực sự yêu con. Con chỉ câ n được yêu như cô gái nghèo tìm thấ y chàng hoàng tử của mình. Và chàng để n. Chàng không đẹp trai, quyề n uy, giàu có, không có bă ng đại học Havard và không biế t chơi đàn dương câ m. Chàng chỉ mang lại duy nhấ t cho con trái tim. Chàng yêu con bă ng tấ m lòng ấ m áp và mê m mại, yêu hơn tấ t cả mọi thứ trên đời. Ngày hôm qua là sinh nhật con, rấ t đông bạn bè để n xem mặt hoàng tử của con. Trước khi thổi nê n, chàng nói sẽ tặng con một món quà tình yêu lãng mạn nhấ t. Tấ t cả bạn bè con bặ t đã u đoán, người đoán là một chiế c nhẫn kim cương, người đoán là hai chiế c vé du lịch đi Hawai, người đoán là một chiế c túi Hermes mà con vẫn ao ước. Rô i con mở quà trước bao con mặ t hô i hộp. Trong hộp giấ y là một hình trái tim được kế t bă ng 300 que diêm. Con hơi lúng túng nhưng vẫn bấ t đâ u thổi nế n. Khi thổi đế n cây cuố i cùng thì con vô ý để rót mấ t trái tim. Con vôi vàng đố t diệm đi tìm thì chẳng may cây diệm cham phải 300 que diệm kế t khéo như bó đuô c. Lửa bă t cháy đùng đùng. Trái tim cháy rụi. Trong phòng khúc khích tiế ng cười. Đêm â y vê , con khóc hế t nước mặ t như cô bé bán diệm không nhà không cửa vậy.

Thưa ông Noel, chặ c ông ngạc nhiên hỏi con muố n gì? Con chỉ muố n ông hóa phép cho chàng hoàng tử của con thật tỏa sáng như

chàng trai Tháng Giêng, thông minh như chàng trai Tháng Hai, giàu có như chàng trai Tháng Ba, lãng mạn và tài hoa như chàng trai Tháng Tư, mạnh mẽ như chàng trai Tháng Năm và yêu con như chàng trai Tháng Chạp. Giáng sinh năm nay, con chỉ có một điề `u ước giản đơn như mọi cô gái khác trên đời vậy thôi. Con kính chúc ông lái xe tuầ `n lộc an toàn, không gặp tắ ´c đường, không gây tai nạn, đi để ´n nơi về `để ´n chố ´n.

Kính thư

Maria Đơn Giản

GỬI MARIA ĐƠN GIẢN VÔ CÙNG YÊU QUÝ

Trong tuổi đời 1700 năm của mình, ta đã nhận được 99 triệu 9 trăm 99 nghìn lá thư của các cô gái như con. Bức thư này, ta chỉ copypaste trên máy tính rô i in ra gửi để đỡ phải viế t lại.

Maria Đơn Giản thân yêu, Chúa Trời của ta khi xưa lúc mới tạo ra Adam và Eva có trao cho Adam một món quà. Món quà ấ y bao gồ m hai thứ: Tim và Óc. Nhưng món quà ấ y có một điề ù bấ t lợi, cứ dùng được thứ này thì thứ kia vô dụng. Adam không thể dùng hai thứ cùng một lúc. Con thân yêu của ta, liệu con có muố n làm cho Adam bại não như bà tổ Eva của con đã từng làm không. Ngày xưa Chúa Trời cũng nhận được nhiề ù thư đề nghị từ trầ n thế để xin ngài cấ p cho nhân gian một con Rô ng. Con Rô ng này phải có cái đầ ù kiêu hùng của sư tử, đôi cánh dũng mãnh của đại bàng, bộ móng vuố t dữ tợn của loài báo, thân hình uyển chuyển của rấ n, vẩy như cá để bơi được dưới nước, lại còn khạc ra lửa như rô bố t. Chúa Trời nổi giận, nói con người thật quá quấ t, như thế để n ta cũng chẳng

thành Rô `ng được. Cuố i cùng, người ta chỉ có thể nặn tượng Rô `ng, vẽ tranh Rô `ng để ngặ m. Vì thế , ta cũng chỉ có thể tặng con bức tranh chàng hoàng tử có sẵn trong laptop của ta. Ta đã gửi cho con trong file đính kèm đây rô `i nhé. Chúc con vui vẻ và hạnh phúc với bức tranh hoàng tử trong ngày Giáng sinh này.

Ông già Noel

MÂU THUẪN ĐÀN BÀ VÀ ANH CHÀNG ĐU ĐỦ SỮA

Người ta hay bảo tôi là người mâu thuẫn. Tôi bảo bản chấ t của loài người là mâu thuẫn, tôi cũng là con người thì mâu thuẫn có sao.

Ví dụ thể này nhé, khi bạn còn độc thân thì người đàn ông như thể nào sẽ hấ p dẫn bạn? Hoặc cụ thể hơn, những hành vi nào của nam giới sẽ khiế n bạn cảm thấ y đáng yêu? Tấ t nhiên rô i, đã u tiên là anh ta có vóc dáng hoặc lịch lãm hoặc lãng tử và tính cách càng ngang tàng càng tố t. Những câu chuyện tình hấ p dẫn thường bắ t đâ u bă ng những cuộc đấ u khẩu bấ t tận và cho dù anh ta có làm cho bạn tức chế t thì sự ngang ngạnh của anh ta cuố i cùng thế nào cũng khiế n bạn cảm thấ y thú vị và bị khuấ t phục. Gã Rhett Butler tưởng tương của nữ nhà văn Margaret Mitchell là một ví du điển hình. Thậm chí cho dù bạn không được đấ u khẩu trực tiế p với thuyê n trưởng Butler như Scartlet O'Hara thì bạn cũng sẽ bị thu hút bởi gã đàn ông ngang tàng trên màn bạc ấ y. Phụ nữ là chúa ghét thứ đàn ông nhu nhược bảo gì nghe nấ y và khuôn mẫu như cái đô ng hô. Anh ta phải ngao nghễ như thủ lĩnh rừng xanh kia. Cho dù chỉ là một đô ng nghiệp thôi, nế u đang nói chuyện với bạn mà anh ta giật mình nhìn đô ng hô rô i hô t hoảng "Mình phải vê nhà ăn cơm tố i" (có lẽ mẹ anh ta hoặc vợ anh ta đã bấ m độn cho anh ta đúng giờ ấ y là phải vê) thì đảm bảo bạn sẽ không muố n giao tiế p với anh chàng hãm tài đó là n thứ hai, cho dù chỉ là trao đổi nghiệp vụ.

Người đàn ông hấ p dẫn ắ t phải thông minh và hài hước. Anh ta mà mở đâ u câu chuyện thì những người xung quanh, mà đặc biệt là phụ nữ bị hút như nam châm, và sau câu chuyện đó sẽ rấ t muố n xin số điện thoại để lắ ng nghe những câu chuyện thú vị tiế p theo. Bạn

cũng không nă m ngoài số đó, mặ t bạn sẽ tròn xoe, miệng bạn sẽ tròn vo trước kho kiế n thức khổng lô cùng sự trải nghiệm đa dạng của anh ta.

Còn gì nữa nào? Anh ta hào hiệp với bạn bè. Sự hào hiệp của người đàn ông thể hiện cả ở sự hào phóng và nhiệt tình giúp đỡ người khác, mà đặc biệt là phụ nữ. Chẳng ai báu gì một gã keo kiệt và ích kỷ. Bạn nhìn thấ y sự chi tiêu thoải mái của anh ta và hơi tí sùy tiế n trả hộ thiên hạ với nụ cười tươi rói như thể được trả tiế n và chia sẻ thu nhập chính là niê m vinh dự của tôi. Bạn thực sự bị ấ n tượng. Bạn nhìn thấ y anh ta luôn số t sắ ng giúp đỡ mọi người, từ cô bạn học cũ có hoàn cảnh thương tâm, ông bạn đô ng nghiệp già lão cho đế n người tàn tật qua đường. Hễ cứ có cơ hội được giúp đỡ là anh ta vui lòng hy sinh chút việc riêng để thực hiện như thể nụ cười của người khác chính là hạnh phúc của mình vậy. Chao ôi, sao lại có người đàn ông nhân hậu nhường ấ y. Bạn thực sự xúc động.

Gì nữa nào? Bạn tình cờ chạm trán anh ta ở một quâ y bar nào đó. Anh ta ngô i trên chiế c ghế cao ngấ t ngường, nố c rượu mạnh đế n mụ mị cả người với khuôn mặt đau khổ. Chẳng gì khiế n phụ nữ day dứt hơn khi cô ta nhìn thấ y một người đàn ông với nỗi cô đơn và khuôn mặt tuyệt vọng. Hình ảnh này khiế n bạn thấ y anh ta thật đáng yêu. Tửu lượng của anh ta khá tố t, người ta uố ng hai ly đã say thì anh ta chờ uố ng hai chai Martini mới tạm ngơ ngác, vì bình thường anh ta vẫn uố ng lắ m như thế rô ì. Đàn ông uố ng rượu thì có sao. Kể cả hút thuố c lá nữa. Nế u bạn đang yêu say đã m một anh chàng nghiện thuố c lá, tôi thể có tấ t cả các chư vị thấ n linh trên trời, bạn ắ t sẽ thấ y mùi thuố c lá trộn lẫn mùi nước hoa Armani tỏa ra từ trên người anh ta trở nên vô cùng gâ n gũi và đáng yêu đáng quý. Thuố c lá và rượu là thứ vẫn bị mọi quố c gia trên toàn thế giới hạn chế, nhưng bạn thử hình dung bạn vừa mới làm quen với một anh chàng không rượu bia, không thuố c lá, không cà phê thử xem.

Nê u ban chưa bao giờ có cơ hôi đó, tôi sẽ kể ban nghe một câu chuyện có thật. Là hô i tôi đang theo đuổi một công việc kinh doanh, chung cổ phâ n có một anh chàng với cái tên con gái, thôi thì tôi tạm đặt là anh X. Anh X da tră ng, lông mi cong, tính nế t cẩn thận, có cáu giân gì cũng chỉ đỏ ửng mặt lên thôi chứ không bao giờ nỡ nói to. Mỗi bận họp cổ đông, trụ sở chật hẹp nên chúng tôi thường ra quán cà phê. Mỗi là n vào quán, anh X không gọi trà, cà phê, bia Heineken mà chỉ gọi sinh tố. Loại sinh tố yêu thích duy nhất của anh không phải cam chanh, táo ổi, bưởi dứa, mãng câ u mà là đu đủ sữa. Lâ n thứ nhấ t anh gọi đu đủ sữa, tôi đoán anh đang bị nhiệt miệng, nóng trong người nên câ n phải giải nhiệt. Lâ n họp cổ đông thứ hai, nhìn thấ y ly nước màu vàng quen thuộc, tôi đoán anh gọi hú họa cho có, nhưng khi thấ y anh uố ng hế t sạch ly đu đủ sữa một cách thích thú, tôi không kìm được mới buột miệng "Anh bị thiê u vitamin A hử?". Lâ n thứ ba, vừa ngô i xuố ng ghế, đã u óc tôi vẫn còn bị ám ảnh bởi đu đủ sữa, quên sạch những ý tưởng câ n trình bày với các cổ đông khác, tôi gọi cho mình ly cà phê rô i khi cô phục vụ quay sang anh X, tôi vọt miệng "Cho ly đu đủ sữa". Anh X mim cười nhìn tôi đâ v hàm ơn.

Câu chuyện này đã trôi qua 13 năm rô ìi nhưng tôi vẫn còn nhớ như in anh chàng "đu đủ sữa" ấ y. Đu đủ sữa là món sinh tố chẳng ngon lành gì, thậm chí phụ nữ cũng không mấ y khi uố ng trừ phi đang có ý đô ìlàm đẹp da, chố ng lão hóa, cải thiện cân nặng. Đó là món đô `uố ng lành tính chủ yế 'u dành cho các em bé sơ sinh. Anh X xa lạ với các chấ 't có cô `n, có nicotin, không ăn thịt chó và lại còn có tật say xe. Nghe kể anh đi tàu hỏa cũng say, có bận tàu vừa rời ga, đã thấ y anh tái mặt ôm túi nilon rô `i. Tôi chưa đi ăn sáng cùng anh X bao giờ nhưng tôi đoán nế 'u có ăn phỏ gà, thế ' nào anh cũng gọi một bát "nước trong, không hành, bỏ da" và không nêm dấ 'm ớt. Rô `i nhé, nế 'u bạn được lựa chọn giữa hai gã đàn ông, một gã vào quán gọi Heineken và một gã gọi đu đủ sữa, hoặc dưa hấ 'u sữa hoặc

cam sữa, bạn sẽ chọn gã nào, dù chỉ chọn để ngô i chuyện phiế m. Bạn không câ n nói tôi cũng biế t câu trả lời của bạn rô i.

Tôi vừa kể vê `một anh chàng hấ p dẫn, và rấ t có thể làm cho những bạn nữ đã có chô `ng nhớ lại thuở hoa niên say đấ m của mình. Giả sử bạn đã mang được một anh chàng hấ p dẫn đó vê `nhà và biế `n anh ta thành chô `ng, giờ bạn sẽ làm gì? Tôi đoán nhé, đâ `u tiên bạn sẽ rấ 't muố n anh ta nghe lời bạn.

"Anh đế n đón em lúc 5h rồ i đưa em đi siêu thị nhé, anh cứ uố ng cà phê chờ em ở cửa siêu thị, em mua bán xong chúng ta sẽ đi xem phim *Ước gì anh cưới được em*" - "Ù, anh chuẩn bị đi đây, em yêu"

"Cái anh Y bạn anh trông xí xớn thể nào â y, em chẳng thích anh gặp anh ta tí nào" – "Ù, em nói đúng, anh chơi với cậu ta từ hô i tiểu học mà để n giờ mới nhận ra điể u đó. Từ giờ anh sẽ hạn chế không gặp cậu ta nữa".

"Tại sao anh lại phải đi công tác tận 10 ngày, đấ y là việc của cậu Z, anh hãy bảo với sế p trả lại việc ấ y cho cậu ta". – "Ù, đúng thật, mai anh đế n bảo thế vậy".

Anh ta nghe lời bạn tuyệt đố i, đó chả phải sự gì ghê góm ngoài bă ng chứng của tình yêu. Chẳng có người nào đang yêu mà bảo gì cũng phót lờ hoặc ngang ngạnh chố ng đố i cả. Anh â y đang yêu bạn say đấ m. Thật tuyệt.

Bạn cảm thấ y anh ta có nhiệ `u điệ `u cơ bản không hiểu, tỉ dụ như người như thế nào là tố t là xấ u là không nên giao du, đi ngủ lúc mấ y giờ mới là khoa học, ăn uố ng thứ gì cho bổ dưỡng, thứ gì nên tẩy chay không được đụng vào. Anh ta chẳng biế t gì hế t. Anh ta làm gì cũng sai khoa học, không phân biệt nổi tố t xấ u. Bạn cấ `n phải giải thích và hướng dẫn cho anh ta hiểu. Anh ta nghe bạn giảng

giải với đôi mắ t tròn xoe, cái miệng tròn vo, như thể một em bé đang học vỡ lòng. Bạn hài lòng lắ m lắ m, như vậy là đáng yêu quá đi thôi. Rõ ràng bạn là nhấ t rô i.

Anh ta rấ t hay giúp đỡ người khác, thậm chí ngày chủ nhật cũng phóng xe đi mua giúp người bạn một thứ gì đó. Đã hào hiệp giúp đỡ thì phải giúp đỡ tấ t, không được phân biệt đố i xử, trong số những người được giúp đỡ có rấ t nhiệ u phụ nữ. Mà phụ nữ chân yế u tay mê m mới càng phải giúp đỡ chứ sao, không lẽ lai tư mình đê ra điê u luật chỉ được giúp đỡ đàn ông, không giúp phụ nữ. "Ôi trời đấ t ôi, ở nhà tôi đang bao nhiêu việc đâ u tắ t mặt tố i sao ông không vê nhà giúp vợ mà lại đi lo chuyện thiên hạ." Nế u hôm đó trời nóng 390C thì thế nào ban cũng nghiế n răng "Rõ là ăn cơm nhà vác tù và hàng tổng", "Việc nhà thì nhác, việc chú bác thì siêng". Gặp ai anh ta cũng trả tiê n giúp, bạn bè hay đô ng nghiệp là phụ nữ càng nên trả tiê n giúp họ, đàn ông là phải thế. Em trai đế n chơi câ n thêm tiê n mua xe, anh ta vui vẻ đưa cho một xấ p tiê n lương mới lĩnh. Chị đô ng nghiệp cùng cơ quan khố n khổ vì chưa lo đủ tiê n chạy việc cho con gái – "Đây nhé, chị cứ câ m lâ y, bao giờ có trả em cũng được". Trời không nóng bạn cũng bố c hỏa lên đâ u "Ôi trời đấ t ôi, ông đừng có của người phúc ta nhé. Tiế n là tiế n kiế m chung, chứ có phải của riêng ông đâu". Lâu dâ n anh ta cũng đâm ngại, có cô bạn nhờ đưa về xa tận bên kia chân câ u, anh cũng cáo bận họp. Có ai nhă c để n chủ để tiể n bạc là anh giật nảy mình tự khai trước là hô i này đang să phá sản. Để tránh sự "của người phúc ta" thì anh tránh luôn những chỗ tu tập đông người. Hễ để n giờ cơm tổ i là anh liê c nhìn đô ng hô rô i vội vã "Xin lỗi, mình có việc khẩn cấ p phải vê nhà."

Anh ta không tụ tập, không giao tiế p, không giúp đỡ thiên hạ việc không đâu, để n giờ ăn tố i luôn có mặt ở nhà. Bạn là cả thế giới của

anh â´y. Thật tuyệt, điê`u đó chẳng gì hơn là để chứng tỏ tình yêu đô´i với ban.

Có người phụ nữ nào thích người đàn ông của mình uố ng nhiề ù rượu hay hút nhiề ù thuố c lá không? Ô không, bổ béo gì thứ ấ y. Rượu và thuố c lá vô cùng có hại cho sức khỏe, tố n tiề n và kéo theo hàng loạt hệ quả khác. Mà khổ nỗi người nào đã có thể uố ng được rượu là uố ng rấ t nhiề ù, uố ng hàng ngày hàng tuấ n, rượu phải đi kèm với bạn bè đàn đúm mấ t thời gian, còn đã không uố ng được là chỉ Coca hoặc Pepsi. Không có ai lúc nào câ n thì uố ng còn lúc không câ n thì thôi cả. Thuố c lá cũng vậy, đã hút được thì hút mỗi ngày cả bao, còn không thì chỉ... ăn bánh kẹo. Không ai mỗi ngày hút 1-2 điế u. Mà cái mùi thuố c lá bố c đâ y nhà mới thật gớm ghiế c. Rượu bia thật gớm ghiế c. Làm sao mà phải đau khổ, chán đời đế n mức nố c rượu chứ, có gì thì nói cho tôi biế t, việc gì mà bí ẩn đế n nỗi phải giấ u? Bạn bắ t đâ u công cuộc khiế n cho anh ta từ bỏ các chấ t gây nghiện. Bạn năn nỉ, dọa dẫm, van xin, ra điề u kiện và hờn dỗi.

Vì tình yêu, anh ta sẽ từ bỏ thứ khó bỏ nhấ t trên đời là rượu và thuố c lá. Không uố ng rượu thì người ta phải thay thế bă ng một thứ đô uố ng có mùi vị nào đó chứ. Vậy chó uố ng gì bây giờ? Uố ng sinh tố, vừa rẻ tiê n, vừa tố t cho sức khỏe. Vậy sinh tố gì là tố t nhấ t? Tấ t cả các bà vợ có hiểu biế t đề u đô ng ý: Là... đu đủ sữa. Vừa lành tính, bổ sung đâ y đủ Vitamin A,B,C, vừa đẹp da. Lý do gì mà lại không uố ng.

Vậy là bạn đã hoàn thành công cuộc đô `ng hóa hoàn hảo. Bạn đã biế ´n người đàn ông của mình từ một kẻ ngang tàng, ngạo nghễ, hào hoa, thông minh, hiểu biế ´t, nhân hậu, hào phóng, đàn ông đâ `y mình thành một kẻ nhu nhược bảo gì nghe nấ ´y, khuôn mẫu như cái đô `ng hô `, ngơ ngác như em bé, sợ sệt, ky bo bâ `n tiện, ích kỷ, đâ `n độn, không dám ăn dám nói. Tóm lại, thành một kẻ ai nhìn thấ ´y

cũng ghét, đặc biệt là phụ nữ. "Phụ nữ nào nhìn thấ y cũng ghét ư? Thế thì quý quá. Là tôi cũng đang muố n như thế ." Nhưng tôi không biế t khi bạn đã thành công trong việc biế n người đàn ông của mình thành một anh chàng "đu đủ sữa" thì bạn có hài lòng hay không, hay trong một giấ c mơ đêm bí ẩn nào đó, bạn lại mơ đế n một anh chàng hào hoa, lãng tử, ngang ngạnh, bấ t cấ n, mạnh mẽ đâ y chiế m đoạt, thông minh, quyế t đoán, nhân hậu và hài hước.

Là tôi chỉ giả định một câu chuyện vậy thôi, chứ công cuộc đô ng hóa (mặc dù là mơ ước của toàn thể các bà vợ trên thế giới) sẽ rấ t khó xảy ra, vì thay đổi một con người là việc còn khó khăn hơn làm quen với một con hổ đói. Bạn chỉ có thể sở hữu một gã như vậy nế u như từ thuở cha sinh mẹ đẻ gã đã như thế rô i. Tuy nhiên, phụ nữ thường mâu thuẫn như thế, họ luôn muố n biế n người đàn ông yêu quý của mình trở thành một con người mà nế u lúc mới quen, anh ta cứ nguyên như thế thì chắ c thế nào họ cũng bỏ dép chạy.

Còn đàn ông có mâu thuẫn hay không? Bạn thử đoán xem nào. Rấ t có thể câu chuyện của tôi sẽ giố ng của bạn trong bài viế t lâ n sau.

MÂU THUẪN ĐÀN ÔNG VÀ CÔ NÀNG NƯỚC LỌC

Bạn còn độc thân (nghĩa là chưa có bạn gái â'y), bạn sẽ ao ước về một cô gái chưa xuâ t hiện như thê nào?

Đâ u tiên, bạn muố n cô â y đẹp. Hoặc rấ t đẹp. Tôi đoán thế .

Nế u trong đời bạn diễn ra một cuộc gặp gỡ định mệnh, bạn sẽ mong gặp cô gái ấ y như thế nào? Tôi thử đưa ra hai ví dụ để bạn lựa chọn nhé.

Bạn đang đi công tác dài ngày ở một thành phố biển tuyệt đẹp, bạn đang phát ố m vì những cuộc họp tẻ ngắ t, và bỗng dưng bạn suýt va vào cô ấ y. Nàng cũng có vẻ như đang bận rộn với việc hội thảo. Bạn phát hiện ra cô ấ y cũng đi công tác dài ngày, đi một mình, và lại tình cờ ở cùng khách sạn của bạn. Khách sạn này lại có một cái bể bơi. Bể bơi là chỗ dành cho hoạt động thể thao, ai cũng có thể bơi. Và chẳng có lý do gì để khi hế t giờ làm việc, nàng lại không xuố ng bơi ở đó. Trên quãng đường 10 mét từ sảnh khách sạn ra đế n bể bơi, bộ bikini đỏ rực với thân hình đồ ng hồ cát và đôi chân Barbie của nàng thu hút hàng trăm ánh mắ t của mọi nam phụ lão ấ u từ trên bờ xuố ng dưới nước. Riêng việc này thì nàng vô tội, vì chỉ trừ ở các nước đạo Hồ ì, có ai đời người ta mặc quâ n âu áo sơ mi xuố ng bể bơi đâu. Và đúng lúc đó bạn lại đang đứng bên cửa sổ trông xuố ng bể bơi. Bạn chỉ ước gì bây giờ nàng bị... chuột rút để bạn lao thẳng từ trên cửa sổ tâ ng 18 xuố ng bể bơi ứng cứu.

Giả định thứ hai nhé. Bạn đang phóng xe với tố c độ tử thâ n để kịp qua cái giờ tặ c đường đâ y ám ảnh trong thành phố . Bỗng bạn

thă ng đế n suýt đứt phanh nhưng cái xe trước mặt vẫn đổ kế nh xuố ng. Bạn cuố ng quýt xuố ng xe giúp người bị nạn. Năm bảy túi nilon đứt tung tóe. Bạn phải nhặt lên nào rau muố ng, củ cải, cá rô, thịt ba chỉ, măng khô, mực ố ng. Tôm nhảy tanh tách, cua bò lồm ngồm. Bạn cười ngượng nghịu ngắng lên nhìn khổ chủ. Một cô gái tóc buộc vội, trán bế t mồ hôi, mùa hè 390C mà mặc áo dài tay cao cổ như đang độ đông về . Quâ n chùng áo dài như thế làm gì chả ngã xe, bạn cáu kỉnh quên mấ t cái lỗi phóng nhanh của mình. Có lẽ cổ gái đi làm về vội tạt thẳng qua chợ mua đô giúp mẹ. Vì lẽ phải và vì phép lịch sự, chàng ở lại cùng cô gái chờ chiế c xe cong vành được chỉnh sửa. Suố t lúc chờ đợi trong không khí thoang thoảng mùi cá rô số ng và cà muố i, cô gái cứ că n nhã n lo lắ ng sợ về muộn giờ cơm sẽ không ai nấ u ăn kịp, còn bạn nhìn đô ng hồ liên tục, nhớ lại xem sáng sớm nay ra ngỗ đã gặp ai.

Nế u bạn bị một đêm mấ t ngủ thì bạn mong sẽ được ám ảnh bởi hình ảnh nào. Bộ bikini đỏ rực cùng những bước sải dài bấ t tận bên bể bơi lấ p lánh mặt trời hay cú va chạm định mệnh ngoài cửa chợ? Bạn còn nhiệ u thời gian để suy nghĩ nên không việc gì phải vội.

Còn gì nữa nào, bạn thích một cô gái cá tính và mạnh mẽ phải không, đã thể lại còn phải kiêm luôn nhiệm vụ gợi cảm và quyế n rữ? Là tôi đoán thể, bởi vì trong những post quảng cáo 15 giây trên truyề nhình, ngoài những chàng trai chỉ câ n gội đâ u xong đã thể hiện được phong cách đàn ông đích thực, uố ng xong lon nước tăng lực đã vô cùng mạnh mẽ, tôi cũng hay thấ y những cô gái xài dâ u gội trị gàu, xài kem đánh răng tră ng bóng, xà bông tạo bọt và điện thoại mỏng dính để tạo sự tự tin, cá tính và quyế n rũ. Cá tính, tự tin, mạnh mẽ, gọi cảm và quyế n rũ là những từ thường gặp ở khắ p các loại hình quảng cáo trên toàn thế giới cho những sản phẩm dành cho phụ nữ. Chẳng phải tự nhiên mà phụ nữ cứ thích mình như thế . Là do các bạn cứ thích họ như vậy thôi. Nên ngay cả người đàn bà lành nhấ t

thế giới là chị Dậu cũng được tác giả tặng cho sự mạnh mẽ. Khi Thượng đế tạo ra Adam, ngài đã trao cho chàng bản năng chinh phục và tố chấ t của người thợ săn. Khi bạn tham gia công cuộc săn đuổi và chinh phục, bạn có muố n săn đuổi bò chó lợn gà chim sẻ hay không? Hay bạn muố n mũi tên của bạn phải được ngắ m trúng con linh dương xinh đẹp, con đại bàng dũng mãnh, con hổ vă n dữ tợn. Vinh quang của người thợ săn phụ thuộc vào việc đích của họ ở đâu. Việc chinh phục càng khó khăn, chinh phục được thứ càng nhiê u người muố n chinh phục thì kế t quả càng giá trị. Nên việc chế ngự được một cô nàng cá tính mạnh mẽ và bấ t trị rõ ràng là một sự quyế n rũ lớn.

Nàng tự tin, muố n tự tin, tấ t phải thông minh và hiểu biế t. Nàng nổi bật trong một buổi tiệc tố i với những câu chuyện hài hước. Nàng có thể đố i thoại được hâ `u hế t mọi chủ đề `với các đấ ng mày râu, từ triế t học Mác-Lênin cho đế n bấ t động sản và tranh trừu tượng. Rõ ràng là nàng học lắ m, đi nhiê `u, giao tiế p rộng rãi và quen đố i thoại trước công chúng. Nàng khiêu vũ giỏi và nóng bỏng. Còn có hẳn một công trình khoa học nói ră `ng phụ nữ khiêu vũ giỏi rõ ràng là rấ t tự tin, mạnh mẽ và chủ động. Cả đám đông bị nàng hút như nam châm, đặc biệt là các đấ ng mày râu, trong đó có bạn.

Còn đố i với một cô nàng bảo sao nghe vậy như thể Trái đấ t vuông hay tròn đố i với nàng cũng như nhau, cứ ngô i im cười tươi trước mọi tác động ngoại cảnh và chẳng đưa ra được một lời bình luận thú vị nào trong suố t cuộc nói chuyện, các bạn gọi họ là "nước lọc". Trong văn học, họ được thi sĩ Xuân Diệu tặng cho biệt danh "hột cơm" (Hai nàng Hột Cơm trong tác phẩm "Tỏa Nhị Kiê `u"). Bạn cảm thấ y dường như thế giới của họ chỉ có mỗi mua să m và ẩm thực, hoặc có thể gọi là shopping và đô ` ăn vặt, hoặc cũng có thể kêu là chợ búa và bê ´ p núc. Điề `u thú vị và phong phú duy nhấ ´ t họ kể ra được là nội

dung những câu chuyện phim Hàn Quố c và chuyện tình của một cô ban thân.

Bạn lại còn thích một cô gái đặc biệt gợi cảm, hoặc gợi tình thì càng tố t. Ngày xưa các cô gái thấ y một chàng trai ngô ì chỗ nào rô ì mà đứng lên thì phải ngô ì xích ra một quãng chứ không được ngô ì đúng chỗ chàng trai vừa ngô ì. Â y là nê `nê p gia phong quý tộc phải thế . Giờ bạn chẳng thích bị quý tộc như thế tí nào. Bạn lên mạng tìm hình nê `n cho laptop chẳng bao giờ chịu down ảnh những cô gái chân ngắ n, lưng dài, đông cũng như hạ luôn ăn bận như giáo viên tiểu học chuẩn bị lên lớp. Bạn mua lịch vê `treo tường cấ m có bao giờ mua hình thiế u nữ mặc áo dài trắ ng đứng dưới gố c cây dừa hay chị nông dân đang cấ y lúa.

Và cứ cho là sau một thời gian theo đuổi (chứ không phải săn đuổi), bạn đã biế n được người đàn bà quyế n rũ tôi vừa kể trên đây làm vợ. Và bây giờ bạn sẽ làm gì? Tôi đoán nhé.

Đâ`u tiên thì bạn muố n nàng sinh cho bạn một đứa con hoặc một lũ con càng tố t (nế u như không có điề `u luật về `số lượng con cái do Chính phủ đề `ra). "Gái một con trông mòn con mắ t/ Gái hai con vú quặt sang ngang". Tấ t nhiên bạn chẳng bao giờ muố n để cho nàng trông mòn con mắ t. Tôi vẫn nghi ngờ việc phụ nữ trói chân đàn ông bà `ng một đứa trẻ, mà ngược lại mới là đúng logic. Nế u bạn muố n người phụ nữ ngô `i im một chỗ, chẳng có cách nào dễ dàng hơn là tặng cho cô ta một cái bụng. Vì tình yêu, nàng sẽ sinh cho bạn một đàn trẻ thơ xinh đẹp, và giờ mọi đường cong của nàng bị phá vỡ, nàng tăng cân vù vù như uố ng nhâ `m phải sữa DHA, nàng kiệt sức vì tã lót bim sữa. Giờ nàng chẳng còn thiế t phấ n đấ u gì nữa hế t. Nên chẳng phải tự nhiên mà các công ty cứ quèo thêm một yêu câ `u trong họp đô `ng lao động là 5 năm đâ `u không được sinh con. Tấ t nhiên bạn biế t điề `u đó. Đâ ´y là sự hy sinh tuyệt vời của một người vợ, có yêu thì mới hy sinh được chớ. Mà phụ nữ đã có chồ `ng con,

thân hình phải tròn trịa thì mới phúc hậu, mới ra dáng người làm vợ làm mẹ. Bạn nói bạn luôn thích nhìn thấ y nàng như thế .

Ban thích chính tay cô ấ v nấ u ăn cho ban hay ngày nào hai người cũng lấ y nhà hàng làm bữa tố i? Tấ t nhiên tôi hiểu ý của bạn. Hình ảnh người vợ đương nhiên là phải gặ n liê n với cái bê p. Hình như có vài chàng trai trước khi cưới thường hay hình dung ra cảnh nàng đang đứng cạnh bàn bê p, mặc chiế c váy ngặ n gọi cảm, lưng quay lại phô mái tóc bô ng bê nh trên bờ vai tră ng ngâ n, mùi nước hoa Samsara thoảng hương quyế n rũ, rô i chàng bấ t thâ n ôm nàng từ phía sau, và... Hình như cách đây vài thế kỷ các cụ cũng có sở thích đúng vào giờ "khói lam chiê `u bay lên" này nên mới có câu ca dao "Lon kêu, con khóc, chô ng đòi tòm tem". Vì yêu ban hế t mưc, nên nàng sẵn sàng hy sinh thời gian tập aerobic, spa, massage để nấ u bữa tố i. Nhưng tôi không biế t nhiệ u phụ nữ nấ u ăn mà khi nào bàn tay bót được mùi hành tỏi và từ đâ u đế n cổ thôi ám mùi mỡ rán (chứ không phải mùi hương Samsara gợi tình). Cũng không mấ y khi phụ nữ mặc quâ n áo gợi cảm để nấ u ăn. Vì hình như có một chân lý về tính hai mặt của mọi sư vật. Những món ăn bổ dưỡng như gao lýt, mướp đặ ng, đu đủ sữa thường không ngon, còn những thứ ngon như rươu bia, thuố c lá, bánh keo, chè kem thì lai chỉ gây ung thư và tiểu đường. Cũng như vậy, quâ náo có thể làm đẹp và gọi cảm thường hoặc là gây cảm lạnh, hoặc là gây tức thở, còn quâ n áo thoải mái và thuận tiện lại là thứ vải dễ nhăn như lò xo và dễ biế n thành màu cháo lòng. Bữa tố i thường liên quan để n việc chợ búa, xào nấ u, và rửa bát đĩa, chưa kể châu quâ n áo và chiế c giẻ lau nhà. Làm ngâ n â y việc xong, nàng sẽ kiệt sức như bệnh nhân nă m chờ truyê n dịch cho để n tận sáng hôm sau. Ô , đó là tình yêu, bạn rấ t tự hào với bạn bè vì có một người phụ nữ chăm sóc cho bạn từ A đế n Z.

Nàng là người ham hiểu biế t, năng đông và sáng tao. Muố n hiểu biế t thì phải đi nhiệ u, giao tiế p nhiệ u mới mở mang được đâ u óc, mới tự tin. Có người chô ng nào cứ thích người đàn bà của mình đi công tác dài ngày, đi du lịch, đi họp hành, đi tiệc tùng, đi liên hoan, tóm lại là đi ra khỏi nhà suố t ngày? Nế u bạn nói Có thì bạn giơ tay cao lên nhé. Tấ t nhiên rô i, "Cô định đi đâu, cô đi công tác dài ngày ư? Hôi thảo ư? Hôi thảo luôn diễn ra ở các khách san năm sao. Khách sạn năm sao phải có bể bơi. Sao trong vali của cô lại có cái gì đỏ rực như lá cò thể kia? Ù thì đi bơi là phải mặc áo tấ m chứ không ai mặc áo jacket, nhưng sao cô không chọn cái áo tă m nào màu nâu sô ng hay màu gu mà cứ phải đỏ rực lên như thế? Tôi biế t lũ đàn ông ở hội thảo mong chờ điể u gì rô i". Bạn chẳng phải lý sự nhiê u để n thế, nàng vố n thông minh, nàng hiểu ý bạn từ lúc chưa nói ra. Vì tình yêu, nàng sẽ xế p lại va li lên nóc tủ, cấ t cái "lá cò" kia đi và thay vào bộ quâ n áo thuận tiện nhấ t cho việc nấ u bế p và lau nhà. Nàng cũng chẳng thiế t đi đâu nữa, bạn đã là cả thế giới của nàng. Trong một tiểu phẩm, đạo diễn Lê Hoàng miêu tả các bà vợ là người luôn "thích xuấ t hiện trong nhà với bộ đô nhàu nát, với tóc rố i bù cùng với đôi dép chiế c nọ chiế c kia". Thì mặc đẹp và gợi cảm để làm gì kia? Ra ngoài đường bao nhiều người ngắ m còn chả được khuyế n khích mặc gọi cảm, ở nhà có mỗi mấ v bố con trình diễn cho ai xem. Hơn nữa, hình như cái việc tố n kém thời gian, tiê n bạc nhiê u nhấ tấ v là việc làm đẹp. Nế u đi shopping, spa, làm tóc, chuố t móng, trang điểm, thay đô`, ngă m gương mâ t năm tiế ng đô ng hô chỉ để cho bạn ngă m vài tiế ng buổi tố i thì thật phù phiê m. Mà từ lúc mới quen để n bây giờ, bạn chẳng vẫn bảo bạn yêu tâm hô n nàng nhấ t đấ y thôi, hình thức chỉ là nhấ t thời. Nàng tin lời ban tuyêt đô i, áo quâ n chỉ là nhâ t thời mà thôi.

Sự hiểu biế t và phông văn hóa của con người đế n từ hai nguồ n, hoặc là "đi một ngày đàng học một sàng khôn", hoặc là học từ lý thuyế t thì cũng được. Nàng rụt rè xin bạn cho đi học. Trời không

nóng mà bạn cũng thấ y nóng hế t cả người "Học tiế n sĩ để làm gì? Để cãi chô `ng a?". Rô `i bạn dỗ dành "Em đi học làm gì cho cực thân, em dành thời gian ấ y chơi với chô `ng với con có phải sướng hơn không. Phấ n đấ u mà làm gì. Em là phu nhân của anh, thế là đủ tự hào rô `i". Vì tình yêu đố i với bạn, nàng lại cấ t hô `sơ vào ngăn kéo. Bạn hài lòng thỏa mãn. Phụ nữ là phải thế chứ, là phải nghe lời chô `ng. Những thă `ng đàn ông có cô vợ cứ cãi tram trảm rõ thực là bấ t hạnh. Bạn thấ y thương thay cho chúng nó. Nế u quý vị nào cực thích cho người phụ nữ của mình đi học tiế n sĩ (thậm chí ở nước ngoài) thì giơ cao tay lên nhé. Bạn đừng trả lời "Mình rấ t tôn trọng quyế t định của cô ấ y", hoặc "Mình muố n ngăn cản cũng không được". Bạn chỉ được trả lời *Thích* hay *Không thích* mà thôi.

Ban là cả thế giới của nàng, nên nàng bỏ tiết tấ t cả các buổi tham gia câu lac bô khiệu vũ (vì nàng biế t không có người đàn ông yêu vơ nào lại cứ muố n vợ đi khiêu vũ), nhiê u năm nay nàng quên mấ t khái niệm tiệc tùng hay du lịch mạo hiểm. Thay vì lên đỉnh Phanxipan hay Everest, nàng chỉ quen với cung đường Nhà-Cơ quan-Chơ-Nhà. Bữa nào trở về nhà ngoài tập tài liêu còn có thêm chuc bịch nilon trong đựng rau muố ng, củ cải, cá rô, thịt ba chỉ, măng khô, mưc ố ng, tôm nhảy tanh tách, cua bò lồm ngồm và một tá cà muô i. Buổi tô i nàng ngô i tròn xoe trên ghê salon xem phim Hàn Quố c và đủ loại gameshow của nhà đài. Đạo diễn Lê Hoàng định nghĩa sở thích của các bà vợ là "sểnh ra lại chạy tót sang hàng xóm, nghe thiên hạ kể vê chô ng thiên hạ, sau đó tự khai báo vê chô ng mình". Thì bấ v lâu nay nàng có thu nap được thứ gì vào đâ u đâu ngoài mâ y chuyện phim Hàn Quố c để mà đố i thoại. Bạn là cả thế giới của nàng thì ngoài "thế giới" nàng còn biế t nói về chủ đề nào khác nữa. Còn nế u ai đó cố tình chơi ác, cứ nhặ c đế n các chủ đề khác là nàng chỉ biế t cười ủng hô, Trái đấ t có biế n thành hình vuông nàng cũng ủng hô mà thôi.

Xin chúc mừng bạn. Vậy là bạn đã hoàn thành công cuộc đô ng hóa hoàn hảo. Bạn đã biế n người đàn bà của mình từ một cô nàng xinh đẹp, thông minh, hiểu biế t, năng động, tự tin, mạnh mẽ, đâ y cá tính thành một mụ đàn bà nặng cân, nhạt nhẽo như nước lọc, ngây ngây thơ thơ như hột cơm, ù lì, bảo gì nghe nấ y, lôi thôi luộm thuộm với dưa cà mắ m muố i, thích buôn dưa lê chuyện nhà. Tóm lại, thành một người ai nhìn thấ y cũng phát chán, nhấ t là đàn ông. "Đàn ông nào nhìn thấ y cũng chán ư? Thế thì mừng quá. Là tôi cũng đang muố n như thế ." Nhưng tôi không biế t khi bạn đã thành công trong việc biế n nàng thành một người đàn bà luôn ám mùi hành tỏi và mỡ cháy thì bạn có hài lòng hay không, hay trong một giấ c mơ đêm bí ẩn nào đó, bạn lại mơ đế n một cô nàng bố c lửa, gợi tình, hiểu biế t, năng động, tự tin, đã y cá tính và ngang ngạnh, bấ t trị như một con ngựa vă n hoang dã.

Là tôi chỉ giả định một câu chuyện vậy thôi, chứ công cuộc đô ng hóa (mặc dù là mơ ước của toàn thể những ông chô ng trên thế giới) sẽ rấ t khó xảy ra, vì thay đổi một con người là việc còn khó khăn hơn đặt yên cương lên lưng báo Gepa sa mạc. Bạn chỉ có thể sở hữu một cô nàng như vậy nế u như từ thuở cha sinh mẹ đẻ cô ta đã như thế rô i. Tuy nhiên, đàn ông cũng thường mâu thuẫn như thế, họ luôn muố n biế n người phụ nữ yêu quý nhấ t của mình trở thành một người mà nế u vô tình va quệt xe, rô i phải sửa xe đê n cho cô ta, bạn sẽ phải liên tục nhìn đô ng hồ và nhớ lại xem sáng sớm nay ra ngõ đã gặp ai.

NHAN SẮC HAY TRÍ TUỆ HAY GIÀU CÓ

Thi thoảng tôi vẫn đọc tản văn của Trang Hạ. Trong các bài viế t của chị thường nhắ c đế n chuyện phụ nữ đẹp, phụ nữ xấ u. Ở tản văn "Rãnh ngực và tiệc đêm", có đoạn như sau: "Không phải bỗng dưng, phụ nữ thèm muố n điên cuố ng phát huy cái sức hấ p dẫn chế t người của giới tính nữ tới thế . Ai mà chẳng biế t, phụ nữ sinh ra chỉ câ n đẹp, nàng đã đỡ khố n đố n vấ t vả, và đỡ gian nan lập thân gấ p đôi phụ nữ xấ u. Có người nói, đàn bà chỉ câ n đẹp đã được coi là thành đạt. Nên giữa trí tuệ sâu sắ c và rãnh ngực sâu của một nhan sắ c đẹp đẽ, nhiê u người chọn rãnh ngực chứ không chọn trí tuệ thông minh. Người phụ nữ thông minh thì sẽ trả lời uyển chuyển hơn: Tôi chọn nhan sắ c chứ không chọn trí tuệ, bởi tôi chọn thứ tôi thiế u. Nhưng tựu trung, vẫn là chọn cái Đẹp, dù họ là ai".

Điề ù này làm tôi nhớ lại hô ì năm 1988, khi có cuộc thi hoa hậu đâ ù tiên của nước VN sau thố ng nhấ t, mà Bùi Bích Phương đăng quang ngôi vị với chiế ù cao rấ t khiêm tố n, mẹ tôi xem xong chương trình toàn người đẹp quay sang hỏi con gái ră ng "Nế u cho con chọn nhan sắ c, trí tuệ và sự giàu có thì con chọn cái gì?". Đây là một câu hỏi có tính thông dụng trong tấ t cả các cuộc thi sắ c đẹp Việt Nam mà từ thuở sơ khai để n giờ ban giám khảo vẫn thích dùng để tra tấ n thí sinh. Tôi nói to dõng dạc như trả bài trên lớp "Con chọn giàu có ạ." Mẹ tôi thấ t kinh kêu lên "Thôi chế t thật, cái con bé này...". Ý bà là tôi phải chọn trí tuệ giố ng cái cô đèm đẹp vừa phát biểu trên ti vi kia (mà giờ có lẽ cô ấ y sắ p có cháu ngoại rô ì). Cô ấ y nói cô chọn trí tuệ vì nhờ có trí tuệ Bác Hô Tã dẫn dắ t dân tộc giành được độc lập. 25 năm rô ì tôi vẫn nhớ như in câu trả lời tuyệt vời của

cô ấ y. Cô ấ y trả lời đế n "Em lựa chọn trí tuệ..." là khán giả đã vỗ tay â `m â `m chưa câ `n nghe cô giải thích lý do. Nhưng điề `u này thật giố ´ng việc tôi thấ ´y vã `ng trăng hạ tuâ `n rấ ´t giố ´ng cái bánh sừng bò mà cô giáo cứ bắ ´t tôi phải miêu tả nó thành hình lưỡi liê `m trong khi tôi chưa được nhìn thấ ´y lưỡi liê `m bao giờ. Tôi trả lời thế ´không phải là tôi chọn thứ... còn thiế ´u giố ´ng nhà văn Trang Hạ gợi ý. Vì lúc ấ ´y, một đứa bé 10 tuổi chưa định vị được nhan sắ ´c và trí tuệ nó quan trọng như nào, và như nào thì được gọi là có nhan sắ ´c và trí tuệ. Chỉ thấ ´y mình quanh năm chẳng xu dính túi để có thể mua được sách truyện, kem que, và câu thường trực của mẹ tôi trước mỗi gợi ý bóng gió của con gái luôn là "Thôi, mình làm gì có tiê `n", nên tôi ước thế ´.

Tôi vố n ghét phải trả lời các câu hỏi mang tính lựa chọn, đặc biệt là trong những trường hợp ta không có khả năng lựa chọn. Xinh đẹp hay trí tuệ hay giàu có thì... Trời sinh ra thế . Trời cho thứ gì xài thứ nấ y chứ chọn sao được bây giờ. Đâu có phải giố ng như vào hàng phỏ sáng mà hỏi chọn phỏ bò hay phỏ gà. Nế u tôi đứng ở vị trí những cô bé thí sinh 18 tuổi đang bị hàng dài ban giám khảo kiểm tra trí tuệ sau khi vừa trình diễn xong bikini, thế nào tôi cũng sẽ trả lời như thế . Hoặc chí ít cũng thực thà rã ng "Em chọn nhan sắ c vì có nhan sắ c em mới được đứng đây để trả lời câu hỏi của ban giám khảo". Cuộc số ng đôi khi rấ t buô n cười. Có những điề u hiển nhiên mà nế u nói thật sau cánh gà thì không sao, nhưng nói thật trên sân khấ u thì thế nào hôm sau cũng được xuấ t hiện trên khắ p các mặt báo từ báo chính thố ng cho để n báo lá cải.

Nhưng cũng có bận trong bữa cơm tố i, ông chố ng tôi bấ t ngờ hỏi (vì thấ y tôi liên tục than phiê n vê căn bệnh mấ t ngủ):

Nê u cho em chọn được ngủ ngon mà tiê n kiế mít đi thì em chọn cái gì?

Tôi trả lời ngay không câ `n đă ´n đo ră `ng thì là tôi chỉ câ `n thu nhập mỗi tháng đủ cho ngày ba bữa cơm nhưng được ngủ ngon giấ ´c như ông chô `ng tôi, vừa đặt lưng đã ngáy to dõng dạc thì tôi bă `ng lòng đổi ngay.

Lại hỏi tiế p "Nế u cho chọn việc ngủ ngon và sự nổi tiế ng thì chọn cái gì?". Tôi lại trả lời ngay trong 1/1000 giây ră `ng tôi không báu gì được nổi tiế ng trong khi cả thế gian say ngủ thì suố t 10 năm trời tôi mã t chong chong lang thang trong nhà trong bóng tố i như một bóng ma. Nế u ai thấ y khó hiểu vì sự lựa chọn của tôi thì cứ thử thức ba đêm thôi sẽ chọn được ngay. Lúc ấ y, bạn sẽ thấ y mọi sự trên đời là vô nghĩa. Tôi bảo tôi chỉ câ `n làm một người bình thường, thợ cày cũng được, mà ngủ ngon giấ c là được.

Lại hỏi "Nế u đổi lấ y sự ngủ ngon nhưng bù lại phải thật xấ u xí thì có chịu không?". Tôi lại gật đấ u ngay không đấ n đo. Đô `ng chí kia tiế p lời "Nhưng phải xấ u như bác A ấ y". Tôi hơi chững lại, buông bát đũa. Riêng điệ `u này thì tôi chưa nghĩ tới. Bác A là một người trong họ mà mặc dù xấ p xỉ tuổi mẹ tôi, tôi vẫn gọi bă `ng chị theo vai vế . Tôi cúi mặt suy nghĩ. Khuôn mặt bác A hiện rõ trong lòng bát ăn cơm. Ông chô `ng tôi lại hỏi dô `n, giọng đấ c thắ 'ng "Thế nào, có đổi không?". – "Từ từ, để nghĩ tí đã".

Tôi nghĩ để nhế t bữa cơm vẫn chưa trả lời được. Thành ra đêm hôm đó lại càng thêm tră n trọc hơn một tí về cái sự đổi chác không tưởng này. Để n 3 giờ sáng thì bực mình nghĩ "Đổi với chác, nhức cả đầ u. Hỏi gì mà khó thể không biế t".

Nhưng mọi phạm trù trong cuộc số ng đề u có tính hai mặt cả. Dù bạn có thiế u thứ gì thì cũng vẫn có lă m cái lợi. Tỉ dụ như bạn rấ t thông minh, nế u chẳng may bạn hơi đẹp tí, chỉ câ n hơi đẹp tí thôi, vậy là bạn đã trở thành hiện tượng. Có bận tôi đọc báo, thấ y một cái tít giật gân "Một nữ tiế n sĩ xinh đẹp như J.Lo làm đảo điên cánh mày

râu Mỹ". Là bài báo này viế t về nữ tiế n sĩ Melissa Fredham 34 tuổi, một nhà khoa học thuộc Viện nghiên cứu cơ quan hàng không vũ trụ Hoa Kỳ NASA, 3 là n được bà u chọn là nhà khoa học xuấ t sắ c nhấ t Hoa Kỳ. Tôi ngắ m kỹ bức ảnh của Melissa thì thấ y cô cũng đèm đẹp, nhưng sao nước Mỹ có hàng vạn cô gái có số đo chuẩn hơn nữ tiế n sĩ Melissa, khuôn mặt kiể u diễm và gợi cảm hơn rấ t nhiề u thì chả thấ y ai ỏ ê, thậm chí có xuấ t hiện trên những pano quảng cáo lớn ở giữa ngã tư đường thì cũng chẳng ai thèm liế c nhìn. Trong khi người được đặt biệt danh "J.Lo của những người đàn ông thông minh" thì cứ mỗi lâ n bước chân vào phòng họp lại được tấ t cả các đấ ng mày râu đứng ngây ra nhìn (là trong bài báo miêu tả thế). Bà Yulia Tymoshenko, nữ thủ tướng Ukraine, và Hillary Clinton cũng gây ra sự ngạc nhiên không kém. Mặc dù tôi không nghĩ họ thực sự là những người phụ nữ đẹp theo quan niệm của các trang tạp chí dành cho phái đẹp hàng đầ u thế giới.

Lai nữa nhé, nế u bạn cực kỳ xinh đẹp mà chẳng may hơi thông minh tí thôi thì thể nào cũng được ngợi ca hế t lời. Tôi từng đọc một mẩu báo có đưa tin giật gân ră ng theo một điệ u tra mới nhất, người ta đã khẳng định được ră ng ngôi sao quá cố Marilyn Monroe, quả bom tình duc của nước Mỹ, thời còn trẻ đã từng... đọc sách. Đấ v, bạn có đọc cả thư viện cũng chẳng ai quan tâm đâu, nhưng một người đẹp lừng danh đọc sách thì được đưa tin trang trọng trên trang nhấ t của những tò báo hàng đâ u. Người đẹp đọc sách đã thế, người đẹp viê t hẳn được một cuố n sách, hoặc vài mẫu chuyên thôi, thì còn khủng khiế phơn. Thi thoảng vẫn thấ y báo chí thi nhau đưa tin cô ca sĩ này, cô người đẹp kia viế t văn, làm thơ. Trong khi hàng năm các nhà xuấ t bản in không biế t bao nhiều vạn cuố n sách của các tác giả thì chẳng mấ y nhà báo muố n ở ê. Có bận ông bạn đô ng nghiệp Lê Thiế u Nhơn của tôi còn đưa tin về một cô MC xinh đẹp đang ôn thi để chuẩn bị thi cao học (là ôn thi thôi chứ chưa đỗ cao học), với cái tít khá hấ p dẫn.

Tâ t nhiên trong đời thực cũng có nhiệ u người chả câ n phải chọn cái gì sấ t, vì trời cho họ cả ba thứ. Nhấ c đế n Marilyn Monroe, người mà hô i tôi còn nhỏ, đã bỏ công sưu tập không biế t bao nhiệu ảnh của nàng, bấ t chấ p việc nàng có bao giờ đọc sách hay không, thì không thể không nhặ c đế n hai người đàn bà tài sặ c (hoặc có cả ba thứ) có liên quan để n nàng là nữ diễn viên Pháp Simone Signoret và Jacqueline Kennedy Onassis, phu nhân của cựu tổng thố ng John F. Kennedy. Có liên quan để n Marilyn vì nàng đã từng là người tình của hai ông chô ng nổi tiế ng của cả hai mỹ nhân này. Có một câu chuyên rấ t thú vị về những mộ i tình tay ba của Marilyn. Khi ngôi sao gơi tình số 1 nước Mỹ đóng bô phim "Let's make love", thì nàng ở trong một phòng khách san trên độ i Beverly Hill cùng chô `ng là nhà viê ´t kịch Arthur Miller. Phòng bên cạnh là của cặp vợ chô ng người Pháp Yves Montand (Bạn diễn của nàng trong phim) và vợ là Simone Signoret. Simone là người đàn bà tài să c, là diễn viên đâ u tiên mang tương vàng Oscar vê cho nước Pháp, là một trong những người có tâ mảnh hướng lớn nhất để n điện ảnh châu Âu. Tuy vô cùng xinh đẹp, nổi tiế ng và chỉ hơn Marilyn có vài tuổi nhưng nàng cũng không thoát khỏi sự tổn thương bị gây ra bởi quả bom tình dục M.M. Tấ t nhiên là Yves Montand "tình giả hóa thật". "Let's make love" (Hãy làm tình) thành ra cũng thực hiện thật. Simone là một người phụ nữ rấ t thông minh. Điề `u này chẳng câ`n căn cứ vào các giải thưởng lúc liu nàng mang vê` cho nước Pháp mà chỉ câ n nghe câu trả lời của nàng khi báo chí cứ châu vào phỏng vấ n Simone sau khi câu chuyện Marilyn và Yves Montand võ lỏ: "Si, Marilyn est amoureuse de mon mari, cela prouve qu'elle a bon gout" (Đúng, Marilyn là người tình của chô ng tôi. Điệ u này chứng tỏ gu của cô ta cũng được đấ v.)

Có một bộ phim mang tên "My week with Marilyn" vừa được công chiế u cuố i năm 2011 kể về mố i quan hệ của Marilyn và Simone trong thời điểm này. Simone luôn là người ứng xử thông minh và

khôn ngoan trước báo giới trong khi có lẽ lòng nàng đau như cắ t. Và sau khi Marilyn ra đi trong một cái chế t bí ẩn (không rõ là do ám sát hay tự sát), giữ lại khuôn mặt xinh đẹp và thanh xuân vĩnh viễn, Simone đã viế t trong cuố n hô ìi ký: Cô ấ y đã ra đi, mà không hê biế t ră ng tôi luôn đeo chiế c khăn quàng lụa màu rượu sâm panh mà cô ấ y từng cho tôi mượn. Giờ nó hơi bị sờn một tí, nhưng khi quàng, nế u tôi khéo gấ p thì vế t sờn sẽ không lộ ra"

Còn đố i với Đệ nhấ t phu nhân Hoa Kỳ, thì cũng có vô số giai thoại. Không như Marilyn và Simone, xuấ t thân từ một gia đình công dân hạng ba và công dân hạng hai, Jacqueline xuấ t thân từ tâ ng lớp thượng lưu, là con gái một chủ tịch ngân hàng, được học cưỡi ngựa từ nhỏ và có nhiệ u bă ng đại học. Nế u như Marilyn có một vẻ đẹp gây số c, vừa ngây thơ vừa gợi tình, Simone đẹp một cách sắ c sảo và quyế n rũ thì Jacqueline tinh tế, lịch lãm và sang trọng. Tuy nhiên ông chô ng tổng thố ng của nàng vẫn rơi vào tay Marilyn.

Có một câu chuyện ră `ng khi Marilyn gọi điện đế ´n Nhà Tră ´ng và Jacqueline nhấ ´c máy, nàng nói với tình địch ră `ng "Cô muố ´n trở thành người tình của chô `ng tôi. Được thôi, vậy thì cô hãy bỏ cái trò đóng phim vớ vắn ấ ´y đi", đấ ´y là ý coi thường nghệ `nghiệp của Marilyn. Sở hữu cả nhan sắ ´c, trí tuệ, sự giàu có và quyề `n lực bậc nhấ ´t, nhưng Jacqueline là một phụ nữ bấ ´t hạnh. Chỉ ít lâu sau khi nhậm chức, tổng thố ´ng Kennedy đã bị ám sát với một viên đạn vào đâ `u. Tiế ´p đó con trai Jacqueline cũng bị chế ´t thảm trong một lâ `n tự lái máy bay trên biển, sau đó ít lâu, ông chô `ng thứ hai là tỷ phú Onassis cũng qua đời, để lại cho Jacqueline kho tài sản kế ´ch sù. Nhưng suố ´t cả cuộc đời, Jacqueline lúc nào cũng lo bị ám sát sau khi em chô `ng là Robert F. Kennedy cũng bị ám sát nố ´t.

Giờ thì tấ t cả những nhân vật liên quan đế n Marilyn cũng đề u đã trở thành người thiên cổ. Nế u như ông Trời cho một người nào đó cả ba thứ, thì lại lấ y đi của họ thứ khác để bù lại. Cứ mỗi bận thấ y có

ai gặp may điề `u gì, mẹ tôi lại hay bảo "Thánh nhân đãi kẻ khù khờ" hoặc "Ngu si hưởng thái bình". Âu cũng là triế t lý đúng vậy. Bạn không giàu có thì bạn không lo mấ t trộm. Không có nhiề `u thứ để mấ t, ặ t là sẽ số ng an lành.

ĐÀN ÔNG CHỌN VỢ, ĐỊP ĐẦN HAY KHÔN XẤU

Hôm trước tôi có việ t một mẫu vui về chuyện phụ nữ nên chọn nhan să c hay trí tuệ hay giàu có. Â y là phụ nữ tự chọn cho mình ("tư chon" cũng là nói vui theo cách giả định mà thôi) còn đàn ông, khi chọn vợ hay người yêu thì chọn cách nào? Tôi vừa đọc bài viế t "Chọn khe ngực sâu hay cái đâ u trí tuệ" của nhà văn Sương Nguyệt Minh trên báo Tuổi trẻ Đời số ng, thấ y tác giả việ t rặ ng "Ở bên cạnh người phụ nữ thông minh, đàn ông phải chấ p nhận đố i thoại, bị chấ t vấ n, bị hoài nghi; nế u giả đổ i sẽ để dàng bị nàng bóc mẽ như là n lượt bóc từng lớp vỏ hành. Sung sướng gì mà đi chọn cái người đàn bà thông minh cứ như đi dép lê quèn quet trong hộp sọ mình?... Cái đám đàn ông thành đạt có biệt thự, xe hơi, nhà lâ u, trang trại, công ty, đã có cái đâ u thông thái kinh doanh hoặc phát minh sáng chế, thì có câ n thêm một bà vợ thông minh mà lại xấ u không?". Cả bài viế t toát lên việc nế u chỉ được chọn một thì phâ n lớn đàn ông sẽ chọn người đẹp mà đâ n còn hơn đi chọn người khôn mà xấ u. Và tác giả đưa ra vài dẫn chứng vê quyê n năng của nhan să c: "Người xưa nói Anh hùng không qua ải mỹ nhân, chứ không thấ y ai nói Anh hùng không qua ải con gái có cái đâ `u thông thái. Vẻ đẹp Tây Thi để n mức ngày còn ở thôn Trữ La, nàng ra hồ giặt lụa, cá ngước lên nhìn thấ y mà cả then phải lặn xuố ng nước. Mỹ nhân Tây Thi đẹp nghiêng nước nghiêng thành, khiế n Ngô Vương Phù Sai si mê, rô i trí để n mâ t nước. Sức manh người đẹp còn dữ đội hơn cả một đạo quân bách chiế n bách thặ ng, hỏi ai không chọn khe ngưc sâu?".

Tôi thì cho ră ng Tây Thi (nế u có thật, vì cho để n giờ chính sử vẫn không nhặ c đế n tên nàng và nhiệ u sử gia khẳng định rặ ng nàng không có thật) là một người đàn bà không những đẹp mà còn cực kỳ thông minh. Và chính cái thông minh của nàng mới làm cho khuynh thành đảo quố c. Tây Thi đứng đâ u tứ đại mỹ nhân Trung Hoa là một gián điệp của nước Việt, mà xưa nay mọi nữ điệp viên đề u không thể thiế u được thứ vũ khí vô hình là trí tuệ và sự khôn ngoan hơn người. Cleopatra, Võ Tắ c Thiên hay Từ Hy Thái Hậu cũng đề u đặc biệt thông minh nên mới có thể thâu tóm quyề n lực của một quố c gia rộng lớn như Trung Hoa, Ai Cập. Thậm chí khi xem ảnh Từ Hy, nhiệ u người còn khá thấ t vọng vì bà không đẹp nghiêng nước nghiêng thành như hâu thế vẫn tưởng tương. Phâ n trí tuê của Từ Hy có lẽ vẫn sâu hơn rãnh ngực. Nế u ngày nay chọn điệp viên, chă c không ai dám chọn các người mẫu đẹp từng milimét chuyên quảng cáo đô lót, e ră ng các cô â y sẽ làm hỏng việc. Hoặc chí ít các cô cũng chẳng thể nào quyế n rũ nổi những chính khách thông thái vì thời nay người đẹp nhiệ u vô số kể, mở tạp chí nào ra cũng thấ y người đẹp xế p hàng trên các trang họa báo. Chẳng người đàn ông nào lại dại dột "mấ t nước" chỉ vì một người đàn bà "ngoài đẹp ra ta chẳng có gì".

Có người nói đàn ông thông minh và tài giỏi, khi chọn ý trung nhân thường chọn cái họ thiế 'u, â 'y là nhan să 'c, còn sự thông thái họ có thừa rô `i, họ không câ `n thêm một người thông thái nữa. Tôi e không phải vậy. Những người đàn ông tài năng, họ có nhiề `u sự lựa chọn, nên thường là lại chọn...cả hai. Điểm lại thấ 'y người trong mộng của Trịnh Công Sơn, Đoàn Chuẩn, Nguyễn Đình Thi, Picasso, Tagor, Victor Hugo, Beetthoven, Napoleon, J.F Kennedy... đề `u không những vừa đẹp, vừa thông minh mà còn rấ 't mạnh mẽ, cá tính, có cố 't cách, tài hoa, am hiểu nghệ thuật và nhiề `u người trong số họ xuấ 't thân từ tâ `ng lớp quý tôc.

Những người đàn ông trí tuệ hơn người, thậm chí trí tuệ vượt qua nhân loại thì lại thà chọn người phụ nữ thông minh mà nhan sắ c thường thường bậc trung còn hơn. Ví như 4 tỷ phú giàu có và tài năng nhâ t hành tinh đã được tạp chí Forbes xê p hạng là n lượt là Bill Gates, Warren Buffet, Steve Jobs, Richard Branson thì đề u có vợ không đẹp nhưng thông minh. Thậm chí Warren Buffet và Richard Branson đề u có hai vợ nhưng vợ nào cũng theo "gu" như thể .

Hô i còn số ng, nhà thơ Trâ n Hòa Bình có bận buột miệng bảo với đông đảo nhiệ u người cùng có mặt ở đó ră ng "Trước giờ tôi cứ tưởng phụ nữ đẹp là tấ t cả. Lúc nào tôi cũng thích phụ nữ đẹp, chỉ câ n đẹp là đủ, nhưng sau thấ y nhiệ u người đẹp rấ t vô duyên, tiế p xúc chịu không nổi". Cũng có là n tôi đọc một bài báo phỏng vấ n một nhac sĩ trẻ, khi bị phóng viên "ép" phải lưa chon như thế, anh bảo anh muố n cả hai nhưng nế u chỉ được chon một thì anh chọn... người đẹp, còn đâ n tí cũng được. Chặ c lúc â y, anh nhạc sĩ này chưa hình dung được cái người đẹp mà mình lựa chọn (trong tưởng tượng) không phải đâ n vừa mà sẽ đâ n đế n độ làm cho ý trung nhân phát ngượng. Chọn phụ nữ đẹp mà kém thông minh chỉ là sự lựa chọn của số đông đàn ông trung bình, không phải của những người đàn ông xuấ t sắ c và tài năng. Trong trường hợp có những đại gia giàu có sở hữu những người đẹp đâ n, â y là có hai trường hợp, hoặc là anh ta cũng chẳng phải là một trí tuệ siêu việt gì, chỉ nhờ mánh lới và may mặ n mà phấ t lên tạm thời chứ không phải nhờ trí tuệ mà thành giàu có, khi ấ y gặp người thông minh khéo anh ta còn phát ngai. Hai là anh ta không quan trong cô gái kia thể nào vì trước sau chỉ coi cô ta là một công cụ tình dục để giải trí, còn danh chính ngôn thuận anh ta đã có một người vợ ở nhà rô ì, chưa kể còn thêm vô số bố nhí khác.

Có một số người đàn ông tài năng, giàu có, thành đạt mà nhiê u người trăm phâ n ngạc nhiên ră ng tại sao phu nhân của họ đã không

đẹp thì chó lại còn không mấ y sắ c sảo. Dễ hiểu là vì người đàn ông nào khi lập thân cũng bắ t đâ ù từ con số không, rấ t hiế m người vố n được sinh ra từ gia đình tư sản giàu có, thời trẻ họ chẳng có gì trong tay, lại phâ n nhiệ ù tiế n lên bắ ng con đường kinh doanh, chính trị, "ý chí chiế n đấ u" dô n hế t cho sự nghiệp, lãng mạn ở đâu nữa. Nên có lẽ những năm 20 tuổi, họ không phải là đố i tượng bắ t mắ t đố i với những cô gái trẻ xinh đẹp và thông minh, những người có quyề n lựa chọn hơn là cứ ngô i đó để người khác chọn mình. Và có khi ở tuổi già, họ lại được phụ nữ trẻ "săn đuổi" nhiệ ù hơn ở tuổi trẻ.

Trước khi sinh con, tôi vẫn nói ră ng nế u có con gái mà chỉ được chọn một thứ cho con mình, tôi chọn trí tuệ. Thứ quan trọng là thứ không thể tạo ra và thay thế được. Không một phát minh tiên tiế n nào của thế giới loài người dù là ở thì tương lai có thể biế n đổi chỉ số IQ của một con người từ 85 lên 155, nhưng công nghệ ngày nay ở các trung tâm thẩm mỹ Hàn Quố c, Bặ c Kinh có thể thay đổi một cô vịt thành một cô thiên nga. Giờ các bác sĩ dao kéo có thể làm được những điệ u mà cách đây nửa thế kỷ là không tưởng như gọt că m (biế n mặt vuông chữ điệ n thành mặt trái xoan), nổ i dài chân (khiế n người 1m50 thành 1m65), biế n da đen thành da trắ ng, biế n đàn ông xù xì thành đàn bà nõn nà – xinh đẹp, biế n đàn bà 60 tuổi trông như 20, mã t lác thành mã t cân, thậm chí phẫu thuật hoàn toàn một phụ nữ bình thường thành một khuôn mặt búp bê Barbie theo mẫu. Tóm lại khách hàng thích biế n mặt mình, người mình thành thể nào thì chỉ câ n đưa ảnh mẫu, bác sĩ sẽ că t xẻo cho đúng như thể, còn thiện nghệ hơn nhiế p ảnh gia ngô i nghịch phâ n mê m Photoshop. Chẳng có vô số ngôi sao trong ngoài nước chỉ sau một tháng đã khiế n mình không còn nhận ra được mình nhờ công nghệ làm đẹp siêu phàm đấ y ư? Vì thế tôi chỉ mong cho con gái tôi được thông minh. Có trí tuệ và sự khôn ngoan, chí ít nó cũng sẽ biế t chon ban mà chơi, chon người mà yêu, chon công sư mà làm

việc, không lo bị lợi dụng, phản bội hay lừa đảo; nó sẽ biế t cách ứng xử trong xã hội sao cho nhã nhặn và thanh lịch nhấ t; nó sẽ chủ động và tỉnh táo trong mọi tình huố ng; sẽ được mọi người tôn trọng và sẽ tỏa sáng nhờ trí tuệ của mình. Trí tuệ làm ra tiế n bạc, trí tuệ cũng tạo ra một vẻ đẹp riêng, cái đó người ta gọi là có duyên (dù chưa câ n nhờ đế n dao kéo).

Không có phụ nữ xấ u, chỉ có người phụ nữ không biế t làm đẹp. Rấ t tiế c nhiệ u phụ nữ thông minh nhưng không sở hữu nhan sắ c lại không tin vào điệ u này. Họ theo đuổi lý lẽ của họ, hoặc là đã xấ u rô i thì thả cửa cho xấ u luôn thể, hoặc là tuân thủ tuyệt đố i slogan của các cụ: "Cái nế t đánh chế t cái đẹp". Nhiệ u người cả đời chẳng đụng đế n bấ t kỳ một thứ mỹ phẩm nào cho dù được mời đi dự một bữa tiệc tố i long trọng. Họ ăn mặc hế t sức kỳ khôi không tuân theo bấ t cứ nguyên tắ c thời trang nào ngoài nguyên tắ c của chính họ là "sự tiện lợi". Họ để cho cân nặng thả trôi vù vù theo những món thực phẩm yêu thích mà lờ đi lợi ích tuyệt vời của thể thao và khoa học dinh dưỡng. Thậm chí có biên tập viên (rấ t tài năng) xuấ t hiện trên truyề n hình với mái tóc còn chưa chải cho thẳng. Tấ t cả những điề u này có lẽ là sự kém thông minh nhấ t còn sót lại trong họ.

Còn nhớ một câu chuyện rấ tấ n tượng mà tôi đọc trên một trang báo. Â y là khi Bill Clinton vừa nhậm chức thì có người bạn cũ thời sinh viên của ông xem ảnh trên các phương tiện truyề n thông và thố t lên ră ng "Chà, cuố i cùng thì cậu cũng tự tìm cho mình một cô gái xinh đẹp hơn". Ông bạn cũ kia tưởng đâu đệ nhấ t phu nhân Hillary Clinton là một người phụ nữ khác. Ông ta không ngờ ră ng bà Hillary, người bạn cùng lớp đã yêu Clinton từ hô i họ còn học ở trường ĐH Yale lại chính là người phụ nữ xinh đẹp và sang trọng luôn xuấ t hiện cùng tổng thố ng Bill Clinton trong mọi tấ m hình, tạo nên hình ảnh "cặp đôi hoàn hảo" khiế n công chúng nhớ lại thời hoàng kim của J.F. Kennedy và Jacqueline. Từ một cô gái trông có vẻ

tẻ nhạt và thường thường bậc trung với đôi kính cận dày cộp, bà đã lột xác trở thành một hình mẫu cho hàng triệu phụ nữ ngưỡng mộ với vẻ đẹp quý phái, thanh lịch và trí tuệ nhờ vào việc biế t làm đẹp một cách thông minh.

Chẳng thế mà hôm bữa đi qua cửa hàng thời trang NEM, tôi thấ y họ trưng ra một slogan vô cùng khôn ngoạn ngay ngoài mặt tiế n cho một chương trình khuyế n mại, to để n nỗi tít từ ngã tư Daewoo bên này cũng nhìn thấ y: "Giàu vì bạn, sang vì vợ". Ù thôi thì, phụ nữ ai chả muố n làm sang cho chô ng, bỏ ra ít tiế n chợ đi làm đẹp, bỏ thêm chút thời gian đi học, đọc sách nâng cao kiế n thức cho những ông chố ng đỡ băn khoăn, phiế n muộn xem là nên "đẹp đâ n" hay "khôn xấ u".

ĐÀN ÔNG MỚI LÀ KHỔ

Thỉnh thoảng trong vài là n ngô i tán gẫu với đô ng nghiệp, hoặc tán gẫu với mấ y cô chủ hàng ở salon làm tóc, tôi vẫn tham gia phản biên đê `tài "con trai hay con gái". Nghĩa là cuộc "hội thảo" nho nhỏ này sẽ được chia làm hai phe, một phe bảo sinh con trai là tố t và một phe nói ngược lai. Đương nhiên tôi vào phe kia, là n nào cũng mình tôi một phe, cái phe mà sinh con gái là tố t ấ y. Nhưng lâ n nào cũng vậy, tôi bị thua cuộc, không phải thua cuộc vì kém lý lẽ mà vì yế u thế quá. Một miệng mà cãi với dăm chục miệng thì cái việc "sinh con gái là tố t" có dễ được ghi trong điệ u lệ Đảng rô i mang ra trích dẫn cũng sẽ trở nên vô nghĩa. Thậm chí tôi còn bị họ ê ră ng là vì tôi không sinh được con trai nên tự an ủi thế. Và việc tôi cứ cố gân cổ lên "Tó sinh chục đứa con gái cũng được" trở thành một sở thích quái gở, không khác nào đang đi giữa trời 450C mà lại cứ đòi được mặc áo len. Người sinh hai đứa con trai không đứng vê phía tôi đã đành, người sinh một trai một gái, và cả người sinh hai con gái cũng phủ đinh tôi nố t. Đai khái là tôi bị phủ đinh sach tron thế này, sau khi đưa ra 10 dẫn chứng vê việc "sinh con gái là tố t":

1. Tôi nói: Vê `mặt kinh tế , bạn sinh con gái là mang tư duy rấ t tiế t kiệm. Bạn sẽ không phải è cổ đi làm hùng hục chỉ lúc nào cũng với một nỗi lo canh cánh: Kiế m tiế `n và tiế t kiệm để mua nhà sau này cho con trai lấ y vợ. Nế u bạn có con gái và lương tháng của bạn chỉ có vài ba triệu, cứ yên tâm, bạn chỉ câ `n mua cho con gái bạn vài bộ áo quâ `n. Không có xe, không có nhà, bạn vẫn có vô số cơ hội kén rể. Dù con gái bạn là một cô bé Lọ Lem quâ `n rách áo nát, vẫn có vô số chàng hoàng tử mang rượu cognac đế ´n để vấ ´n an bạn.

Họ nói ră `ng: Chẳng có làm sao sấ ´t, thă `ng Bi mà sau này không có nhà thì chúng nó đi ở thuế, không thì nó ở nhà vợ cũng

được. Mà mẹ thă `ng Bi cũng không câ `n đế ´n một đứa con dâu chê con trai mẹ nó chỉ vì nó không có một cái nhà cho tử tế ´.

2. Tôi nói: Vê mặt cơ hôi, con gái sẽ có nhiệ u cơ hôi nghệ nghiệp hơn con trai vì theo thố ng kê của UNFPA năm 2012, do gâ n đây quá nhiệ u cặp vợ chô ng lựa chọn giới tính khi sinh con nên tỷ lê bé trai trên 100 bé gái là 113/100. Ho còn bảo "Nê u sư mấ t cân bă ng giới tính khi sinh tiế p tục tăng như vậy, thế hệ nam thanh niên sinh ra sau năm 2005 sẽ bị tác động nặng nề . Vì khi họ bước vào tuổi lập gia đình vào những năm 2030, số nam giới sẽ dư thừa so với phụ nữ cùng lứa tuổi. Đế n năm 2035, mức dư thừa nam giới trưởng thành sẽ chiế m 10% so với tổng số nữ giới và thậm chí còn cao hơn." Như vậy, những nghệ nghiệp câ n để n phụ nữ sẽ thiế u nhiệ u nhân lực đảm nhiệm, và Việt Nam bấ t đâ u sắ p giố ng như Singapore, Hàn Quố c, Trung Quố c, Đài Loan. Nghĩa là ở những quố c gia này, sự chọn lọc giới tính là vô cùng khắ c nghiệt. Ai cũng chỉ thích đẻ con trai. Và giờ kế t quả là sang mấ y nước ấ y, thấ y phụ nữ có khuôn mặt của Chung Vô Diệm cũng được quý như vàng. Đàn ông phâ n nhiệ u có nguy cơ ê vì không đủ phụ nữ để lâ y vê làm vợ. Họ đành bỏ tiê n nhiê u nhờ các công ty môi giới đưa phụ nữ từ Việt Nam sang.

Họ nói ră `ng: Chẳng phải lo bò tră ´ng răng, thă `ng Bi đẹp trai thế ´, giờ đã thấ ´y đám con gái lớp mẫu giáo chế ´t mê chế ´t mệt. Lo gì sau này ê ´ vợ.

3. Tôi nói: Vê mặt ngoại giao, nế u bạn sinh con gái, bạn sẽ không phải lo lă ng quá vê một cô con dâu tương lai. Lẽ thường con rể bao giờ cũng mế n mẹ vợ, còn con dâu... như một chị đô ng nghiệp của tôi (vẫn đang số ng với mẹ chô ng) thì: "Tổ i đi ngủ các bà có vào mắ c màn cho con dâu thì nó cũng không thích". Nế u bạn có xích mích tí chút với chàng rể, cùng lắ m thì cô con gái yêu của bạn sẽ lăn

xả vào lòng bạn mà thút thít ră ng "Thôi mẹ thương anh â y một tí". Còn với con dâu, rõ ràng bạn sẽ thua ngay trên sân nhà.

Họ nói ră `ng: Không, đố i với thă `ng Bi thì mẹ là nhấ t. Tố i nào mà nó chả chui vào chăn lâ `n ti mẹ. Không có mẹ đố ´ mà ngủ được. Sau này có vợ thì cũng thế ´ thôi, chúng nó mà láo là không yên với mẹ thă `ng Bi.

1. Tôi nói: Vê mặt tình cảm, có con gái, bạn sẽ yên tâm ră ng nó học lớp 5 rô i bạn vẫn có thể kéo nó vào lòng mà hun hít, cưng nựng. Con trai thì không thể được. Càng lớn nó càng lạnh lùng dâ n đi, không thể như thă ng bé 4 tuổi mãi được. Còn nế u bạn cứ cưng chiế u, hun hít nó mãi, nó sẽ trở nên ái tính, yế u đuổ i chẳng ra cái giố ng gì, cuố i cùng trên đời nó chỉ được người phụ nữ duy nhấ t là mẹ nó yêu thôi còn con gái nói chung ai nhìn nó cũng thấ y đáng ghét.

Họ nói ră `ng: Nhâ `m, đây có con trai vẫn hun hít cho ngủ với mẹ như thường. Cấ ´p hai rô `i vẫn cho ngô `i trên đùi. Trông nó vẫn đàn ông tố ´t.

5. Tôi nói: Vê mặt nhân lực, nế u có con gái, bạn có thể nhờ nó giúp vài việc lặt vặt trong nhà và sai đi chợ. Còn con trai chỉ tổ phải thêm phâ n phục vụ. Không lẽ ngày ngày cứ bắ t nó rửa bát, quét nhà, nhặt rau muố ng, đi mua dăm đô ng hành mãi.

Họ nói rã `ng: Thì đành phải thế ´ chứ sao, mẹ thì bận, chả nhẽ thă `ng Bi cứ chơi nhong nhóng. Bắ ´t nó làm tí thay cho tập thể dục chứ có sao.

6. Tôi nói: Về mặt đô ng minh, con gái bao giờ cũng đứng về phía mẹ, trong mọi việc. Chưa kể bạn lại có thêm một người bạn để rủ đi shopping, xem phim, du lịch. Có gì cũng buôn dưa lê với nó được. Tôi chưa từng nhìn thấ y cậu con trai nào lẽo đẽo đi chọn kem dưỡng

da, underwear cùng mẹ hay chịu khó lên mạng tìm tour du lịch mạo hiểm để hai mẹ con cùng đi.

Họ nói ră `ng: Nó không chọn cùng được thì bắ ´t nó làm tài xế ´ đứng ngoài đợi, lúc nào mẹ ra thì sức dài vai rộng xách đô `, chả hơn mấ ´y đứa con gái yế ´u ớt à. Thă `ng Bi nhà này bênh mẹ ra phế ´t. Thấ ´y bố ´ ra nă `m cạnh mẹ là đuổi đi ngay.

7. Tôi nói: Vê mặt thẩm mỹ, ý tôi không phải một cậu con trai thì không thẩm mỹ, mà trong phạm trù thẩm mỹ thì nế u có một cô con gái, bạn sẽ tha hô mà mua váy áo đẹp, nơ cặp trang điểm cho con như một cô búp bê. Chẳng phải hô i nhỏ bạn thường thích chơi búp bê đấ y sao. Giờ con búp bê của bạn lại còn số ng động tuyệt vời và rấ t tình cảm. Khi cô con gái nhỏ lớn lên, bạn càng được chia sẻ vê sở thích thời trang với con, đi mua đô hai mẹ con sẽ "tư tưởng lớn gặp nhau". Còn nế u bạn có một cậu nhóc, quanh năm bạn chỉ nhìn thấ y quâ n soọc áo pull, lớn lên cũng vậy.

Họ nói ră `ng: Cái này thì công nhận, nhưng chẳng vì mấ ´y thứ quâ `n áo mà lại phải thích một đứa con gái.

8. Tôi nói: Vê mặt... tâm lý, có con gái, ngày nào bạn cũng được ngắ m nhìn bản sao của chính mình. Bạn sẽ nhìn thấ y cả tuổi thơ, tuổi trẻ của mình trong nó.

Họ nói ră `ng: Ai báu gì có đứa giố ´ng mình. Thă `ng Bi giố ´ng bố ´ nó chả đẹp trai hơn à. Giố ´ng mẹ cho mũi tẹt dí ra à.

Và họ kế t luận: Nó giố ng mình cho khổ ra. Mình là phụ nữ mình biế t, phụ nữ khổ lă m, chẳng nên sinh con gái làm gì để cho sau này nó khổ giố ng mình. Nế u là người mẹ biế t thương con thì nên sinh con trai.

Tôi không phải là người mẹ biế t thương con nên tôi sinh con gái. Tôi nghe nhiề u người nói câu này theo một cách giố ng hệt nhau thành ra tôi đâm suy nghĩ.

Tôi thấ y không nhiệ u phụ nữ thích sinh con gái. Họ chỉ mong có một bé gái khi họ đã sở hữu một bé trai rô i. Vì thế mà hôm nọ tôi đi qua đường Tràng Thi, nhìn thấ y các biểu ngữ màu đỏ chặng ngang đường với nội dung rấ t kỳ quặc: "Hãy sinh con dù trai hay gái theo quy luật tự nhiên", "Không cung cấ p thông tin và nghiêm cấ m lựa chọn giới tính thai nhi dưới mọi hình thức". Nế u một đứa bé gái ra đời ở các vùng quê ´n Độ hay Somali thì sẽ khổ thật. Vì ở đó giá trị của bé gái không bă ng vài phâ n trăm một bé trai. Lớn lên không có đủ hô i môn nó sẽ không lấ y được chô ng. Lấ y được chô ng rô i nó thành ra con sen con ở. Còn ở Việt Nam văn minh tân tiế n có hẳn vài tờ báo của các Hội Phụ nữ nhă m bảo vệ quyê n bình đẳng giới, tôn vinh vai trò cao quý của người phụ nữ, làm sao phải khổ. Họ có nói mãi tôi vẫn không hiểu vì tôi hoàn toàn không có cảm giác này. Nê u tôi khổ là khổ vì nhiệ u lẽ khác của nhân sinh nói chung chứ không phải khổ vì trời sinh tôi ra là phụ nữ. Và nế u tôi số ng sót thêm được vài kiế p nữa thì nhấ t định vẫn muố n làm phụ nữ chứ chẳng thiế t tha gì vai trò của một bác mày râu cả. Hơn nữa, tôi thấ v chính đàn ông mới là khổ chứ không phải phụ nữ khổ. Ngay cả điệ u mà phụ nữ thường cho mình là khổ nhấ t thì cũng chỉ khổ so với các công việc khác chứ so với đàn ông vẫn muôn phâ n sung sướng hơn, â y là cái việc chỉ có phụ nữ làm được: Sinh ra một đứa bé.

Đàn ông sẽ không bao giờ có được cảm giác hạnh phúc đế n trào nước mặ t khi là n đà u tiên cảm nhận đôi chân bé tí xíu tung tẩy trong bụng. Nế u muố n được nghe tiế ng con, các bác đành phải... nghe nhờ qua lớp da bụng của vợ. Ngay cả khoảnh khắ c kinh khủng nhâ t là lúc "khai hoa nở nhụy" thì những người đàn ông cũng không được trải qua. Họ không trải qua thì làm sao họ biế t được cảm giác

sung sướng chừng nào khi người phụ nữ kế t thúc cuộc vật lộn với tử thâ n để nhìn thấ y đứa trẻ xinh đẹp chui ra từ trong lòng mình và mở to đôi mã t đâ y ngạc nhiên khi lâ n đâ u tiên được nhìn thấ y mẹ. Người mẹ thân thiế t với đứa con từ cả chín tháng trước khi được gặp mặt nó, còn bố để n lúc gặp con lâ n đâ u tiên mới làm quen từ đâ u. Thế nên dân gian mới có chuyện: Một ông bố bị vợ sai đi mua kẹo về cho con. Giữa đường về nhìn gói kẹo thèm quá anh ta không biế t làm thế nào mới nói to lên một mình "Con mình là con vợ mình. Vợ mình là con người ta. Suy đi tính lại chẳng bà con chi". Nói xong yên tâm chén sạch gói kẹo.

Lúc người ta gặp bấ t hạnh để n muố n tự tử hay sung sướng để n phát điên, chẳng ai hét to "Bố oi". Một cô bạn đô ng nghiệp của tôi kể lại ră ng ông bố hơn 80 tuổi của cô trong phút lâm chung còn thể u thào "Mẹ ơi, cho con đi theo với".

´y là chưa kể đàn ông còn đeo thêm vô số nỗi khổ nữa. Nghĩa là khổ so với phụ nữ, vì chúng ta chỉ có mỗi hai phạm trù để so sánh.

1. Đàn ông luôn mang nặng áp lực ră `ng thì là làm sao phải hơn phụ nữ một cái đâ `u cả vê `nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Phụ nữ thì chẳng việc gì phải thế . Tôi từng biế t một cô gái chân dài tới mét mố t, nói ngọng âm l với âm n, còn vài tháng nữa sẽ tố t nghiệp lớp 12 nhưng cô đột nhiên dừng lại không muố n tố t nghiệp nữa. Cô chỉ có thể nấ 'u ăn ngon hai món luộc duy nhấ t, nhưng vẫn tự tin đi lại trước hàng triệu người trên sân khấ 'u lớn. Và rấ t nhiê `u đàn ông giàu có, tri thức muố n cưới cô vê `làm vợ. Phụ nữ dố t tí chả sao. Ai nói gì không hiểu, hơi ngơ ngác còn thành ra phong cách ngây thơ, càng đáng quý, đàn ông càng yên tâm. Nhưng đàn ông mà ngô `i đố ´i diện với phụ nữ, cô ta kể chuyện tiế 'u lâm xong một tiế 'ng sau mới cười thì lúc ra vê `thế ´ nào anh ta cũng phải khóc.

- 2. Đàn ông luôn mang gánh nặng là trụ cột của gia đình. Chẳng người phụ nữ nào phải lo "không biế t mình có nuôi nổi chố `ng con?". Tôi thấ y một số đàn ông hay mong được giàu có, thậm chí còn tự nuôi áp lực phải giàu có. Còn phụ nữ cũng mong kiế m được tiế `n nhiê `u, mong được giàu có, nhưng không thành áp lực. Và cho dù thu nhập của cô ta chỉ đủ nuôi ba con mèo, thậm chí thấ t nghiệp thì cũng chẳng sao, cô ta sẽ ở nhà nội trợ. Nội trợ cũng vinh quang chán. Xong một ngày rửa bát duỗi dài chân trên ghế sa lông xem "Những bà nội trợ kiểu Mỹ" vẫn được cả xã hội tôn vinh là mẹ hiế `n vợ đảm. Nên ở Nhật, Mỹ, khố i ông nhảy lầ `u tự tử chỉ vì mỗi cái tội bị sế p sa thải, nguy cơ thấ t nghiệp sò sò trước mắ t.
- 3. Đàn ông lúc nào cũng phải bảo vệ cho khái niệm "phái mạnh". Vì trót bị đâ `u thai vào làm phái mạnh nên đàn ông lúc nào cũng mong muố n được mạnh. Phụ nữ gặp nhau hay có thói quen khoe bệnh tật. Người kêu dạo này tôi hay đau cột số ng, người kêu đau đâ `u, người than trèo lên ba tâ `ng gác đã thở muố n tái mặt. "Phái yế ´u" chả yế ´u thì sao. Đàn ông thì không thế ´. Bị đánh giá là sức khỏe yế ´u trước đám đông là một nỗi tổn thương lớn. Ngày xưa lúc Al Gore ra tranh cử với George Bush, đọc tin thấ ´y báo chí phát hiện ra ông Gore bị bệnh gì â ´y nhưng ông ta cứ giấ ´u nhẹm đi sợ người ta thấ ´y mình yế ´u thì không bâ `u làm tổng thổ `ng.
- 4. Đàn ông luôn miệng hỏi "Em có thích không?". Đây là một vấ n đề mang tính căng thẳng. Phụ nữ nế u có hỏi câu này thì đôi khi chỉ là vì âu yế m và lịch sự chứ không mang nội dung... áp lực. Bởi vì đô i với đàn ông, cái sự "Em chẳng thấ y dễ chịu gì cả" không diễn tả thành lời ấ y sẽ khiế n 3 thể mạnh vừa kể ở trên trở thành vô nghĩa. Ngay cả một người đàn ông hội tụ đủ mọi yế u tố trí tuệ, giàu có, tài hoa, khỏe mạnh mà cảm nhận được chữ "không" từ phụ nữ thì anh ta sẽ cảm thấ y trong mắ t người kia, anh ta là một con số o tròn trịa.

Hôm trước, ở khu nhà tôi ở thấ y treo một tấ m biển quảng cáo kỳ lạ "Các gia đình sinh con một bề đúng 8h tố i nay được mời để n nhà C3 tham dự hội thảo". Mặc dù không phải thành phâ `n được mời, tôi vẫn muố n đi xem cái nội dung cuộc hội thảo ấ y thể nào. Tiế c ră `ng để n tố i tôi có lời hẹn đi dự sinh nhật cậu con trai thứ hai trong số `hai cậu con trai của một cô bạn học cũ.

ĐÀN BÀ BAO GIỜ CŨNG ĐÚNG

Có là n tôi cùng đoàn nhà văn viế t vê ngành công an đi thực tế tại Phòng cảnh sát chố ng ma túy - Sở Công an Hà Nội. Đô ng chí trưởng phòng kể nhiê u chuyện ly kỳ, hô i hộp vê những vụ án ma túy, bên cạnh đó không quên cài vào vài câu chuyện tình kỳ lạ được phát hiện ra trong quá trình điể u tra. Â y là chuyện một thanh niên hiệ n lành, tử tế, có ăn có học đàng hoàng lại yêu chế t mê chế t mệt một bà trùm ma túy, cuố i cùng bị nàng tha hóa, biế n thành một đâ u mố i trong đường dây vận chuyển ma túy cho nàng. Đô ng chí kế t luận: Trong nhiệ u vụ án, tôi cũng thường thấ y có những người đàn bà tố giác chố ng, người tình chứ chưa thấ y vụ nào đàn ông đi tố giác vợ hay người tình cả. Nhiệ u nhà văn trong phòng ô lên: Đấ y, đàn ông thật tố t đẹp, còn đàn bà thì luôn xấ u xa, tội lỗi.

Tôi bảo đàn bà mà "xấ 'u bụng" là chuyện đương nhiên. Có những chuyện đàn bà làm được mà không bị lên án hay phê phán, nhưng cũng cùng sự vụ như thế ', đàn ông làm theo thì bị nhân gian chê cười. Ví dụ nhỏ thôi nhé, đàn bà thì hay buôn dưa lê, hay nói xấ 'u thiên hạ, nói xấ 'u cả chô `ng, hay ghen ghét, đô ´ ky, bủn xỉn, keo kiệt, tham lam nữa. Đàn bà mà phạm phải những tội ấ 'y, đàn ông chép miệng: Đúng là cái đô `đàn bà. Chuyện gẫu với nhau các chàng thường bình luận: Thói thường đàn bà hay đô ´ ky. Đã là "thói thường" nghĩa là thành... bình thường. Bạn mà có tô ´ những tội xấ ´u này của một người đàn bà với một người đàn ông, anh ta cũng chả để tâm đâu, mà lại chỉ chép miệng: Đúng là đô `đàn bà. Có một giai thoại vê ` vua Gia Long, khi ông tâm sự với viên đại thâ `n gố ´c Pháp J.B Chaigneau vê chuyện nội cung của mình: "Ở đây, tôi thích thú vì được nói chuyện với những người hiểu biế ´t, người biế ´t nghe, hiểu tôi và nế ´u câ `n vâng lời tôi. Vào trong ấ ´y (hậu cung), tôi gặp phải những con quỷ dữ.

Chúng gây gổ, đánh đập nhau, cấ u xé nhau... rô i sau cùng kéo nhau để n đòi tôi phân xử. Nế u làm đúng thì tôi trị tội cả bọn, vì không biế t rõ trong cả bọn ấ y có đứa nào không độc ác bă ng đứa nào." Đế n người đội trời đạp đấ t khôn ngoạn như vua Gia Long mà còn nhận định được ră ng hậu cung toàn là... quỷ dữ. Thực ra vua phàn nàn vê cái nỗi đàn bà vừa khó chịu vừa đáng yêu. Vua bảo hậu cung là quy dữ nhưng vẫn hàm chứa sự âu yế m trong đó. Tôi cũng từng kinh qua nhiệ u nơi làm việc, từ doanh nghiệp tư nhân lớn nhỏ cho để n các cơ quan báo chí, giáo dục, hành chính sự nghiệp, thấ y các sê p nam giới cũng hay có một nỗi khổ, â y là thường xuyên bị các nhân viên nữ lẻn vào phòng riêng. Chả phải để tán tỉnh gì sế p, chỉ mỗi mục đích mách tội các "nữ nhi thường tình" khác trong công sở. Các nàng rấ t ngây thơ, nghĩ ră ng chứng có mười mươi mà mình đem để n sẽ khiế n sế p ghét bỏ kẻ đô ng nghiệp xấ u xa kia. Ngờ đâu các nàng vừa ra khỏi phòng, sau khi đã nhẫn nại một cách lịch sự và khổ sở để lă ng nghe các nàng "báo cáo", sế p chỉ chép miệng "Đúng là đô dàn bà", rô i lại quay trở vê công việc với những chiế n lược mới nhã m quản lý hiệu quả một đám nhân viên đàn bà, bụng lẩm nhẩm lời răn nă m lòng từ kinh Talmud (kim chỉ nam của người Do Thái): "Cái lưỡi trong miệng đàn bà là một trong những sai lâ m khó chiu nhấ t của tao hoá".

Đàn bà từ xưa vố n vẫn được coi là nguồ n cơn của mọi tội lỗi, tai họa. Theo thâ n thoại Hy Lạp, nàng Pandora là người phụ nữ đâ u tiên trên mặt đấ t. Nàng được ban cho sắ c đẹp từ nữ thâ n Aphrodite, tài năng âm nhạc từ nam thâ n Apollo. Khi nàng xuố ng trâ n gian, các vị thâ n trên đỉnh Olympus đã tặng cho nàng một chiế c hộp với điề u kiện (rấ t khó cưỡng đố i với đàn bà) là không được mở chiế c hộp đó ra. Pandora vừa ngây thơ nhưng cũng lại đâ y trí tò mò. Nàng đã mở chiế c hộp và tấ t cả hạt giố ng xấ u xa trong đó đã khiế n bấ t hạnh ngập tràn khắ p thế gian: thiên tai, bệnh tật, chiế n tranh... Cuố i cùng trong hộp chỉ còn sót lại một vài hạt

giố ng hy vọng để loài người còn chút... hy vọng mà tiế p tục số ng. Trong sách Sáng thế, Adam và Eva là hai con người đã ù tiên do Chúa Trời tạo ra. Chúa Trời cấ t đặt cho Adam làm nhiệm vụ trông nom vườn địa đàng và cho phép anh ta ăn tấ t cả các loại trái cây trong vườn, trừ Trái cấ m. Adam cứ thế trông vườn và ăn trái cây được phép, cho để n một ngày bị Eva gạ ăn Trái cấ m. Kế t quả là Chúa Trời nổi cơn thịnh nộ và trừng phạt hai kẻ phản nghịch.

Từ cổ chí kim, từ Đông sang Tây, người ta đã mặc định đàn bà là lă m tính xâ u, trong đó có tính tò mò, xúi bảy và cả tha hóa... đàn ông. Ngạn ngữ Â n Độ, một trong ba nê n triế t học sớm nhấ t thế giới, từng đúc kế t: "Nước làm hỏng rượu, xe bò làm hỏng đường lộ và đàn bà làm hỏng đàn ông". Đã Trời sinh ra thế , Thượng đế sinh ra thế thì còn biế t làm thế nào. Đàn bà mà lục lọi điện thoại, ví tiế n, túi quâ n túi áo, máy tính của chô ng/người yêu (để truy tìm chứng có tưởng tượng nào đó của nàng hoặc đơn giản chỉ vì tò mò) thì cũng vô cùng đáng ghét, nhưng có thể tha thứ. Còn đàn ông, đi lục lọi quâ n áo, điện thoại, máy tính của vợ/người yêu thì cả thế giới đàn bà và thế giới đàn ông thân mế n của chúng ta đề u khó lòng chấ p nhân.

Đàn bà ghen ghét, đố kỵ, ngô i lê đôi mách, nói xấ u chô ng, xúi bẩy, đơm đặt... âu cũng là nỗi khó chịu lớn đố i với cộng đô ng nhưng những người đàn bà ấ y vẫn lấ y được chô ng. Đàn ông mà ghen ghét, đố kỵ, ngô i lê đôi mách, nói xấ u vợ, xúi bẩy, đơm đặt... chấ c khó lòng lấ y được vợ, chưa kể khó lòng xin được việc.

Đàn bà hay có tính tham, hay năng nhặt chặt bị, nên dễ bị lừa, hoặc dễ bị cám dỗ bởi những người tình hơn mình vài con giáp mà tài khoản ngân hàng dư 10 số không. Tính xấ u là thế mà những người đàn ông thừa khôn ngoan để tích đâ y tiế n vào két sắ t vẫn dư dại dột mà cưới về làm vợ, thậm chí yêu mê yêu mệt. Những "nàng tham" ấ y lắ m lúc còn được thiên hạ khen là "giỏi", là "cao tay".

Nhưng đàn ông mà có tính ngó dọc ngó ngang tìm xem thứ gì để vơ vét "ních đâ `y túi tham", rô `i trai tơ đẹp từng xen ti mét mà đi yêu bà già tỉ phú, dễ bị đưa vào diện hiện tượng trong năm trên các diễn đàn báo chí. Sau đó các chàng lại ngạc nhiên phàn nàn: Sao phụ nữ cũng yêu những ông già tỉ phú thì không thấ `y ai nói gì còn tôi cũng làm thế `thì lại thành ra chuyện?

Đàn bà keo kiệt, bủn xỉn đôi khi được hiểu nhâ m là tă n tiện, chi li, tiế t kiệm, thấ t lưng buộc bụng cho con cho cháu. Đàn bà hoang phí thì chỉ có tan cửa nát nhà. Đàn ông mà ky bo, bâ n tiện dễ không có bạn gái, còn chưa chấ c đã có bạn, lại còn trở thành đề tài đàm tiế u sau lưng. Đàn bà nhìn thứ gì cũng sợ tái mặt, từ con sâu cái kiế n cho đế n kẻ yêng hùng bặm trọn, â y là phận liễu yế u đào tơ. Đàn ông mà nhìn thứ gì cũng sợ, rõ bị đổ là "anh hèn". Đàn bà nói dai, nói dài, nói lèm bèm, nói lǎ m điề u, nói càu nhàu từ sáng chí tố i, â y gọi là đặc thù của đàn bà. Đàn ông mà lèm bèm, lǎ m lời, bị chửi là "Đô đàn bà". Đàn ông mà không có bấ t kỳ đặc tính nào ở trên, được cả thể giới đàn bà và đàn ông khen bă ng một mỹ từ "Anh â y tính cách rấ t đàn ông". Còn ngược lại... Nế u đã coi "Đô đàn bà" là một câu rủa, rõ ră ng mặc định "đàn bà" chúng tôi là xấ u. Phàm thứ gì đã xấ u bẩm sinh, xấ u tự nhiên, xấ u từ thời bà Eva, bà Nữ Oa, bà Âu Cơ thì không còn gì đáng để đàm tiế u nữa.

Trong văn học, điện ảnh, vì thế cũng có quy ước ngâ m về những điể ù phụ nữ có thể làm mà đàn ông thì không. Ví như có thể thấ y rấ t nhiề ù nhân vật nữ trả thù đàn ông. Trong vở kịch "Bà tỷ phú về thăm quê" của kịch tác gia lừng danh Friedrich Durrenmatt, nhân vật bà tỷ phú đã quay trở về quê nhà để trả thù tàn nhẫn người tình bội bạc. Nhân vật bà tỷ phú cũng chẳng bị khán giả thưởng ngoạn chê trách chi cả. Nhưng chưa thấ y trong lịch sử sáng tạo nghệ thuật có kẻ nam giới nào bày mưu tính kế , ôm hận cả đời để... trả thù chính người tình. Trong những bộ phim có mô típ quen thuộc kiểu

"Original sin" (Tội tổ tông), anh triệu phú bị người tình lừa đảo đế n tán gia bại sản, bị bày mưu cho uố ng thuố c độc mà vẫn nhấ m mã t nhấ m mũi uố ng. Bị hành để n thân tàn ma dại mà chàng chỉ có mỗi biện pháp trả thù duy nhấ t là tát cho cô người tình hai cái để rồ ì... tiế p tục yêu. Đàn ông dù cho bị đố i xử tàn tệ để n cỡ nào, cũng không bao giờ được trả thù đàn bà. Â y là luật bấ t thành văn, nế u không thế , anh sẽ trở thành "đô dàn bà". Có phải vì vậy mà trong thấ n thoại Hy Lạp mới có nữ thấ n Xung đột và Bấ t hòa Eris, nữ thấ n Báo thù Nemesis. Khi sáng tạo ra thế giới của các vị thấ n, chẳng cổ nhân nào để cho nam thấ n đi báo thù và gây bấ t hòa cả.

Đàn bà có thể phản bội tình yêu vì một vài lý do mà vẫn hợp lý. Đàn ông thì không thể. Trong văn học, đàn bà trung thành với Tổ quố c và bă n chế t người tình (Người thứ 41), nhưng đàn ông thì thà tự sát và quay lưng với Tổ quố c còn hơn để người thương rơi vào tay những đô ng đội khát máu (Thiế u nữ đánh cờ vây).

Đàn bà độc ác và tàn nhẫn vẫn tạo được hình ảnh đẹp trong nghệ thuật. Nhân vật nữ nhà văn Catherine Tramell (Phim "Bản năng gố c") là một ví dụ điển hình. Mặc dù gây ra vô số những vụ án giế t người man rợ và bệnh hoạn, cuố i cùng nàng vẫn thoát tội bên người tình yêu nàng say đấ m dù anh ta biế t rõ người bên cạnh mình là kẻ sát nhân (thám tử Nick Curran, người điề `u tra những vụ án mạng do Tramell gây ra). Bộ phim sau đó nhận được nhiề `u đề ` cử Oscar và Quả câ `u vàng. Â y nhưng đàn ông mà tàn nhẫn, bội bạc và lừa đảo đàn bà trên màn bạc thì sẽ không khán giả bình thường nào tiêu hóa nổi bộ phim đó.

Đàn bà đôi khi vẫn rời bỏ đàn ông lúc cùng quẫn mà không gây ra quá nhiệ `u oán trách. Đàn ông thì không bao giờ được phép bỏ rơi đàn bà trong bước đường cùng, â y chẳng phải bậc anh hùng mã thượng.

Đàn bà có thể ngoại tình mà vẫn được thương xót, tôn vinh, như Anna Karenina (tác phẩm cùng tên của Lev Tolstoi), bà Bovary (tác phẩm cùng tên của Gustave Flaubert), Aksinia (Sông Đông êm đê m - Mikkhail A. Sholokhov), Constance Chatterley ("Người tình của phu nhân Chatterley" - D.H. Lawrence), Lara (Bác sĩ Zhivagor -Boris Pasternak), De Rênal ("Đỏ và đen" – Stendhal), Katharine Clifton (Bệnh nhân người Anh – Michael Ondaatje), Francesco (Những cây câ`u ở quận Madison" – Robert James Waller)... Các tác gia rấ t hứng thú miêu tả chuyện tình cay đấ ng, nghiệt ngã, bi kịch, đâ v xót thương nhưng cũng tuyệt đẹp của những người đàn bà có chô ng chứ chẳng mấ v ai muố n việ t vê câu chuyên tình khố n khổ của một cô gái với người đàn ông có vợ, một chủ đề trâ n tục không mấ y lãng mạn có lẽ chỉ phù hợp với những tạp chí hạnh phúc gia đình. Đàn ông ngoại tình, không mấ y khi được cho là một tình yêu thực sự mà phâ n nhiê u bị liên tưởng để n tình dục đơn thuâ n và thói trăng hoa, tham lam của đàn ông. Có lẽ vì thế chặng mà các nhà văn không có cảm hứng ở những câu chuyên "trong ngoài" của các đấ ng mày râu.

Như vậy, đàn bà được mặc định làm rấ t nhiệ `u việc... xấ u mà không ảnh hưởng gì để n thể diện đàn bà. Còn đàn ông, có lẽ chỉ một hành động giố ng đàn bà duy nhấ t được coi là đẹp và sẽ dễ được cảm thông, dễ gây xúc động (ấ y nhưng cũng đừng lạm dụng quá), là khi "Người đàn ông trong anh bật khóc" (Trích ca khúc "Em sẽ để n" – Lương Hải).

Có lẽ cha sinh mẹ đẻ, tính cách của đàn ông vẫn luôn đẹp hơn đàn bà nên rấ t nhiê `u phụ nữ nổi tiế 'ng tự nhận "Tính cách tôi rấ t đàn ông", có lẽ hàm ý ră `ng cô ta quyế t đoán, mạnh mẽ, khoáng đạt, ngang tàng, bản lĩnh, không lèm bèm chăng? Còn có mấ 'y đàn ông dại mà bảo "Tính cách tôi rấ t... đàn bà".

LÀM BẠN VỚI ĐÀN BÀ

Nhiê `u đâ´ng mày râu hay than phiê `n (những lời giố´ng nhau) về `một cô nàng nào đó ră `ng "Nàng rấ´t kỳ lạ. Tự dưng biế´n mấ´t một thời gian, rô `i lại tự nhiên xuấ´t hiện, nhiệt tình, hô `hỏi, trò chuyện rôm rả. Rô `i đế´n khi mình tưởng nàng đã yêu mình thì nàng lại biế´n mấ´t. Sau đó một ngày đẹp trời lại đột ngột có mặt". Rô `i họ kế´t luận "Phụ nữ rấ´t phức tạp, khó hiểu, không biế´t đã `ng nào mà là `n". Người vẫn chưa hế´t tức bực trong lòng thì buông lời... cay cú "Tôi rấ´t ghét cái kiểu lợi dụng â´y. Giố´ng như thể lúc nào buô `n thì cô ta mới chợt nhớ đế´n tôi, còn sau đó thì gạt sang một bên". Những lúc nghe chuyện vậy tôi đề `u im im, không dám bình luận, vì biế´t rã `ng đàn ông và phụ nữ rấ´t khó tranh biện về `một số´ chủ đề `khi mà mỗi đã `ng lại mang một thước đo, văn hoá và khái niệm khác nhau. Cũng giố´ng như một người dùng đơn vị đo lường bă `ng ố´ng bơ, người kia lại chuyên đo bă `ng thước dây vậy, khó mà đi đế´n kế´t luận.

Thứ mà đàn ông cho ră `ng khó hiểu thì tôi lại khá dễ dàng giải thích dù chưa gặp mặt những cô nàng "phức tạp" đó bao giờ, â ´y là vì "Trước sau nàng chỉ coi anh là bạn". Nhiê `u bác nam giới đã nhảy dựng lên "Bạn bè gì cái kiểu thế ´. Dứt khoát tôi không có chấ ´p nhận kiểu bạn như vậy". Càng ngày, tôi càng đi đế ´n kế ´t luận: Phụ nữ có xu hướng dễ dàng coi một người đàn ông là bạn thân đúng nghĩa cho dù trong lòng nàng không chút cảm xúc luyế ´n ái, trong khi đó phâ `n lớn đàn ông chỉ kế ´t bạn thân thực sự với một người phụ nữ nế ´u như anh ta có tình cảm khác giới với nàng.

Một vài đấ ng tu mi nam tử nào đó có thể phản đố i ý kiế n này của tôi khi họ cho ră ng họ có rấ t nhiê u bạn bè là phụ nữ đấ y thôi, mà có tình cảm khác giới nào với nhau đâu. Có lẽ những nam tử này

vẫn đinh nghĩa một mộ i quan hệ có thể gặp năm thì mười hoa để trao đổi vê một việc gì đó, hoặc cùng ngô i ăn trưa (uố ng cà phê) trong một đám đông bạn bè, mỗi là n gọi điện thoại, chát trên YM hỏi thăm công việc rô i nhân tiện nói thêm dăm ba câu, â y nghĩa là bạn thân. Trong khi phụ nữ không định nghĩa bạn thân như vậy. Hai người bạn nữ chơi thân với nhau nghĩa là phải có sự chia sẻ, từ những câu chuyện thời trang, mỹ phẩm, âm nhạc, điện ảnh, văn học cho để n những quan niệm số ng, những chuyện riêng tư, thâ m kín, mọi nỗi thấ t bại thăng trâ m trong cuộc đời. Và những cuộc nói chuyện có thể kéo dài hàng giờ. Bạn thân cũng có thể cùng nhau tham gia một số hoạt động liên quan để n sở thích như shopping, ăn quà vặt, xem phim, khiêu vũ, bơi lội... Đố i với đàn ông cũng không khác. Hai người đàn ông chơi thân với nhau có thể cùng ngô i uố ng bia vài tiế ng đô ng hô để trao đổi vê chuyên môn, nghệ nghiệp, thể thao, chính trị, nạn tham nhũng, ô tô xe máy hoặc có thể rủ nhau đi đá bóng, chơi tennis, chơi bi-a...

Rấ t tiế c, khi một người phụ nữ kế t bạn (đúng nghĩa) với một người đàn ông, cô ta lại thường coi họ cũng như bạn gái.

Rấ t tiế c, khi người đàn ông kế t bạn (đúng nghĩa), anh ta thường thích chơi với một gã mày râu giố ng mình hơn là phận liễu yế u đào tơ tẻ nhạt, chẳng có mấ y điểm chung để mà tham gia giải trí. Còn nế u anh ta ứng xử có phâ n giố ng như một người bạn thân đúng nghĩa, ấ y là trong lòng đã bị trúng mũi tên của thâ n Cupidon.

Vậy mới xảy ra vô số những câu chuyện "Hiện ra/Biế n mấ t" như nhiệ `u đấ ng tu mi phàn nàn. Nàng quý mế n chàng, coi chàng là một người bạn, nàng than thở, nói chuyện với chàng hàng giờ trên điện thoại. Chàng thường nhường nhịn, đi đế n những nơi nàng thích như rạp chiế 'u bóng, siêu thị, quán cà phê, củ mỉ cù mì như một cô bạn gái, chứ dễ mấ y khi nàng chịu đế n sân vận động hay quán bi-a, quán bia hơi cùng chàng. Nàng hố `n nhiên tận hưởng những điề `u đó

giố ng như thể đang đi chơi với bạn gái. Chàng cũng hố n nhiên tận hưởng điể ù đó giố ng như thể đang đi chơi với... bạn gái. Chàng vẫn nghĩ ră ng hẳn nhiên nàng có thích mình mới thế, mới chia sẻ đủ thứ chuyện trên đời. Riế t rõ i chàng thấ y thấ t vọng khi tình thế chẳng mấ y thay đổi, tuấ n nào cũng vẫn nói chuyện cà kê, rủ rỉ rù rì, phim phim ảnh ảnh, quâ n quâ n áo áo (ví thử nàng có rủ được chàng đi uố n tóc và sơn móng tay thì cũng rủ nố t), mà chẳng nhích hoàn cảnh lên được tẹo nào. Chàng thấ y là lạ, thấ y khó hiểu. Khó hiểu hơn nữa khi đùng một cái nàng biế n mấ t, rô i đột ngột xuấ t hiện, rô i biế n mấ t, rô i xuấ t hiện.

Lại càng dễ hiểu hơn nữa, "bạn" thì là như vậy. Bạn là bạn, chứ có phải là người yêu đâu. Ví như những cô bạn thân của tôi, chơi thân để n tân 10-20 năm, cứ mỗi là n gọi điện, â v là tôi biế t hoặc là chô `ng/người yêu cô â ´y đi công tác nên buô `n không có việc gì làm, hoặc là đang con bĩ cực (vừa cãi nhau với chô ng/người yêu, với mẹ chô ng, với sế p, với đô ng nghiệp cùng cơ quan), hoặc đang không có ai để rủ đi shopping, hoặc đang câ n người ăn trưa cùng cho đỡ phải ngô i một mình, hoặc đang lúc rảnh rỗi mà nghĩ đã lâu lă m không gặp cô bạn thân. Ngược lại, tôi cũng vậy. Khi gọi điện cho bạn thường cũng có ngâ nâ y lý do. Chúng tôi chẳng bao giờ giận nhau vì: Cậu gọi cho tớ chẳng phải là cậu đang rấ t... nhớ tớ. Lúc nào câ n tớ cậu mới gọi, còn không thì cậu "mấ t tích". Khi họ "mấ t tích", ấ y ră ng tôi biế t họ đang bận, bận công việc, bận với một niê m vui nào đó mà không nhấ t thiế t cứ phải có mặt tôi, bân bên canh chô ng con/người yêu. Chỉ khi hai người khác giới đang yêu, họ mới nhớ nhung nhau hàng ngày, có nhu câ u gặp hàng ngày, thậm chí gạt mọi công việc, thú vui, sở thích và tấ t thảy mọi mố i quan hệ khác sang một bên chỉ để được gặp người â y. Phụ nữ chúng tôi thường ứng xử với nhau theo cách "Biế n mấ t/Xuấ t hiện" như vậy, và thấ y rõ ră ng chuyên bình thường. Nên khi nàng coi ban là ban (gái), nàng cũng vẫn giữ nguyên cách ứng xử hô n nhiên như vây thôi.

Đàn ông, nế u chỉ quý mế n một cô bạn mà không nặng lòng tình cảm, anh ta sẽ thường dừng lại ở mức độ giao tế, chủ yế u thiên về công việc, không hơi đâu mà nói chuyện lă m lời. Nế u có nói chuyện, có giải trí, có tranh luận vê nghiệp, chuyên môn thì anh ta cũng thích ngô i ba hoa quán bia hoặc xem bóng đá với mấ y ông ban vàng hơn. Nế u phu nữ muố n được đàn ông coi như một người bạn thực sự, thường cô ta cũng phải "nam tính" để nhập cuộc, uố ng rượu như hũ chìm, â m ào nói chuyện "vĩ mô" trên trời dưới bể như một gã đàn ông chính hiệu, thức đêm thức hôm vừa xem bóng đá vừa có thể bình luân về các lố i dẫn bóng từ thời Maradona cho để n Fábio da Silva. Có lẽ mã gen đặc biệt của giới tính quyế t định việc phu nữ thích buôn dưa lê, thích rủ ri rù rì cả ngày (dù là với đô ng nghiệp, hàng xóm, dù là nam phụ lão â´u) nhưng không mâ´y khi tôi thấ y đàn ông cứ rủ rỉ với phụ nữ vê dăm ba chuyện cái áo cái quâ n, vê người này xấ u, người kia tố t, kẻ nọ thật thà, kẻ khác không trung thực. Vì thế nên phâ n lớn phụ nữ than phiê n việc các đức ông chô ng không mấ v khi thiế t tha chuyên trò chia sẻ với vo, chỉ chúi đâ u vào ti vi, máy vi tính và chô ng báo cũ mới. Khi vê nhà các nàng chẳng biế t nói chuyện với ai, mặc dù họ sẵn sàng nói chuyện với chô ng cả ngày không biế t chán (vì ở cơ quan họ cũng đã sẵn có khả năng nói chuyện không biế t chán với những đô ng nghiệp chỉ thân sơ). Lẽ dĩ nhiên các đấ ng mày râu thấ y thú vị hơn nhiệ u khi chuyên trên trời dưới biển với mấ y ông ban râu mày. Đó là đặc thù giới của họ chứ không phải họ vô tâm, vô tình, hế t yêu vợ. Trong giai đoạn tìm hiểu, người đàn ông chuyện trò lă m là do anh ta còn đang hứng thú khám phá tính nế t con người bạn, hoặc muố n phô bày bản thân mình. Có một câu danh ngôn hài hước rặ ng "Lý do những người đang yêu có thể ngô i bên canh nhau cả ngày, đó là vì ho có thể tự nói mãi vê bản thân mình mà không biế t chán". Hoặc giai đoạn đang bị tình yêu và sự si mê làm cho mù quáng, người đàn ông đang yêu nghe nàng nói chuyện con kiế n hay cái lá đa cũng thấ v hay. Tìm hiểu xong rô i, gao đã thành cơm, khó người đàn ông nào

tiế p tục vui lòng thay thế vị trí của một người bạn gái khi cứ nghe nàng rủ rỉ lê thê mãi về chuyện ông sế p cũ sế p mới, cô bạn này tố t cô bạn kia xấ u, thực phẩm này an toàn thực phẩm kia độc hại.

Đàn ông suy bụng ta ra bụng nàng, nghĩ một người phụ nữ thích gặp mình trò chuyện (mà thực chấ t là buôn dưa lê), ấ y là nàng đã yêu mình, thậm chí chế t mê chế t mệt, không thế thì ít ra cũng... hơi hơi có tí tình. Phụ nữ vố n e thẹn, mình chủ động thêm nữa là xong.

Phụ nữ suy bụng ta ra bụng chàng, nghĩ chàng đô ng ý gặp mình là do thích trò chuyện hoặc do mình nói chuyện... quá thú vị. Đôi ta cùng là bạn, bạn chuyện. Lúc nào rảnh thì gặp.

Thời gian sau ngã ngũ, nàng đi yêu người khác, chàng nổi giận nghĩ nàng lợi dụng để trò chuyện lấ p chỗ trô ng. Nàng nổi giận nghĩ chàng lợi dụng trò chuyện để... Tình bạn chân chính ai lại như vậy. Vậy là dễ tan tình bạn.

Có phải cũng vì vậy mà sau khi chia tay, người phụ nữ sẵn sàng làm bạn với người cũ còn đàn ông thì không. Câu nói "Chúng ta hãy làm bạn" trở nên đáng ghét. Đàn ông cho ră `ng logic của cuộc đời là từ tình bạn đế n tình yêu chứ không ai đi chiế `u ngược lại, giờ từ tình yêu chỉ có thành người dựng, không lǎ `ng nhã `ng.

Thực ra những người đàn ông cứ thấ y phụ nữ khó hiểu thì hoặc là họ để n tuổi hưu trí vẫn còn hô `n nhiên hoặc cố 'tình hô `n nhiên. Bởi chỉ câ `n anh làm phép thử một lâ `n, chủ động mời nàng bấ 't cứ điệ `u gì mà nàng cáo bận (không hẹn lại hôm khác) thì coi như đã có câu trả lời. Người phụ nữ một khi đã "cảm nă ng", dù đang bận để n mấ y, nàng cũng sẽ vứt bỏ hể t mọi công việc, thú vui, bạn bè để để n chỗ hẹn. Nế 'u không thể , nế 'u nàng chỉ có thể gặp bạn những lúc

rảnh rỗi, những lúc buô `n tình, â ´y là đang coi bạn như một người ban chân chính.

Cũng có những người phụ nữ không hô `n nhiên bẩm sinh mà cố tình hô `n nhiên, khi không phải họ không biế t người đàn ông kia chưa bao giờ muố n coi mình là bạn. Nhiê `u cô bạn của tôi khi đã đeo nhẫn cưới mà vẫn được người tán tỉnh thường kể với tôi câu chuyện đó và bình luận "Mình yêu chô `ng, không yêu anh ta nhưng rấ t quý mế n, rấ t muố n đôi bên chỉ làm bạn để có thể thỉnh thoảng đi uố ng một ly cà phê và trò chuyện". Nhiê `u cô gái chưa có người yêu, không hê `rung động trước đố i tượng đang theo đuổi, nhưng lại thấ y anh ta cơ bản là người rấ t tố t, rấ t xứng đáng để làm một người bạn nên cứ giữ khư khư để làm bạn (gái) tâm tình, thậm chí còn muố n chia sẻ cả về `chàng trai mà nàng đang yêu đơn phương. Phụ nữ khi ấ 'y, thường chỉ thích trò chuyện bên ly cà phê rô `i dừng lại ở đó. Còn đàn ông... Tôi lại nhớ đế ´n một mẩu vui cười trên báo về những thông điệp ẩn sau ngôn từ của đàn ông và phụ nữ. (Trong ngoặc mới là thông điệp thực)

Phụ nữ:

- Ù, anh cứ đi đi mà. Không sao đâu. (Anh mà dám đi thì khi vê liệu hô n với tôi)
- Không, chẳng có chuyện gì đâu mà. (Đang có chuyện cực kỳ nghiêm trọng đâ y)
 - Trông em có xấ u đi không? (Anh còn yêu em nữa không?)
 - Em mệt quá (Lâu lă m rô i anh chẳng quan tâm đế n em)

Đàn ông:

- Anh mệt quá (Anh mệt quá, anh đang ô m)

- Em yêu, trông em hôm nay đẹp lên nhiê `u quá (Anh muố ´n lên giường với em)
- Tố i nay anh mời em đi xem phim nhé (Anh muố n lên giường với em)
- Hôm nay sinh nhật anh, em để n nhà anh că t bánh nhé (Anh muố n lên giường với em)

NỮ QUYỀN LÀ ĐÂY?

Tôi vừa nhận được Thông cáo báo chí của Viện Goethe về một cuộc triển lãm mỹ thuật diễn ra vào ngày 2/12/2011 với hình ảnh đặc tả Yoni gô m rấ t nhiề u đường diề m trang trí và vài lời giới thiệu (trích dẫn) như thể này.

Dù có chính đáng để n mấ y, thì các vấ n đề của giới và tình dục vẫn ngọng nghịu và ngại ngùng trong cách diễn đạt của đại đa số chúng ta, những công dân của một nước chưa trải qua cuộc cách mạng tình dục. Ở đó, sức ép nghẹt thở của đạo đức nho giáo còn tàn dư cho để n hôm nay...

Ở giữa vùng sáng tố i, các nữ công dân luôn phải thay đổi tính cách để trình diễn một số vai khác nhau trong những hoàn cảnh điển hình. Dù vẻ bê `ngoài cho ta thấ 'y người phụ nữ Việt Nam hôm nay đã được cởi trói rấ 't nhiê `u...

Một trạng thái xung đột âm ỉ: Muố n-Không. Phun-Bóp. Mót-Nhịn. Phót-Ngâ `u. Thèm-Nín. Sướng-Ngẫn. Hét-Lặng. Điên-Thấ ´t thâ `n...

Phong trào giải phóng phụ nữ diễn ra trong nghệ thuật một thập niên gâ `n đây (ở Việt Nam) mạnh mẽ hơn bao giờ hế ´t. Và để hô hào cho nữ quyê `n thì rấ ´t nhiê `u nghệ sĩ đưa sex vào tác phẩm, coi đó là sự giải phóng. Sex xuấ ´t hiện trong tác phẩm nghệ thuật là chuyện bình thường song cũng không câ `n thiế ´t phải liên hệ nó với nữ quyê `n. Nữ quyê `n là quyê `n lợi của phụ nữ, cũng như quyê `n lợi của trẻ em, của người già, người tàn tật. Xã hội càng văn minh con người càng được bình đẳng và được nhiê `u quyê `n, từ quyê `n chung chung như dân quyê `n cho đế ´n quyê `n cụ thể như bản quyê `n. Tình dục

thì cũng là một trong những quyệ n lợi của phu nữ, nhưng vấ n đệ là ở đây không ai cấ m cản việc phụ nữ phô bày dục tình bạo liệt để chúng ta thấ y câ n thiế t phải đòi quyề n. Đàn ông thì luôn có xu hướng hạn chế và chèn ép phụ nữ nhiệ u thứ khiế n cho phụ nữ mâ t cả quyê n bình đẳng. Nhưng riêng với vấ n đê duc tình thì không có đấ ng mày râu nào muố n cấ m cản phu nữ để mà chúng ta phải... đấ u tranh đòi quyê n lợi và đòi giải phóng. Trong phòng ngủ, thậm chí bạn có muố n múa cột, tạo dáng theo tạp chí Playboy, biế n thành ngựa cái hay nghĩ ra những ý tưởng quái đản nhấ t thì cũng không có ông chô ng hay người tình nào của bạn (dù là một ông để n từ quố c gia Hồ i giáo khấ t khe nhấ t) ngăn cản bạn, chỉ là không khuyế n khích bạn phô bày dục tình mạnh mẽ với người trong thiên hạ mà thôi. Cũng không có "xã hội" nào có mặt lúc đó để lên án bạn. Vì vậy việc kêu gọi giải phóng và đòi cách mạng là không câ n thiế t. (Có cấ m, có đô hộ mới phải giải phóng và cách mạng chứ) Tuy nhiên đúng là nê u chúng ta bỗng dưng muố n cởi quâ n áo thì đành phải liên hệ việc cởi với môi trường và bảo vệ động vật (thà không mặc gì còn hơn mặc áo lông thú), hoặc tự nhiên muố n vẽ cái vật kín kia thì nên liên hệ nó với vấ n đề "giải phóng', "cách mạng"..., còn nế u tự nhiên làm thể mà không vì lý do gì thì cũng kỳ.

Nhiê `u lúc chúng ta vẫn nhâ `m lẫn vê `quyê `n bình đẳng giới. Đôi khi người ta quên mấ t cái quyê `n lợi tố i thượng nhấ t của con người ấ y là quyê `n Tự QUYÊ ´T (chứ đừng xoáy nó vào quyê `n lợi của Thị Mâ `u hay quyê `n phụ nữ phải được làm bộ trưởng, thủ tướng). Mà nhiê `u phụ nữ thì bỏ qua quyê `n tự quyế ´t từ lâu rô `i, hoặc vô ´n dĩ đã không có nên lâu ngày đâm quen. Không có, không biế ´t thì lâ ´y đâu mà đòi hỏi. Thậm chí bảo không có còn cãi là tôi có, thậm chí có đâ `y.

Vấ n đề diễn ra từ những việc nho nhỏ thôi. Tỉ dụ sáng nay tôi gọi điện cho một cô bạn. Tôi bảo đang tổ chức một chuyế n đi Thượng

Hải - đảo Jeju cho các gia đình và rấ t muố n rủ gia đình bạn đi cùng. Sau khi đưa ra hàng loạt lý do từ chố i và bị tôi phủ nhận, cô đành thú thật ră ng nế u hỏi ý kiế n chố ng thì có để n 99% chố ng cô sẽ không đô ng ý. Câ n phải nói ră ng gia đình bạn tôi rấ t giàu có và là n nào thấ y tôi khoe tớ vừa đi lướt sóng ở Kuta về , vừa đi tă m biển ở Nice thì cô ấ y lại thố t lên "Sao mà cậu sướng thế ". Như vậy là loại trừ khả năng kinh tế ở đây hay việc chính bản thân cô ấ y không thích di chuyển. Tôi thì luôn ngạc nhiên khi một người phụ nữ muố n hay không muố n một điề u gì đó (chính đáng) mà lại không thể tự quyế t định được.

Nhiê `u lâ `n tôi để ý thấ ´y một đô `ng nghiệp của mình phải đi làm rấ ´t xa, tận 10 cây số ´. Tiế ´t dạy đâ `u là 6h45. Có lẽ cô ấ ´y luôn phải dây từ 4h30-5h00 sáng để đưa con đi học rô `i vội vàng tới trường trong tiế ´t trời giá rét trên những con đường đâ `y bụi và tắ ´c nghẽn giao thông. Chiế `u lại tấ ´t tả đi vê `đón con. Đi đi vê `vê `mấ ´t tới 2 tiế ´ng. Tôi băn khoăn hỏi chô `ng chị làm ở đâu. Bảo cũng ngay gâ `n đây thôi. Tôi gâ `n như reo lên, vậy sao chị không bán cái nhà â ´y đi và chuyển đế ´n gâ `n đây tiện cho cả hai vợ chô `ng, cái nhà của chị ở đấ ´y đủ để mua 2 căn hộ chung cư ở Mỹ Đình â ´y chứ. Cô â ´y bảo em nói như dễ lă ´m, chị bảo nhiê `u lâ `n rô `i mà anh â ´y không muô ´n thế ´. Tôi buột miệng thố ´t lên, bụng đã thấ ´y tức anh ách "Thế chẳng lẽ trong nhà chị không có quyê `n gì à?". Cô â ´y cười nhạt rô `i nói lảng sang chuyện khác. Còn tôi thì đang nghĩ đế ´n ông chô `ng hành vợ ngày vài tiế ´ng trên đường đi làm đế ´n rạc cả người chỉ vì cứ yêu ngôi nhà cũ.

Rấ t nhiê ù bạn bè, đô ng nghiệp nữ của tôi luôn phải xin phép chô ng về những việc rấ t chính đáng như đi học, đi du lịch, đi công tác, thậm chí cả đi tập thể thao, chứ đừng nói để n những việc lớn như chuyển công tác (chuyển nghê) hay chuyển nhà. Đã có xin phép thì tấ t nhiên phải đi kèm với không cho phép. Trong một cuộc hội thảo

hô ì tháng 8/2011 về bình đẳng giới ở Viện Goethe, rấ t nhiệ ù chị có mặt chia sẻ về nỗi khó khăn khi phải nịnh, phải thuyế t phục chô ìng cho phép đi học thạc sĩ, tiế n sĩ. Có chị kể chuyện bạn mình muố n đi học tiế n sĩ thì trong thời gian làm luận án tiế n sĩ tố i nào cũng phải... ru chô ìng ngủ rô ì mới dám ngô ì vào máy tính làm việc và rấ t nhiệ ù câu chuyện ly kỳ khác liên quan đế n việc phụ nữ làm tiế n sĩ. Thậm chí có người còn đưa ra "ranh ngôn" được sáng tác bởi các đấ ng mày râu "Trên đời chỉ có ba loại người. Loại người thứ nhấ t là đàn ông, thứ hai là đàn bà, và thứ ba là phụ nữ làm tiế n sĩ". (Tôi thì trước đó mới chỉ được nghe câu đố : Vừa già vừa xấ u/ Suố t ngày xào nấ u/ Đố là con gì? – Là con cao học). Hôm ấ y tôi cũng phát biểu vài câu, sau đó nhà văn Nguyễn Bắ c Sơn có mặt ở đó phát biểu nố i tiế p "Di Li ơi, cháu nói 99% đàn ông không muố n phụ nữ làm tiế n sĩ là không phải đâu. Mà là 100% đấ y."

Trong khi tôi chưa thấ y một ông chô `ng nào muố n đi học, đi du lịch, đi công tác, đi dự tiệc... lại phải băn khoăn, day dứt về `việc xin phép vợ. Họ cứ muố n là họ làm thôi, còn việc hỏi ý kiế n vợ chỉ mang tính chấ t thông báo. Ngược lại, hô `i còn học ở lớp tiế ng Ý, có một cô bạn học cùng lớp cho biế t cô ấ y đi học không phải vì thích tiế ng Ý mà vì chô `ng cô ấ y muố n thế và cô đi học tiế ng Ý để... cho chô `ng vui. Nhiê `u phụ nữ nhâ `m lẫn việc ông chô `ng cứ nộp đủ tiê `n lương hàng tháng để mặc vợ chi tiêu, muố n mua gì thì mua tùy ý gọi là quyê `n tự quyế t và kiêu hãnh nói ră `ng trong gia đình họ muố n làm gì thì làm nấ y.

Tôi nghe thấ y nhiệ `u lâ `n, các ông chô `ng hay nói với tôi ră `ng họ sẽ không bao giờ cho phép vợ đi ra nước ngoài một mình, dù là ngắ ´n ngày. (Người phát biểu câu này là cán bộ cấ ´p cao của một tổ chức phi chính phủ nước ngoài, nói tiế ´ng Anh như gió và đi nước ngoài như đi chợ, còn những người có đô `ng quan điểm như thế ´ cũng là các doanh nhân liên tục phải đi công tác hoặc du lịch nước

ngoài). Tôi ngac nhiên hỏi "Tai sao thế? Tai sao các anh đi được mà vợ các anh thì không?". Họ bảo "Thế đấ y. Mình thì đi được nhưng vợ thì tuyệt đố i không. Đấ y là nguyên tặ c". Tôi phân tích kỹ lưỡng vê sự bấ t công đó và hỏi "Thế chẳng lẽ các anh coi vợ là nô lệ còn các anh là chủ nô à? Các anh thì có thể uố ng Dry Martini trong quán bar trên đai lô Champ Elysee và mặc sức phi ngưa trên cao nguyên Lê Giang còn vợ các anh chỉ cho phép úm lấ y cái bế p và thú vui lớn lao nhấ t là được cấ p tiể n đi shopping và spa thôi à?". Họ có vẻ đuổ i lý và nói nhỏ "Quan trọng là nó có phàn nàn gì đâu. Nó cũng chấ p nhân như thể ". Tấ t nhiên đó chính là mấ u chố t của vấ n đề . Cũng giố ng như tôi hay đưa ra lời khuyên với các học trò vừa ra trường mới đi làm "Nê u sau một thời gian làm việc, các em cảm thấ y mình đảm nhận rấ t tố t công việc thì cũng nên yêu câ u được tăng lương. Nế u không, ít có người chủ doanh nghiệp nào tự động ngỏ ý muố n tăng lương cho nhân viên lắ m, trừ các tổ chức phi chính phủ nước ngoài thường có barem cho các nấ c lương từ trước theo thâm niên công tác. Vì muôn đời, mố i quan hệ giữa người thuê và người làm thuê vẫn là bản chấ t bóc lột".

Rấ t hiế mông chô ng nào tình nguyện thi thoảng đưa vợ đi du lịch ở những vùng đấ t lạ (hoặc nế u bản tính của họ không thích di chuyển thì tự nguyện để vợ đi một mình cùng bạn bè). Có bận tôi đi dự một đám cưới trong Vũng Tàu và cô bạn tôi giới thiệu một người họ hàng quê Bạc Liêu kèm theo chú thích "Anh này nói ră `ng ở Bạc Liêu phụ nữ không bao giờ được đi đâu hai ngày vì bấ t cứ lý do gì trừ về `nhà mẹ đẻ ăn giỗ. Có đúng vậy không hả anh?". Người đàn ông Bạc Liêu gật đâ `u với vẻ hãnh diện của một chúa đấ ´t "Đúng vậy. Đi bấ ´t cứ đâu đề `u phải xin phép, còn đi qua đêm ư? Oh No". Tôi không hiểu có đúng ở Bạc Liêu phụ nữ phải chịu cảnh lấ ´y những ông chô `ng như vậy không hay chỉ có vợ anh ta là duy nhấ ´t, nhưng tôi nhìn người đàn ông dự tiệc cưới bă `ng đôi mă ´t của người đô `ng bà `ng nhìn người rẻo cao mới hạ sơn. Và mặc dù anh ta có chèn thêm

một từ tiế ng Anh vào câu nhưng vẫn không làm cho anh ta bớt ấ u trĩ đi tẹo nào. Tại sao những người đàn ông lại trở nên ấ u trĩ trong con mấ t tôi khi họ ngăn cản vợ/người yêu họ ra xã hội?

Thứ nhấ t, ấ y là họ không bao giờ có đủ cảm giác tự tin để nghĩ ră ng "Cho dù cô ấ y đi khắ p Trái đấ t này cũng không bao giờ tìm đầu ra một người đàn ông hấ p dẫn và biế t yêu thương, hiểu cô ấ y như người đàn ông mà cô ấ y đang có. Cô ấ y càng đi càng có cơ hội để nhận thức và so sánh ră ng cô ấ y đang nă m được thứ gì trong tay". (Nhìn chung thì loài người hiế m khi có được cảm giác tự tin này trong mố i quan hệ tình cảm, trái lại lúc nào họ cũng nghĩ "Cho nó đi nhiề `u, tiế p xúc nhiề `u, nhỡ đâu nó gặp đứa nào hơn mình thì sao?")

Thứ hai, họ không bao giờ đủ thông minh để nghĩ ră `ng: Cứ để cô ấ ´y học hỏi được nhiệ `u và mình cũng sẽ phải cô ´gă ´ng để có đủ tri thức như cô ấ ´y. Trái lại, những người đàn ông ngăn vợ đi học tiế ´n sĩ thay vì cũng lo trau dô `i kiế ´n thức bản thân thì chỉ biế ´t ngô `i đó mà lo lă ´ng nhỡ đâu nó thông minh hơn mình. Tôi câ `n phải nói ra sự thật này, có rấ ´t nhiệ `u người đàn ông có vị trí cao trong xã hội đưa ra quan điểm "Tôi không bao giờ lấ ´y vợ thông minh hơn mình và kiế ´m được nhiệ `u tiê `n hơn mình". (Những người từng nói câu này với tôi lỡ có đọc được bài này thì đừng giận)

Thứ ba, họ không đủ lòng yêu thương và hy sinh để mang lại niề m vui cho người kia, trái lại chỉ biế t người kia mang lại niề m vui cho mình bă ng cách nhất nhất làm theo ý mình.

Thứ tư, những người giố ng người đàn ông Bạc Liêu kia ấ u trĩ ở chỗ, cái ý nghĩ mà họ đang nghĩ về việc vợ họ có thể làm khi ra khỏi nhà hai ngày trở lên thì rấ t có thể xảy ra 15 phút ở một chỗ bấ t kỳ như trên chiế c bàn làm việc và ghế xoay trong một văn phòng cao ố c chẳng hạn.

Và rấ t tiế c rặ ng nhiệ ù phụ nữ tình nguyện chịu sự trị vì của những ông chô ng ấ u trĩ luôn thích sử dụng chính sách mị dân từ thời thực dân. Nế u trong một gia đình chỉ có hai người, bạn không thể tự quyế t được bấ t cứ việc gì ngoài việc mua thực phẩm và đô gia dụng trong gia đình thì tố t nhấ t không nên phấ n khởi kêu gọi bình đẳng ngoài xã hội. Mọi ý kiế n giữa các thành viên trong gia đình đề u nhấ t thiế t phải trao đổi với nhau, đó chính là sự tôn trọng lẫn nhau, nhưng đừng dâ n dâ n biế n nó thành sự xin phép và cho phép. Và nế u như trong xã hội chúng ta còn rấ t nhiề u phụ nữ thiế u quyê n tự quyế t thì việc các nghệ sĩ vẽ cái vật kia rấ t to ra giữa triển lãm cũng chẳng giải quyế t thêm được vấ n đề gì.

"ĐÙI GÀ" VÀ "NƯỚC CAM"

Một cô bạn thân học cùng trung học với tôi sau khi lấ y chô ng được vài năm, nhân một là n chia sẻ câu chuyện, cô có vẻ đâ y bức xúc và kể chuyện vê bữa ăn ở gia đình nhà chô ng thế này. Mỗi lâ n, khi ăn một con gà, con gà đó được chia ra làm nhiê u phâ n và thường thì hai cái đùi sẽ được dành cho bố chô ng và chô ng, tiế p theo là những bộ phận của con gà kém ngon hơn một chút sẽ dành cho bà mẹ và những đứa cháu, sau nữa sẽ là người chị chô ng, phâ n còn lại là những miế ng xấ u xí nhấ t thuộc về cô và ô sin. Chuyện ăn con gà đã là luật bấ t thành văn và để n bữa, mọi người cứ thuộc bài như thế mà làm. Cô có vẻ lúng túng đế n khổ sở khi kể lại câu chuyện đó và thanh minh ră ng không phải cô kỳ kèo gì vê miế ng ăn ở giữa thế kỷ 21 này, nhưng rõ ràng cách đố i xử không công bă ng như vậy làm cô rấ t ức chế. Thực ra, nế u cô bạn tôi không giải thích thì tôi cũng rấ t hiểu điệ u này vì đã vài lâ n đế n dự bữa tố i nhà cô (cả hai vợ chô ng cô đề u là bạn thân của gia đình). Gia cảnh nhà ban tôi hoàn toàn không có chút gì tương tư với bố i cảnh trong các truyện ngă n của Nam Cao và Nguyễn Công Hoan, hơn nữa chô ng cô còn sở hữu tới ba chiế c xe hơi và khá nhiệ u bấ t động sản.

Tôi cũng từng nghe nhiê `u người bạn khác phàn nàn vê `cách phân biệt đô ´i xử như vậy. Thậm chí có bà mẹ chô `ng pha một ly nước cam, điê `m nhiên đưa cho con trai trước mặt con dâu, coi như đó là thông lệ. Cách đây hai năm, tôi lâ `n lượt nghe tin hai cô bạn này đã ly dị chô `ng, hoàn toàn không phải vì lý do "đùi gà" và "nước cam". Những nguyên nhân sâu xa hơn ẩn chứa từ sự ích kỷ của người chô `ng khi số ´ng trong một môi trường giáo dục kiểu "đùi gà" và "nước cam" như vậy từ tấ ´m bé.

Những câu chuyện tưởng chừng cỏn con ấ y đã y rẫy trong cuộc số ng hàng ngày. Đôi khi, tôi phải chứng kiế n một phụ nữ vì say xe, yêu câ u đô ng nghiệp đổi chỗ gâ n trên cabin mà anh ta, một trí thức cổ cô n tră ng nhấ t định khăng khăng không đổi, chỉ vì đã... ngô i quen chỗ rô i, mới đâm ra ngẫm nghĩ vê một nê n giáo dục không chỉ tô n tại trong sách giáo khoa. Có thể nhiê u người cho ră ng, những câu chuyện trên đây không phải là hiế m song cũng không phải là quá phổ biế n, không phải tấ t cả đề u như vậy. Nhưng nế u để ý, ta sẽ dễ dàng nhìn thấ y cảnh một bà già hay một phụ nữ bụng mang dạ chửa đứng khổ sở giữa nơi công cộng mà không có bấ t kỳ đấ ng mày râu nào tỏ vẻ có ý định nhường chỗ. Trong những bàn tiệc gia đình hay cơ quan, phụ nữ nghiễm nhiên "được quyề n" mở rượu rót bia hay phục vụ đô ăn, điể u sẽ ngược lại hoàn toàn ở những nước phương Tây.

Một là `n trên giảng đường, tôi có hỏi vui các sinh viên cả nam lẫn nữ của tôi vê `những tình huô ´ng giao tiế ´p. Kế ´t quả ră `ng 100% các sinh viên nam mù mờ vê `những tình huô ´ng đơn giản nhấ ´t. Thậm chí các em còn cho ră `ng khi vào cửa nam nên vào trước để... dẫn đường còn khi lên câ `u thang, nê ´u phụ nữ mặc váy nam nên đi sau để đề `phòng nữ... bị ngã. Các tác phong bình thường như nhường cho phụ nữ và người lớn tuổi vào câ `u thang máy hay lên xe buýt trước, kéo ghê ´ngô `i và phục vụ đô `ăn trên bàn tiệc cho phụ nữ được coi là một hành động lô ´ lăng nịnh đâ `m. Các sinh viên nữ cũng hế ´t sức ngạc nhiên khi nghe thấ ´y ră `ng lẽ ra nam giới phải làm như vậy.

Còn nữa, hàng ngày ta chẳng khó gì khi bắ t gặp cảnh trong một cơ quan, phụ nữ mướt mô hôi kê bàn ghế trong khi các quý ông đô ng nghiệp điệ m nhiên ngô i làm việc, hay vào giờ cơm tố i, các bà nội trợ cuố ng quýt lau nhà thổi cơm sau khi đã quâ n quật 8 tiế ng ở cơ quan, còn các đức ông chô ng ngô i thanh thản trên sa

lông xem ti vi. Vì thế một số chị em phụ nữ nế u làm quen được anh Tây nào thì lâ y làm ngạc nhiên, rô i từ ngạc nhiên đi tới cảm động và dẫn tới việc đô ng ý nhanh chóng khi họ ngỏ lời câ u hôn. Tấ t cả những cô bạn lấ y chô ng Tây của tôi thường kể về điệ u khiê n họ "yêu" nhấ t ở chô ng họ là "Ông ấ y chiế u vợ lă m. Khi vợ rửa bát thì ông â y cũng làm cùng, ông â y giành việc chăm con, lau nhà..." Rõ khổ một điệ u ră ng phụ nữ của chúng ta hâ u như chưa được đố i xử như thể bao giờ, luôn đinh ninh ră ng việc nhà cho dù có nặng nhọc để n đâu cũng là chuyện của phụ nữ nên khi được chia sẻ tí chút thì lâ y làm cảm động, thành ra khổ quen rô i nên không biế t ră ng mình đang khổ. Điệ u này cũng giố ng như trong một cuộc hội thảo về bình đẳng giới, có diễn giả nói vui rã ng "Các chị thực ra dại lă m, cứ tung hô bình đẳng giới nhưng có ngờ đâu vơ việc vào gấ p đôi. Phụ nữ phong kiế n chỉ phải thổi cơm, quét nhà. Nay các chị vừa phải làm thêm việc nước mà thổi com, quét nhà có bỏ được đâu".

Thực ra vấ n đề không phải ở chỗ công việc nhiề u đế n đâu, mà chính do nề n văn hóa của hâ u hế t các nước châu Á, thậm chí tô n tại ngay cả ở các nước tiên tiế n như Hàn Quố c và Nhật Bản. Ở đây, các bé trai hâ u như không được giáo dục nhiề u về sự chia sẻ, bảo vệ và tôn trọng nữ giới. Thậm chí có cậu bé mới 5 tuổi trót mang đô chơi cho một bạn gái hàng xóm còn bị mẹ mă ng ră ng "Sao mày ngu thế ?". Khi con trai đã lớn, các ông bố bà mẹ vẫn truyề n cho họ suy nghĩ như hàng ngàn năm trước ră ng đàn ông là đố i tượng được phục vụ còn phụ nữ sinh ra là để phục vụ nam giới. Khái niệm này không được nói rõ thành lời, thành câu, nhưng nó như một bức tường kính vô hình hàng ngày lơ lửng trên đâ u mỗi gia đình. Nó thể hiện qua những việc rấ t nhỏ nhặt ră ng quâ n áo của bé trai thay ra đương nhiên có mẹ, chị gái hay em gái chịu trách nhiệm giặt hộ, trong bữa ăn bé trai không phải tự phục vụ, càng không phải phục vụ người khác. Cũng không nhiề u bà mẹ dặn dò con trai ră ng nế u thấ y

một bạn trai bắ t nạt bạn gái trong lớp thì con phải can thiệp hay con nên giúp đỡ các bạn gái việc nọ việc kia.

Rấ t nhiệ u cô dâu să p hoặc mới về nhà chô ng thường được bố mẹ chô ng hỏi vui ră ng "Sau này con có hâ u được chô ng con như mẹ hâ u bố thể này không?". Khái niệm "hâ u chô ng" cho để n giờ vẫn được coi là tiêu chuẩn hoàn hảo để đánh giá phẩm chấ t của một phu nữ và những người phu nữ "hâ u chô ng" chu đáo như thể chăm sóc một em bé thường được người xung quanh khen ngợi như một mẫu phu nữ lý tưởng. Sư nhâ m lẫn giữa khái niêm chia sẻ và chăm sóc lẫn nhau với "hâ`u hạ", "phục vụ" có mặt ở phâ`n lớn các gia đình Việt Nam và tràn ra cả ngoài cơ quan, xã hội. Trong khi đó, những đứa trẻ trai ở phương Tây ngay từ tấ m bé đã được giáo dục vê tác phong độc lập, sự chia sẻ và chăm sóc nữ giới mà trước hế t là đô i với người me của mình, chi em gái và các ban nữ cùng lớp. Trong các cuố n sách dạy về nguyên tắ c giao tiế p cũng ghi rõ từng việc nhỏ nhặt như trong các cuộc xã giao thì nam phải được giới thiệu với nữ trước, trên bàn tiệc thì phụ nữ được phục vụ đâ u tiên bắ t đâ u từ người lớn tuổi nhấ t, người có chô ng được phục vụ trước người độc thân, con dâu trước con gái. Vì vây, khá nhiệ u người nước ngoài bày tỏ với tôi sư ngạc nhiên và bấ t bình cực đô khi họ chứng kiế n một phụ nữ đang phải làm một việc gì đó (dù nhỏ) trong khi đô ng thời lúc â y cũng có mặt một người đàn ông Việt Nam mà anh ta lại không tỏ thái độ giúp đỡ. Còn tôi cũng ngạc nhiên vì họ ngạc nhiên. Tôi cũng cho ră ng đó là việc nhỏ nhặt, việc thường ngày xảy ra trong thành phô, có gì mà phải băn khoăn.

Những nguyên tắ c xã giao về sự tôn trọng phụ nữ không được đưa ra cả trong gia đình và nhà trường, vì thể trong các cuộc giao tế mang phạm vi quố c gia, quố c tế, nhiệ u khi mỗi người tự tìm cho mình một cách ứng xử riêng, thành ra mỗi nơi một kiểu. Tôi vẫn còn nhớ trong một buổi nói chuyện ở Hội đô ng Anh, do nhà phê bình

Phạm Xuân Nguyên chủ dẫn, có ba khách mời nam (trong đó có một người nước ngoài) và một khách mời nữ, tôi đã thực sự â´n tượng vê cách giới thiệu khách mời của người dẫn chương trình. Ông đã tuân thủ theo đúng nguyên tắ´c xã giao quố´c tế´, đó là già trước trẻ sau, nữ trước nam sau, khách trước chủ sau. Chỉ một việc nhỏ như vậy, nhưng trong rấ´t nhiê `u chương trình truyê `n hình, MC giới thiệu rấ´t tùy hứng và phâ `n nhiê `u giới thiệu nữ sau cùng, thể hiện một sự phân biệt và kém tôn trọng đố´i với nữ giới.

Để kế t bài này, tôi xin kể lại một câu chuyện xảy ra đã lâu nhưng vẫn khiế n tôi nhớ mãi đế n bây giờ. Â y là khi tôi đế n một tỉnh ly nhỏ ở miề n Bắ c nước Pháp. Tôi muố n sang đường nhưng tìm mãi không thấ y lố i dành cho người đi bộ, mới đành đứng trên via hè chờ lúc nào vãn xe thì sang, vả lại đường cũng rấ t vắ ng. Bỗng nhiên, tôi thấ y một chiế c xe phanh kít lại trước mặt, rồ i tiế p tục những chiế c xe đi ngược chiế u đang phóng với tố c độ kinh hồ n cũng dừng lại theo. Tôi đang đứng ngơ ngác chưa hiểu ra sao thì bỗng một lái xe thò tay qua cửa sổ vẫy rồ i rít. Thì ra những chiế c xe kia dừng lại để nhường cho khách bộ hành qua đường, cho dù chỉ là một người khách bộ hành duy nhấ t, cho dù không có tín hiệu đèn xanh đèn đỏ để họ phải bắ t buộc dừng lại. Tôi đi giữa hai hàng xe, má bỗng nóng đỏ vì ngượng, vì cảm động và cũng vì chưa quen được đồ i xử như thế bao giờ.

KHI NÀO PHỤ NỮ BỚT HY SINH

Tôi đã hỏi một chị đô ng nghiệp ră ng chị đang có hai cái nhà bé tí, sao không tìm cách để biế n hai cái bình thường trở thành một cái tố t hơn. Chị nói ră ng cái nhà kia là để dành cho thặ ng Tin sau này cưới vợ. Còn căn nhà nhỏ xíu giờ làm chỗ ở cho cả gia đình là để dành cho vơ con thẳ ng Tít sau này. Nhấ t định không thể bán một căn. Tôi kinh ngạc khi thă ng Tin mới chỉ học lớp 10, sao đã phải lo chuyện xa xôi â y. Chị bảo ră ng nhanh lă m, chỉ chục năm nữa là nó cưới vợ để n nơi, không lo từ bây giờ để n lúc ấ y trở tay không kịp. Mới thở dài mà ră ng "Ôi chao, kiế p người sao khổ thế ". Cày cục học tập từ tấ m bé để n 16 năm trời như chị ấ y, ra trường xin được một biên chế đã là mừng. Lại tiế p tục cày cục tiế t kiệm từ đô ng lương để xây nhà. Xây được một chỗ để ở lại câ n mẫn lo chỗ ở thứ hai cho vợ con thă ng bé còn đang học mẫu giáo. Chị â y mới 40 tuổi, dung nhan đã như người năm mươi, ngày câ n mẫn ở sở làm, chiê u vê chợ búa cơm nước, tố i kèm con học. Hâ u như chẳng bao giờ biế t để n thú vui nào khác ngoài cung đường cơ quan - chọ - bế p. Vì thế chị bảo tôi sướng. Lúc nào cũng tươi cười.

Lại có một người bạn lấ y chô `ng từ năm 18 tuổi. Cô ấ y gia đình giàu có, chô `ng cũng giàu có không kém, đương nhiên chô `ng bảo không phải (bắ t không được) đi làm. Cô ấ y sinh liê `n một mạch hai đứa con từ năm 20 tuổi, rô `i chỉ việc ở nhà chăm con. Chăm con đã có hai ô sin, con lớn thì học trường quố c tế , bế p núc cũng không phải lo, công việc bận rộn nhấ t là làm đẹp cho chính mình. Nhưng lâu ngày cô bảo tôi ră `ng cô buô `n, vì chô `ng đi công tác nước ngoài suố t. Chô `ng cô ra chỉ thị ră `ng có thể mua să m và đi spa bao nhiêu tùy ý, cứ việc rút tài khoản mà tiêu, nhưng khi chô `ng vê `đế ´n nhà, dù bấ t cứ lúc nào, đề `u câ `n được nhìn thấ ´y mặt vợ. Vì thế ´ cô

â y bảo ră `ng cô â ´y cũng không câ `n thiệ ´t lặ ´m phải mặc đẹp vì có được đi đâu, gặp ai đâu mà phải đẹp. Cô â ´y cũng bảo tôi sướng. Lúc nào cũng thấ ´y vui vẻ.

Vừa mới sáng nay, khi đang trên đường để n chỗ làm thì một người bạn gọi điện cho tôi, chỉ để hỏi một câu rấ t că c có và kỳ quặc "Tai sao lúc nào chi cũng cười được như thế?". Tôi giật mình phanh kít lai, giố ng như mình mặ c lỗi vì cái tôi... cười, và tôi chơt nhân ra ră ng mình không hệ cười khi đang lái xe. Cô ấ y nói ră ng đang trong tình trạng xì trét, chỉ vì cô â y yêu chô ng quá đỗi và anh ta thì không hệ còn sự quan tâm nhiệt thành như thuở ban đã u mới yêu nhau nữa. Vừa loay hoay điệ u khiển xe giữa dòng người nườm nượp buổi sáng sớm, tôi nói ră ng cô â y không thể yêu câ u một điệ u trái quy luật như vậy. Người ta không thể lúc nào cũng ríu rít và cuô ng nhiệt như lúc vừa gặp tiế ng sét ái tình. Trong cuộc số ng gia đình, người ta không tránh khỏi những việc quan trọng phải làm khiế n thời gian, năng lượng và cảm xúc bị hao tổn ghê gớm, â y là chăm sóc con cái, thúc đẩy sự nghiệp và hàng trăm việc không tên khác của họ hàng hai bên. Cô â v nên chấ p nhân việc đó thay vì than vãn trong một sáng đẹp trời thể này. Cô â y nói ră ng mình biế t điể u â y, nhưng chỉ duy nhấ t muố n hỏi tôi một câu rặ ng "Nế u đó là quy luật thì chị cũng phải ở trong trường hợp đấ y, chị giải quyế t thế nào để lúc nào cũng cười được như thế ?". Tôi "tư vấ n" cô ấ y nên theo học một lớp Yoga, hoặc thiế t kế đô họa, học tiế ng Tây Ban Nha hay khiệu vũ gì đó. Những lớp học sẽ thay đổi không khí, chia sẻ mô i quan tâm độc nhấ t của cô â y sang một hướng khác. Học những điệ u mới lạ cũng là một thử thách. Người ta sẽ cảm thấ y tự tin hơn khi chinh phục và vượt qua những điệ u mình chưa biế t. Những lớp học cũng mang để n sự giao lưu của một nhóm người có cùng chung một mố i quan tâm. Nhưng cô ấ v chào tôi rố i ngặ t máy. Trước khi ngắ t máy nói rặ ng cô ấ y tưởng bí quyế t của tôi là

gì, chứ đi học thì chán lắ m. Mô i quan tâm lớn nhấ t của cô ấ y chỉ là gia đình.

Balzac đã từng đúc kế t: "Rung cảm, yêu, chiu đau khổ, hy sinh: Những chữ này mãi mãi dệt nên trang đời người phụ nữ." Không biế t lời của đại văn hào là nhận xét hay khuyế n khích. Tôi vẫn chia việc hy sinh ra làm hai dạng: Hy sinh vô điệ u kiện và hy sinh có điệ u kiện. Hy sinh vô điề `u kiện là giô ´ng như... các chiế ´n sĩ cách mạng. Họ đấ u tranh cho Tổ quố c không phải là để sau khi hy sinh sẽ được nhận tấ m bia "Tổ quố c đời đời ghi công on các anh hùng liệt sĩ". Còn hy sinh có điể `u kiện là mong được nhận lại. Tôi thì thấ y rấ t nhiê u phụ nữ ở dạng thứ hai này. Nhìn bê ngoài thì họ có vẻ như hy sinh không câ ngì hệ t nhưng trên thực tế, rấ t nhiệ u phụ nữ khi vê già, hoặc thậm chí từ lúc còn trẻ đã bắ t đâ u phàn nàn vê việc họ hy sinh cả đời cho chỗ ng con nhưng rỗ i giờ đây họ chẳng được gì. Một số người phàn nàn vì con cái đố i xử với mình không như mình mong muố n, trong khi mình đã hy sinh cả cuộc đời vì nó. Khổ hơn là nế u có đức ông chô ng nào đó để n tuổi xế chiế u bặ t đã u phát sinh ra tính lãng man, hoặc phát sinh từ trẻ rô i mà người vơ không biế t (trường hợp này thì chúng ta gặp nhiệ u lă m), thì người vợ khi đó ở ngưỡng năm mươi, sáu mươi tuổi - cảm thấ y mình bấ t lực vì tay tră ng, mất hết cả nhan sắc, tuổi trẻ, nhìn lại sự nghiệp, công danh thì chẳng có gì, vì cả tuổi xuân họ dành cho việc "hy sinh" mâ t rô i. Họ cảm thấ y bị bạc đãi. Và họ tiế c đời. Nế u họ bă ng lòng hy sinh vô điề u kiện vì hy sinh là niê m vui số ng của họ thì tại sao lại phải đòi hỏi đê n đáp lại.

Sự hy sinh của người phụ nữ về cơ bản bị chi phố i bởi ba yế u tố : Quan niệm truyề n thố ng, giáo dục và cái tôi cá nhân. Cái quan niệm truyề n thố ng nó nặng nề lắ m, khi mà từ bao đời nay chẳng hiểu sao người ta cứ xây dựng một mẫu hình mang thương hiệu vẻ đẹp của Phụ nữ Việt Nam với cụm từ bấ t di bấ t dịch "Vị tha, chịu đựng

và hy sinh". Phu nữ Việt Nam bị tròng lên cổ cái vòng nguyệt quế â y nên cứ theo kim chỉ nam đó mà không hiểu rõ thể nào là vị tha là chịu đựng là hy sinh. Mà nói về sự hy sinh thì chúng ta còn chưa bă ng phụ nữ Â n Độ, khi mà ở thế kỷ 21, nhiê u vùng ở Â n vẫn còn tô n tai hủ tục từ ngàn đời nay là khi chô ng chế t, người vo dù còn trẻ mười bảy, mười tám tuổi cũng phải lên giàn thiêu để chế t theo chô ng. Những người phụ nữ â y sau khi chế t xong được dân làng phong thánh. Và một bài báo mới nhấ t cho biế t ngay cả những phụ nữ tố t nghiệp đại học vẫn tình nguyện chế t theo chố ng một cách vui vẻ. Phụ nữ ´n tiế n bộ và Liên hợp quố c kịch liệt phản đô i hủ tục dã man này mà giờ vẫn không thay đổi được tâm nguyện của một số bộ phận phụ nữ Â n. Nói như vậy để thấ y ră ng quan niệm như thế nào là do mỗi con người. Mình thì bảo họ hủ tục, tâm thâ n, họ thì bảo như thế là thánh, họ bảo như mình mới là dã man thì biế t làm sao. Nế u ai làm điệ u gì mà coi đấ y là niệ m vui số ng, và không bao giờ ân hận thì họ đang làm đúng.

Phải chăng vì nhiê `u phụ nữ nghĩ ră `ng sự hy sinh là vẻ đẹp khiế ´n cho người chô `ng yêu họ hơn? Tôi hơi băn khoăn vì điề `u này. Vì đàn ông vẫn thường trao tặng vòng nguyệt quế ´cho những người vợ, người mẹ biế ´t hy sinh (vòng nguyệt quế ´bă `ng lời nói), nhưng khi họ liệt kê những đặc tính của người phụ nữ lý tưởng mà họ ngưỡng mộ và mơ ước thì đức hy sinh không được bao gô `m, hoặc bị xế ´p xuố ´ng hàng dưới. Tôi không biế ´t có bao nhiều người đàn ông ôm â ´p giấ ´c mộng được yêu một người đàn bà như chị Dậu, như cô Tấ ´m. Thậm chí đố ´i với nhiề `u người đàn ông, ngay cả vòng nguyệt quế ´bă `ng lời dành cho những người phụ nữ hy sinh là mẹ, là chị gái, là vợ, là người yêu mình họ cũng quên mấ ´t. Vì tôi nhớ có một triế ´t luận rấ ´t hay về `sự mài mòn cảm xúc. Nghĩa là mọi cảm xúc theo thời gian đề `u trở nên chai sạn. Người ta không thể đau đớn được mãi, không thể vui được mãi về `một điề `u gì đó và cũng không thể cứ biế ´t ơn mãi. Những hành động hy sinh mà người đàn ông ngày

nào cũng nhận được theo năm tháng trở thành mòn nhẵn đế n độ họ đã quen với việc đó, họ coi đó là sự nghiễm nhiên, như thế mới là phải, là chân lý của đàn ông và đàn bà, còn ngược lại thế mới là kỳ quặc. Đôi khi, được thụ hưởng sự hy sinh, người ta dễ trở nên vô trách nhiệm.

Tôi có hai người bạn là bác sĩ tâm lý và bác sĩ tâm thâ `n mở phòng khám tư. Mỗi là `n bệnh nhân đế ´n khám đề `u phải qua những bài tră ´c nghiệm tâm lý rô `i mới được tư vấ ´n cả về `tâm thâ `n lẫn tâm lý. Hai người kể lại ră `ng có những người phụ nữ đế ´n gặp họ nhờ tư vấ ´n xem làm sao mà họ yêu hế ´t lòng, hy sinh hế ´t lòng, mà anh chô `ng vẫn có bô `. Nhưng mặc dù vậy họ vẫn cứ yêu chô `ng, thậm chí bị anh ta ngược đãi, hành hạ, lăng mạ ngay trong lúc đang làm tình vẫn chấ ´p nhận tiế ´p tục chung số ´ng với hy vọng chô `ng mình sẽ quay trở lại. Và cô bạn bác sĩ của tôi kế ´t luận những người đàn bà như vậy cũng có vấ ´n đề ` về `tâm thâ `n. Mọi thứ tình yêu, khao khát và hy sinh đi kèm với việc vứt bỏ lòng tự trọng, danh dự và sự kiêu hãnh đề `u liên quan đế ´n vấ ´n đề ` bệnh lý.

Nhà thơ Lê Minh Quố c cũng có là n nói ră ng: Chính người đàn bà phải có ý thức về tự do cá nhân khi song hành cùng người đàn ông trên trái đấ t này. Đừng bao giờ mong đợi sự thay đổi ấ y từ các đấ ng râu hùm, hàm én, mày ngài. Phải chính những người phụ nữ đó "giải phóng" thân phận mình. Đừng quên, sự tự do không đi cùng yế u đuố i.

ĐÀN ÔNG TRƯỚC SAU CŨNG ĐƯỢC THA THỨ

Tôi đặc biệt thích các số liệu thố ng kê. Bởi vì mỗi khi xem bấ t kỳ một số liệu thố ng kê nào trong mọi hạng mục của cuộc số ng, nó đề u mang để n những bấ t ngờ, kinh ngạc khiế n ta đâm hoang mang, sợ hãi, ám ảnh hoặc thậm chí cười chảy nước mặ t. Ví như tỷ lệ ly hôn chẳng hạn, nó ngày càng tăng vọt như tên lửa (từ thường dùng của báo chí quố c tế để nhấ n mạnh tỷ lệ ly hôn ở thế kỷ 21 -Skyrocket). Năm 2009, ở Mỹ cứ 19 đám cưới/1000 người thì có 9 vụ ly di (khoảng một nửa). Ở Anh và xứ Wales, năm 2010 có 231.490 đám cưới nhưng cũng tận 119.589 vụ ly dị (quá một nửa). Ở Trung Quố c, các đôi uyên ương để n đăng ký kế t hôn nhận được một tấ m giấ y chứng nhận màu hô ng có in hình đôi chim chụm mỏ vào nhau. Khi các cựu uyên ương quay lại tòa xin giấ y ly dị, họ lại được nhận tấ m giấ y chứng nhận có hình hai con chim... quay lưng vào nhau. Kế t hôn hay ly di, chỉ đơn giản ở tư thế của đôi chim vây thôi, và năm 2010, Trung Quố c có 1,96 triệu cặp tìm để n tòa để cố gắ ng xin bà ng được tấ m giấ y có đôi chim quay lưng. Cứ 5 đôi thì có một đôi ly dị, mỗi ngày 5000 cặp ly dị, đó là con số ân tượng của Trung Quố c bên cạnh những chỉ số rấ t ấ n tượng khác. Theo thố ng kê ở Anh, phâ n lớn số người đâm đơn là các bà vơ, tới hơn 70%, lý do là vì hành vi không ổn của các đức ông chô ng. Từ đó suy ra, tỷ lệ tên lửa nói trên là do các ông chô ng phạm lỗi.

Việt Nam chúng ta vố n vẫn thường đứng cuố i trong hâ `u hế t các bảng xế p hạng trên thế giới, ngoại trừ lạm phát và tham nhũng, nên tỷ lệ ly hôn cũng không nă `m ngoài quy luật này. Ở Việt Nam, cứ một vạn đôi thì mới có một đôi ly hôn. Tỷ lệ này nói lên hai điề `u:

Một, những đôi uyên ương Việt Nam nă m trong số hạnh phúc nhấ t thế giới, tay trong tay để n tận đã u bạc răng long. Hai là suy ra từ "suy ra" ở trên, phụ nữ Việt Nam giỏi chịu đựng nhấ t thế giới. Bởi theo thố ng kê từ các phiên tòa, 2/3 lý do ly dị bắ t nguồ n từ bạo lực gia đình, còn nguyên nhân phổ biế n thứ hai là do ngoại tình. Mà phâ n lớn những trường hợp bạo hành gia đình hay ngoại tình cũng phải lặp đi lặp lại với tâ n suấ t tăng cao để n mức đổ i phương chịu không nổi thì mới dẫn để n kế t cục xấ u nhấ t.

Chẳng câ n đọc số liệu thố ng kệ thì trong quá trình phỏng vấ n tấ t cả những người bạn đã từng ly hôn của tôi (khá đông, cứ như thể cái tỷ lệ 1/10.000 kia rơi hế t vào bạn tôi vậy), các bà vợ thường đổ lỗi cho những ông chô ng cũ, còn các ông chô ng lại thường nhận lỗi vê mình. Nhưng trong tấ t cả các vụ ly hôn của bạn bè, không có cặp nào nă m trong số hai nguyên nhân trên cả. Trái lai, trong những trường hợp còn "đương hạnh phúc", có khá nhiệ u trường hợp ông chô ng "phạm lỗi thứ hai", nhưng các cô bạn của tôi lại lò đi cho. Người Việt Nam, coi cái sự "phạm lỗi" của nam giới là chuyện thường niên. Thời bao cấ p người ta còn giữ kẽ sợ bị kiểm điểm, khi mà ở bấ t kỳ nơi công cộng nào cũng thấ y trưng khẩu hiệu cảnh báo của Đảng "Ở đây tại vách mạch rừng. Có gì bí mật xin đừng nói ra". Còn bậy giờ, ở thế kỷ 21, nế u một nhóm nam giới đã có gia đình ngô i nói chuyện với nhau, nhiệ u người còn muố n khoe ra "sai lâ m" của mình, thậm chí ai không có "sai lâ m" còn bị cho là "đụt", là "râu quặp". Còn đố i với bạn bè thân thiế t, dường như chẳng có đấ ng mày râu nào thấ y câ n thiế t phải giấ u đi chuyên này. Cho dù ho không câ n quèo thêm câu "Cậu giữ bí mật nhé", thì những ông bạn vàng kia, như một luật bấ t thành văn, sẽ "ngậm hột thị" cho tới cuố i đời, bản lĩnh như một điệp viên, để n người thân nhấ t là bà vợ cùng giường anh ta cũng nhấ t định không tiế t lộ thông tin, kiên quyế t bảo vệ bạn bè để n cùng. Trong một là n tham gia talk show với đạo diễn Lê Hoàng, anh có bảo tôi một cách hãnh diên: "Đàn ông chúng tôi là

thông minh lă m, các bà phòng ngừa thể nào cũng không lại được". Anh kể ră ng "Tôi có một anh bạn. Anh bạn này có một cô bô . Ai cũng biế t chuyện đó trừ bà vợ của anh ta. Tấ t cả chúng tôi thấ y thế đã phục lắ m rô ì. Ai ngờ hôm anh ta mở tiệc tại gia, chúng tôi để n nhà mới té ngửa vì thấ y cô bô kia đang... đứng nấ u cơm dưới bê p cùng bà vợ". Rô ì sau khi phổ biế n 'kinh nghiệm' ră ng đàn ông nế u có bị "bắ t tận tay, day tận trán" thì cũng phải chố i bay chố i biế n, Lê Hoàng cho ră ng đàn ông trước sau thế nào cũng được tha thứ, vì phụ nữ vô cùng giàu lòng vị tha, vì chẳng bà vợ nào muố n truy bức để n cùng cả.

Trong một là `n trả lời phỏng vấ n "Nế u bị vợ phát hiện ra ngoại tình, anh sẽ xử sự thế nào?", nhà văn Doãn Dũng, đô `ng thời là giám đô ´c thương hiệu thời trang Ivy Moda nói rấ ´t khôn ngoan ră `ng: "Phụ nữ thông minh là người không bao giờ đuổi cùng giế ´t tận. Vợ tôi thông minh hơn tôi ấ ´y". Phâ `n lớn đàn ông nghĩ thế ´ và kêu gọi như thế ´. Họ phong tặng các danh hiệu "thông minh", "vĩ đại" và "vị tha" cho các bà vợ. Nế ´u có xảy ra chuyện gì, đế ´n bước đường cùng thì họ lý giải "Chúng tôi là đàn ông".

Có bận ngô ì nói chuyện cùng ngài Suhail M. Al Dhaheri, một vị hoàng thân của các Tiểu vương quố c Ả rập thố ng nhấ t, người sở hữu nhiê `u cung điện xa hoa ở Dubai và bố n bà vợ xinh đẹp, đô `ng thời là chủ tịch tập đoàn Al Manhal International, giờ sang Việt Nam để đâ `u tư vào một dự án lớn ở Vân Đô `n, ông tò mò hỏi tôi ră `ng "Có phải đàn ông Việt Nam ngoại tình nhiê `u lă m phải không? Tôi nghe nói thế . Người ta cứ phê phán chúng tôi lâ y bố n vợ, còn các bạn có một vợ thôi, nhưng 'vợ' bên ngoài lại rấ t nhiê `u." Rô `i ông ta gặng hỏi quan điểm của tôi một cách mảa mai "Nào theo cô, thế ´ nào thì hơn. Bố ´n vợ hay một vợ?". Tôi cũng đành nhún vai "Bố ´n vợ tố ´t hơn... nê ´u các ngài chỉ có bố ´n vợ và suố ´t đời không khám phá thêm bấ ´t cứ người phụ nữ nào nữa". Suhail im lặng không nói gì.

Phâ `n lớn phụ nữ Việt Nam cũng nghĩ đế ´n sự "thông minh", họ sẵn sàng tha thứ cho những lỗi lâ `m của đàn ông, thậm chí không phải chỉ những lỗi "như gió thoảng" mà ngay cả khi phải số ´ng trong địa ngục thì họ cũng nghĩ ră `ng như thế ´ này còn tố ´t hơn là... không có chô `ng, "có còn hơn không", miễn ră `ng anh ta vẫn tử tế ´, theo cách mang tiề `n về ` nuôi vợ con và không bạo hành là được. Còn đàn ông loáng quáng bên ngoài ấ ´y là chuyện thường, có muố ´n quản lý cũng không được vì họ "tinh vi" vô cùng. Mà nhìn quanh thấ ´y "bố tôi cũng vậy, anh trai tôi cũng vậy, sế ´p tôi, thấ `y giáo tôi, những người tôi kính mế ´n nhấ ´t bao năm nay, cứ hế ´t giờ làm nhấ ´t nhấ ´t chỉ về ` nhà ăn cơm tố ´i cùng vợ, hóa ra cũng... Vậy thì cái ông chô `ng tôi là doanh nhân, đẹp trai, có xe hơi, ngày cuố ´i tuấ `n giải trí bă `ng golf và quâ `n vợt, đàn bà cứ chạy vòng xung quanh, sao tránh khỏi...".

Quan điểm này được lưu hành ngay cả trong cộng đô ng những phụ nữ trẻ hiện đại, độc lập về kinh tế, có nhan sắ c và tri thức. Tôi hay được bạn bè chia sẻ chuyện chô ng "phạm sai lâ m", và nghe qua thì thấ y họ không quá đau khổ khi bắ t quả tang chứng cứ trong email hay điện thoại của chô ng. Hoặc đúng ra thì đã từng đau khổ, nhưng nay thì... quen rô i. Cái sự gì cũng số c ở lâ n đâ u, sau thì cảm xúc nó mài mòn đi, nhiệ u quá đâm hóa nhàm. Hỏi biện pháp trừng phạt "tàn khô c" nhấ t họ dành cho "tội đô " là gì, có bạn chia sẻ: "Giấ u hế t quâ n áo mới của chô ng đi (những thứ nghi là của bô tặng)", có bạn hùng hô n: "Ngủ riêng 2 ngày". Rô i họ hỏi kinh nghiêm phòng chố ng và đố i mặt của tôi, không phải vì tôi đã từng xử lý những vụ này, chỉ vì có vẻ như họ cảm thấ y tôi có gì đó tin tưởng giố ng... Tâ m Thư (có lẽ họ không biế t ră ng những người đóng vai Thanh Tâm, Tâ m Thư, Tâm Giao cho các mục gỡ rố i tơ lòng ngày chủ nhật lại thường thuộc vào nhóm 1/10.000, mà Tâ m Thư - cố nhà thơ Trâ n Hòa Bình là một ví dụ). Tôi thấ y rấ t khó trả lời, vì đã từng trả lời Lê Hoàng một câu với nội dung tương tư, anh

bảo tôi là "chủ quan và lý thuyế t". Vả lại, với những người đã có khả năng chịu đựng phi thường những cú "phạm lỗi" thường niên của bạn trăm năm, mọi lời khuyên của tôi là vô nghĩa, khi mà sau khi nghe lời thuyế t phục đâ y sức mạnh của tôi, họ sẽ hùng hô `n bước ra khỏi quán cà phê nơi chúng tôi vừa ngô `i với quyế t tâm của một quan tòa, để rô `i khi trở về `nhà, họ sẽ lại tự biế n mình thành luật sư bào chữa: Dù sao chô `ng mình cũng là đàn ông...

EM YÊU, ANH CHUẨN BỊ VỀ

Có bận nghe thấ y cô bạn thân của tôi gọi điện, cứ vâng vâng dạ dạ rô i "Vâng a, em cảm ơn anh nhé". Đế m đế n là n cảm ơn thứ bảy tôi số t ruột suýt nữa cấ t ngang cô ấ y để hỏi một cách đâ y nghi ngờ "Ai đấ 'y?" nhưng rô `i tấ 't nhiên toàn bộ nội dung câu chuyện cũng khiế n tôi đoán được người ở đâ u dây bên kia chính là anh chô ng của nàng. Lũ chúng tôi nhăn mặt nhìn nàng lạ lùng: Dở hơi đấ y à? Gọi điện cho chô ng mà cứ như gọi cho chàng nào vừa mới quen ba ngày. Từ thuở bé tôi chưa từng nghe thấ y vợ phải cảm ơn chô ng rố i rít về việc rút hộ quâ n áo bao giờ. Nàng ngạc nhiên bảo ngày nào nàng cũng nói chuyên với anh chô ng đã cưới được 7 năm như thế . Bạn tôi số ng ở châu Âu từ năm 19 tuổi, hơn chục năm sau mới vê nước. Tôi nghĩ nàng bị Tây hoá. Thi thoảng tôi cũng nghe thấ y nhiệ u cặp vợ chô ng Tây đứng tuổi trả lời nhau như người tình "Vâng, em đây, anh yêu", là nghe ngoài đời thực chứ không phải nghe trên phim. Mới nghĩ chặ c Tây họ "hấ p" thế . Hôm rô ì đọc bài viế t của một cô bạn hô i đại học lấ y chô ng người Úc, hiện đang số ng ở San Francisco, tôi càng khẳng định cái vụ "Tây hấ p". Nàng kể vê một bình minh trong Ngày của mẹ [*] như thế này: "Tôi còn nhớ như in cái năm đâ u tiên được lên chức mẹ, tôi ngủ nướng đế n tận 9 giờ sáng. Khi tỉnh giấ c, tôi giật mình phát hiện một tấ m bưu thiê p xinh xă n nă m ngay ngă n dưới gố i: Chúc mừng em nhân ngày của Me, cảm ơn em đã sinh ha cho anh một nàng công chúa xinh xă n. Em là người me tuyết vời nhấ t trên đời. Anh thất may mă n có em và con. Rô i nàng viế t tiế p: Tôi kể cho mẹ nghe chô ng tôi đã vinh danh tôi nhân Ngày của mẹ như thế nào, mẹ bảo "Ù, đúng là Tây có khác nhỉ, Ga lăng thế , lãng mạn thế . Thích thât đấ y. Đâu như bố mày, tao vừa trách khéo thì ông ấ y bảo Một ngày

ăn đấ y, bẩy ngày ăn đầu. Hôm nay là ngày của mẹ, thế từ ngày mai thì không à. Cứ toàn phú quý sinh lễ nghĩa."

Từ ngày be bé, tôi đã nghe thấ y cha tôi hay gọi mẹ tôi là Cô, là Bà, xưng Tôi chứ hiế m khi là Em xưng Anh. Đáp lại mẹ cũng gọi cha tôi là Ông xưng Tôi, thi thoảng thân mật lắ m mới kêu Anh. Cái việc xưng hô "trang trọng" Cô/Bà hay Ông cứ như thể quận công, hâ `u tước không có nghĩa rã `ng cha mẹ tôi không hạnh phúc. Bởi tôi thấ y bố mẹ các bạn tôi, các cô dì chú bác tôi, hàng xóm nhà tôi cũng gọi nhau như thế . Đã làm bậc cha mẹ phải như thế mới đứng đặ n, anh anh em em là dành cho những người "còn đang yêu". Tôi nghĩ vậy là phải. "Vợ chô `ng phải kính nhau như khách", các cụ bảo thế . Vậy gọi thế cho "kính".

Mãi sau này, khi đã có "kinh nghiệm" về hôn nhân thì tôi ngẫm ra "Vợ chô `ng phải kính nhau như khách" â ´y là có ý khác. Từ lúc lấ ´y nhau về `rô `i, đã chung một nhà rô `i, người ta không còn coi nhau là khách nữa. Đã người trong nhà thì được ưu tiên cho thấ ´y đủ mọi cái xấ ´u của nhau (những gì mà người ngoài đường không bao giờ thấ ´y được), cho phép giản tiện và lôi thôi luộm thuộm. Đâ `u tiên là việc nói rút gọn câu. Chủ ngữ và các đại từ nhân xưng bị că ´t dâ `n đi, đặc biệt là trong các tin nhă ´n, có thể ngắ ´n gọn ngang với việc tiế ´t kiệm tiê `n khi gửi điện tín hô `i trước thập niên 90.

Vợ: Có ăn cơm k?

Chô ng: Có.

Vợ: *Mâ y h vê* ?

Chô ng: 8h.

Vợ: Thă `ng A mời có đi k?

Chô`ng: K

Tấ t nhiên cuộc trò chuyện của những người chưa cưới sẽ thường diễn ra theo cách hơi hơi khác một chút, mặc dù nội dung vẫn vậy.

Nàng: Anh yêu, lát nữa đi ăn tố i đấ y nhé.

Chàng: *Uh, hôm qua hẹn thế rô ì mà*.

Nàng: Thế mấ y giờ anh đế n đón em?

Chàng: 8h em nhé. Có được không em?

Vợ: Cậu A có vé mời anh có đi được không?

Chàng: Có lẽ không được rô `i em ạ. Hôm â ´y anh phải họp mâ ´t. Em bảo cậu â ´y thông cảm nhé. Tuâ `n sau anh đưa em đi chơi bù.

Tôi cũng nghĩ việc nhắ n tin rút gọn như đánh điện tín hay nhắ n tin dài ngang với viế t thư tay không liên quan để n việc người ta yêu nhau nhiê u hay ít. Quan trọng là ở tấ m lòng chân thành, ở cái tâm bên trong. Có phải khách đâu mà khách sáo mãi thể .

Người đã cưới và người chưa cưới cũng hơi khác nhau ở cách bình luân.

Khi cưới rô`i:

Vợ: Áo mới mua này. Trông được không?

Chô`ng: (Liê´c xéo) Ra cái gì. Trời này mặc mâ´y cái đô`â´y cho chê´t ngô´t. Kiế´m thứ gì rộng rãi mà mặc.

Khi chưa cưới:

Nàng: Anh ơi, áo em mới mua này. Trông có xấ ´u không?

Chàng: (Mắ t sáng lấ p lánh) Áo thì không đẹp lắ m nhưng em làm cho áo đẹp lên.

Tôi cũng nghĩ việc khen chê cái áo không liên quan để n chuyện người ta yêu nhau ít hay nhiề `u. Quan trọng là ở tấ m lòng chân thành... Có phải khách đâu... Áo quâ `n chẳng liên quan gì để n tình cảm.

Sự quan tâm, dặn dò lẫn nhau của người cưới rô ì và người chưa cưới cũng khác nhau tí chút. Nế u chàng đi công tác, khi chưa cưới, người kia sẽ nhấ n tin như sau:

Chúc anh một ngày mới tố t lành và buổi họp thành công. Vậy là tố i nay em được gặp anh rô i.

Còn nế u cưới rô ì, nàng sẽ gọi điện thoại và "Lát nữa về `nhớ mua thêm một cân khô mực. Nế u ăn cơm tố i thì nhớ gọi sớm để còn nấ u nhé."

Rõ ràng nội dung dặn dò thể nào cũng không liên quan để n tình cảm. Quan trọng là ở tấ m lòng chân thành...

Tại sao khi chưa cưới, cũng vẫn người đấ y mà trước lúc gặp nhau mình cứ phải chùng chình cả tiế ng đô ng hô như đi tiế p khách quý. Mình tấ m gội, đi làm tóc, thử 9 bộ quâ n áo mới ưng, rô i trang điểm tỉ mỉ và xức nước hoa. Nhưng cưới rô i thì thực sung sướng, mình được số ng đúng là mình. Mình lao ra khỏi phòng ngủ vào sáng sớm chủ nhật với mái tóc mỗi sợi một hướng khác nhau, với đôi chân hai dép hai màu hai cỡ và bộ quâ n áo tận dụng lại từ 10 năm trước. Mình thoải mái diện bộ ấ y từ sáng đế n tố i mịt để làm trăm thứ bà ră n mà chẳng sợ ai phê bình.

Tại sao khi chưa cưới, cũng vẫn người đấ y mà mình chỉ chót ngắ t máy điện thoại trước hoặc vô tình phê bình một lời, người ta đã

tổn thương và hòn dỗi. Giờ cưới rô ìi rõ là hạnh phúc, chẳng bao giờ phải ngập ngừng xem những lời mình nói là đúng hay sai, không phải lo ngay ngáy người kia có vì câu nói â y mà giận hay không, vì bây giờ mình nói điể ù gì cũng đúng. Mình chế bai thô lỗ, mặ ng mỏ thẳng thừng, tha hô cấ m cảu, cộc lố c, cụt ngủn mà đã ng đấ y vẫn vui vẻ. Gạo đã nấ u thành cơm, có phải đang ngô ìi trước micro của người phát ngôn Bộ Ngoại giao đâu mà phải đặ n đo, suy tính, cân đong từng từ cho đau đâ u nhức óc.

Thế rô i một ngày, những người đã đeo nhẫn cưới vô tình được nghe một lời lịch sự từ một người xa lạ, bỗng dưng thấ y lạ lùng, bỗng dưng thấ y ngượng ngùng, bỗng dưng thấ y rưng rưng. Những lời quen lắ m đã lâu rô i chưa được nghe. Vậy thì tại sao không coi nhau như "khách" để được số ng mãi những ngày còn "dang dở"?

Nhưng hõi những người đàn ông đã đeo nhẫn cưới, sau khi đọc bài này, đừng thấ y tôi nói phải mà giật mình sửa sai, vội vàng nhấ n tin cho vợ một dòng chữ vào lúc chiế ù tàn "Em yêu, anh chuẩn bị về đây, nấ u cơm cho anh ăn với nhé". Kẻo không chỉ 5 phút sau thôi, dù có đang động đấ t 9 độ rích te hay kẹt xe ở 90 nút ngã tư, cô vợ yêu quý của bạn cũng sẽ xuấ t hiện trước cửa phòng làm việc với sắ c mặt của bầ ù trời sắ p bão: Anh vừa nhã n tin cho con nào mà nhã n nhâ m vào máy của tôi?

Và hỡi những người phụ nữ đã không còn độc thân, việc gì cũng nên từ từ, không bao giờ được đố t cháy giai đoạn. Sau khi đọc bài này, tố i nay bạn đừng vội đón chô `ng sau chuyế n công tác dài ngày bà `ng bộ đô `ngủ xuyên thấ 'u hai mảnh underwear đẹp đẽ bên trong và vài giọt Chanel ngọt lịm bên vành tai. Chỉ bởi tôi không muố n gia cảnh của bạn bị lục đục vì một bài báo, khi mà vừa bước chân qua ngưỡng cửa, chàng của bạn đã chững lại rô `i mát mẻ: Tôi là chô `ng cô đây a, chứ không phải cái người mà cô định đón tố 'i nay. Cũng may

là tôi đi công tác về sớm, nế u không thì đã được hân hạnh chứng kiế n...

MỘT THẾ GIỚI KHÔNG ĐÀN ÔNG

Tôi không có ý nhặ c để n chủ đề đô ng tính nữ, cũng không có ý định nhại lại nhà văn Bùi Anh Tấ n, người đẻ ra cái "thế giới không đàn bà". Tôi nói theo nghĩa đen như thế chả là vì lâu nay ông chô ng tôi hay phản nàn về cái sự lúc nào cũng phải nhìn thấ y đàn bà, mở mă t ra đã phải nhìn thấ y con gái, phụ nữ, đàn bà. Chuyện là chúng tôi có một cô con gái, nhà thêm cô giúp việc, từ lúc tôi sinh con thì mẹ và em gái tôi lại để nở cùng. Thể là mỗi lâ n đi làm vê , trời nóng 39 độ, nhìn ngô n ngộn những đàn bà mặc váy đứng ngô i la liệt khă p nhà, ổng vừa kéo lê chiế c cặp nặng chịch vừa lâ m bâ m "Khủng khiế p thật, một đàn... bươm bướm bay". Thi thoảng thấ y ổng bộc lộ cái nỗi bức xúc vì không có "đô ng minh", tôi cho đó là chuyện tâ m phào, còn đùa thêm "Ăn thua gì so với tâ ng trên". Tâ ng trên có nhà hàng xóm đẻ liê n ba cô con gái, đứa lớn nhấ t 10 tuổi, bé nhấ t 1 tuổi. Chăm sóc ba tiểu thư tí hon là ba cô ô sin tuổi từ 20 để n 40. Thêm một bà nội và một bà vợ là có 8 nữ cả thảy trong ngôi nhà 100 mét vuông. Vợ kêu, con khóc, mẹ càu nhàu, ô sin léo nhéo khiế n từ lúc cô nhóc thứ ba chào đời, cả khu chung cư thấ y "người đàn ông duy nhấ t" thường xuyên lấ y ghế đá vườn hoa ngay dưới chân tòa nhà làm phòng khách. Sáng sớm, hàng xóm đi qua thấ y ông bố hạnh phúc đọc báo ngoài vườn hoa, chiế u đánh cờ tướng ngoài trời với mấ y bác bảo vệ, tố i mở cửa xe ô tô rô i bật nhạc cho to lên để xả xì trét, đêm chẳng lẽ ngủ luôn trên ghế ´ đá vườn hoa thì không phải phép. Thi thoảng chạm trán trong câ u thang máy, những người láng giê ng thường khen ba cô tiểu thư thông minh kháu khỉnh. Tôi để thêm vào "Thể này thì phải đẻ thêm cô nữa anh ạ". Bị

kích động, ông hàng xóm nhảy dựng lên "Còn cô nữa ấ y, lo mà thêm đứa nữa đi".

Lâu dâ `n cứ nghe mãi cái điệp khúc "Khủng khiế p thật, một đàn...", tôi hế t thấ y buô `n cười mà đâm ra suy nghĩ. Để tiện bê `thấ ´u hiểu người khác, tôi bắ ´t đâ `u đặt mình vào vị trí của "đô ´i phương". Có là `n tôi hỏi chị Vân dạy cùng khoa, người phụ nữ duy nhấ ´t tôi biế ´t có hai cậu con trai, đứa lớn vừa vào đại học, đứa nhỏ bă `ng tuổi con gái tôi "Chị cảm thấ ´y thế ´ nào khi trong nhà có những ba... gã đàn ông?". Nàng cười méo mó "Cũng quen rô `i, mình cũng thành đàn ông nố ´t, đã thế ´ lại còn toàn phải hâ `u chúng nố". Tôi hình dung giờ nế ´u mình cũng số ´ng cùng hai cậu con trai, một ông chô `ng, một ông bố ´ chô `ng, thêm hai cậu em chô `ng nữa (giố ´ng vị trí của ông chô `ng tôi bây giờ), tự dưng thấ ´y rùng mình, toàn thân vã mô `hôi hột vì viễn ảnh lâ `n đâ `u tiên tưởng tượng ra. Lúc â ´y mới bỗng dưng thấ ´y thương người số ´ng trong hoàn cảnh "thế ´giới không đàn ông".

Vì nhà toàn nữ nên hành tung của ông chô `ng tôi cũng không giố ´ng như bình thường. Trời nóng phát ngố ´t mà ở nhà lúc nào ổng cũng bản bệ quâ `n chùng áo dài y như đang bận tiế ´p khách quý. Nế ´u muố ´n đi tă ´m, ổng cửa đóng then cài như tiểu thư đài các xứ A rập. Lúc thay có cái quâ `n dài thôi, ổng chui tọt vào phòng ngủ rô `i chố ´t cửa lại. Khi xem bóng đá, trận gay cấ ´n nhấ ´t của chung kế ´t Euro hay Worldcup, ổng lủi thủi ngô `i trong phòng kín rô `i thi thoảng kêu lên khe khẽ "Đá như thế ´thì vê `đi cho xong". Có lúc nghe rôm rả quá những câu bình luận mới giật mình ngó vào trong, thấ ´y hóa ra từ nãy "người cô độc" toàn nói chuyện một mình. Căn bệnh "khép kín" của ổng từ lúc sinh con đâm thành phản xạ có điề `u kiện đế ´n nỗi có bận tôi đi làm vê `, thấ ´y không ai ra mở cửa mới tự mở khóa vào nhà rô `i vừa thoáng chạm tay vào cửa buô `ng tǎ ´m đã nghe từ bên trong quát ra thấ ´t thanh đâ `y sợ hãi "Ai đấ ´y?". Ông

không sợ trộm vào cướp tài sản, mà chỉ sợ có "nữ nhân" nào đó bên ngoài kịp chiêm ngưỡng được ngọc thể của mình.

Nê u tôi số ng cùng một "thể giới không đàn bà", việc đâ u tiên tôi phải làm có lẽ là thay thể toàn bộ tủ quâ n áo mặc nhà. Cũng sẽ là những bộ bản bệ như người cưỡi lạc đà trên sa mạc thay vì những hai dây, những rua ren, những ngắ n ngủn như bây giờ. Việc thứ hai là thay đổi hành vi và phát ngôn. Tôi sẽ không thể nặ m kệ nh trên ghế salon phòng khách, chân ghế ch lên tai ghế trong bộ đô mặc cũng được mà không mặc cũng không sao để xem DVD "Sex and the city". Các loại quâ náo ngủ và nội y sẽ chỉ có hai chỗ tàng trữ bấ t di bấ t dịch là dây phơi ngoài ban công và ngăn kín trong tủ quâ n áo. Tôi cũng không thể kể những câu chuyên dài bấ t tân của phu nữ với 50 nội dung chung một chủ đề cho các đấ ng mày râu, nam giới, đàn ông, con trai trong nhà. Tôi không thể tự dưng thích nhảy vũ điệu Salsa trước gương hoặc thay ra thay vào chục bộ quâ n áo, dăm bộ tóc giả, thử một tấ n mỹ phẩm và nước hoa mới để con gái, em gái, mẹ đẻ, cô giúp việc cổ vũ và bình luận. Nế u lõ đã vào buô ng tấ m mà lại quên một thứ gì đó không thể thiế u ở bên ngoài, tôi chỉ còn cách gọi điện cho ông chô ng bỏ việc phóng vê nhà lâ y hộ. Tôi không dám ngủ trưa ngoài phòng khách (nế u có thì vừa ngủ vừa thấ p thỏm kiế m soát hành vi khi ngủ). Tóm lại tôi phải chỉn chu và mẫu mực toàn phâ n. Trong khi đó tôi cô đơn giữa một "quâ n thế dàn ông" với những sở thích riêng của họ. Tóm lại như thế thà tôi không lấ y chô ng còn hơn. Tôi thố t lên thế và ông chô ng tôi vừa mừng vui vừa phẫn nộ "Đâ y, thâ y chưa".

Tôi vố n là người may mặ n, từ nhỏ đã được số ng trong một thế giới như thế. Khi chưa lấ y chố ng, tôi số ng cùng mẹ và em gái. Cha tôi thường vặ ng nhà suố t ngày, để mặc cho ba mẹ con hoành hành trong một thế giới không đàn ông. Khi lên đại học, lớp chuyên ngành ngoại ngữ của tôi chỉ có 3 cậu con trai. Mới đã u các cậu còn

chút ít nam tính, chỉ sau một học kỳ cũng biế n đổi dâ n dâ n hành vi. Kiểu như khi liên hoan các cậu để mặc cho các bạn gái kê bàn ghế, khuân vác vật nặng, còn mình giành lấ y việc đi chợ và nấ u ăn. Nế u gặp nhau, thay vì khen chúng tôi "Sáng nay trông bạn xinh thế", các cậu hớn hở "Quâ n mới à?", rô ì xoe tay vào gấ u quâ n xem chấ t vải "Vải gì thế , bao nhiều tiê n một mét?". Lâu dâ n chúng tôi coi các cậu như bạn gái, nói chuyện gì cũng được, từ chuyện thâ m kín chị em phụ nữ cho để n các thông tin khuyế n mại sản phẩm thời trang.

Hô i mới đi làm báo, tôi vê báo Phụ nữ Thủ đô làm một thời gian ngă n. Tổng biên tập, phó tổng biên tập, thư ký tòa soạn, kế toán, và hai chục phóng viên toàn là phụ nữ, đàn bà, con gái. Có hai, ba nam nhân gì đó thì cũng giố ng như thái độ của những dân tộc thiểu số trước tộc người Kinh: ít nói, ngương nghiu, hiệ n lành và ít tranh đâ u. Đê tài của báo, độc giả của báo cũng không liên quan gì nhiê u để n khái niệm mạnh mẽ nên các nam nhân hiể m hoi càng chẳng có mâ y phận sự để cho "ngòi bút đấ u tranh". Có bận trong một cuộc họp, một nam nhân cao tuổi bị các bậc phu nữ kiểm điểm rấ t nghiệm khă c bă ng ngôn ngữ đanh thép của báo chí vì một vài lỗi (được cho là lỗi) trong công tác biên tập. Ông điệ m đam giải thích từng vấ n đề nhưng vô ích. Đứng trước lý lẽ của phụ nữ, mọi phản ứng đề u vô ích thôi. Ở nhà bạn gặp nước mặ t và ở cơ quan bạn gặp những lời buộc tội. Đàng nào thì bạn cũng nên đâ u hàng, đặc biệt là khi "quân ta" vă ng hoe còn "quân đă ng â y" ngô i kín chiế c bàn có sức chứa 30 chỗ. Ít lâu sau con người tôi nghiệp â y cũng chuyển đi chỗ khác, nơi có nhiệ u đô ng minh "nhân ái" hơn.

Biên chế của tôi ở khoa Ngoại ngữ một trường Cao đẳng đã 13 năm nay. 13 năm tôi số ng giữa hai chục đô ng minh thân ái. Thi thoảng có một cậu xin vào thử việc, nhưng cũng chỉ được dăm bữa nửa tháng, cậu mì chính cánh "bỏ của chạy lấ y người". Nhiê `u khi đô `

đạc vẫn còn mà người không dám để n lấ y. Lúc đi dạy, các lớp sinh viên chuyên ngành ngoại ngữ của tôi cũng chỉ rặt nữ sinh, có vài ba nam sinh ít ỏi thì cũng mang dáng vẻ lặng lẽ, ít nói, tô ì tội quen thuộc. Các cậu lại hay nghỉ học, nên nhiê ù hôm để n lớp chỉ có cô với các trò nữ, y như trường dòng ngày xưa. Những hôm ấ y các trò hay hỏi cô về thời trang, về phương pháp giảm (tăng) cân, thậm chí viế t e-mail chia sẻ về một cậu người yêu của trò.

Ô`, ba chục năm nay tôi mang tâm trạng cực kỳ thoải mái giữa một thế giới toàn phụ nữ. Tôi chỉ cảm nhận một chút khác đi khi hơn một năm trở lại đây khoa tôi có một nam nhân kiên trì ở lại. Gay quá. Chúng tôi, 19 phụ nữ phải thay đổi hành vi, lời nói và thói quen thường ngày. Chuyện nhỏ thôi, nế u có cậu ta ở lại buổi trưa thì chúng tôi không kê bàn ghế mà ngủ chê nh e nh như thế, chúng tôi cũng thôi gác chân lên ghế cho thoải mái mà nói chuyện. Nế u thay áo dài vào những buổi lễ lớn, chúng tôi phải cử người đứng canh cái cậu mì chính cánh quý hóa đó phòng khi cậu câ n phải vào khoa một cách đường hoàng và hợp pháp trong giờ làm việc. Đặc biệt nhấ t, trong những câu chuyện bấ t tận của phụ nữ mà có một cô giáo thi thoảng quên mấ t lại quá đà, tấ t cả len lén đưa mặ t nhìn sang thấ y "người đàn ông đẹp trai nhấ t khoa" đang ngó lo vờ bận bịu khủng khiế p với những giáo án và bài giảng. Lâu dâ n thấ y phải canh chùng cậu ta cũng rấ t mệt và mấ t tự nhiên, chúng tôi mặc kệ "dân tộc thiểu số ". Chúng tôi nói gì, làm gì cậu ta cứ phải nghe, phải thấ y. Nhiệ u học kỳ trôi qua vẫn thấ y cậu ta kiên trì ở lại, chúng tôi mặc nhiên coi câu như... đô ng nghiệp nữ.

Đâm thương cậu bé đô ng nghiệp. Tưởng tượng để n cảnh học chung một lớp với rặt vài chục gã sinh viên (nế u tôi có lỡ học chuyên ngành xây dựng), hoặc làm cùng với hai chục gã đô ng nghiệp (nế u tôi có chuyển sang chuyên ngành công nghệ thông tin cao cấ p) thì chỉ có thể xảy ra hai khả năng: Một là lâu dâ n tôi cũng mang khuôn

mặt ngơ ngơ của kẻ yế m thế, hai là tôi cũng biế n thành đàn ông lúc nào không biế t. Tôi cứ hình dung mấ y ngày đâ u xuấ t hiện ở cái thể giới không đàn bà â y, tôi sẽ được nâng niu quý trọng lă m, nhưng dăm bữa nửa tháng rô i cũng hóa nhàm, không ai cứ lịch sự với tôi được mãi. Những gã đàn ông sẽ số ng tư nhiên trong thế giới của ho, với những sở thích và thói quen từ thời Adam và Lac Long Quân để lại. Họ sẽ tố i ngày nói chuyện về vùng Vịnh, biển Đông, vê` Manchester và Arsenal, công năng của Ipad thế hệ mới và sức mạnh của xe hai kỳ, vê giá tiê n các loại xế hộp và xúm vào xem một chiế c bật lửa xấ u như của nơ. Ho khoe nhau một chai rươu ngoại thương hảo hang mà phu nữ chúng ta rấ t muố n được mang đi bán ve chai và sau cùng chuyển sang chủ đề bấ t tận về những phụ nữ ở đầu ở đầu, với câu chuyện rặt những sex, sex và sex. Họ cười phá lên không ngừng như lý thú lắ m về những câu chuyện chả có gì đáng buô n cười và bàn bạc hặng say như đang trong kỳ họp quố c hôi về những nhân vật hoặc đã chế t cách đây ba thế kỷ hoặc đạng chuẩn bị đánh bom ở một lục địa khác. Thế đấ v, và một kẻ thiểu số sẽ buộc phải thích nghi với nó, hoặc bị đào thải. Để thích nghi thì có lẽ vài ngày đâ u tôi cũng điệu đà với váy vóc và má phá n môi hô ng nhă m gây sự chú ý. Sau thấ y váy vóc xùm xòe được chuẩn bị kỳ công cũng chẳng gây â n tượng bă ng vùng Vịnh và biển Đông, bă ng cú phạt đề n 11 mét lúc rạng sáng ở tận sân vận động Kiev, nên chẳng tôi cũng đâ u bù tóc rố i, ăn bân lôi thôi giố ng mấ y gã đàn ông và hùa vào hô hô ha ha những câu chuyện chả có gì đáng buô n cười đô i với phụ nữ chúng ta.

KHI PHŲ NỮ TỰ CỞI TRÓI

Cách đây 6 năm, quãng 2007, trong một lâ n dọn dẹp tủ báo lưu, dễ có để n hơn nghìn tò, tôi chọt thấ y mình có vô khố i những bài ký du lịch, viế t từ mãi năm 2000. Để riêng ra một góc, tôi nhẩm tính nê u đem in khéo hòm hòm cũng được cuố n sách. Hô i â v tôi chẳng có mấ y bản thảo, nghĩ nế u người ta đô ng ý xuấ t bản cho thì cũng được thêm đâ u sách nữa. Mới lụi cụi đem đi photo mâ y bài báo đó, cho vào bì thư khổ A4 rô i đâ u tiên mang "rao" cho công ty sách Bách Việt. Mấ y ngày sau, người nhà sách gọi điện cho tôi bảo để n lấ y lại bản thảo, với lý do "không phù hợp". Lâu lặ m về sau, nhà văn Võ Thị Xuân Hà, giám đố c công ty sách Hà Thế hỏi tôi có tập bản thảo nào thì cứ gửi. Tôi mang một tập truyện ngă n dịch chọn lọc để n và tập phô tô là `n trước. Mấ y bữa sau chị Hà bảo chị quan tâm hơn để n tập truyện dịch, còn "cái kia" không phù hợp. Câ m cái tập phô tô lem nhem về , tôi nhủ thâ m mình rõ dại, trông bản thảo xấ u xấ u bẩn bẩn như vậy ai người ta hiểu là thứ gì mà in. Tôi kiên nhẫn thuê người đánh máy lại, in sạch đẹp rô i phô tô ra mấ y cuố n, đóng bìa cẩn thận cho dày dặn và mang lên công ty sách Thái Hà. Công ty này có trụ sở ở toà nhà đố i diện nhà tôi. Tôi đi sang chỉ ba chục bước, vào phòng khách tự giới thiệu và chìa ra tập bản thảo, rấ t giố ng mấ y bận đấ u của những năm cuố i cùng thế kỷ 20, khi còn là sinh viên, lọ mọ vác bản thảo để n từng toà soạn gặp những người chưa từng gặp bao giờ để xin được in. Ngay sáng hôm sau người của Thái Hà gọi điện cho tôi bảo tập sách quả rấ t thú vị nhưng... không phù hợp với chủ trương của công ty. Thêm vài bận nữa thì tôi đê nghị với nhà văn Trâ n Thanh Hà, biên tập viên của NXB Công an Nhân dân, xem chị có hứng thú in một cuố n sách du ký có tên là "Đảo thiên đường" hay không, giong điệu của tôi có vẻ thờ ơ, nhưng trong bung hâ u như hô i hộp và hy vọng. Chị nhận in với điệ u kiện chỉ

2000 bản thôi và bàn giao nó cho công ty sách Phương Đông. Lúc ấ y suýt nữa tôi buột miệng: In 2000 bản chứ in 200 bản cũng được, không trả nhuận bút cũng không sao, miễn được một cuố n sách lưu lại những hô ìi ức huy hoàng trên mỗi chặng đường như một vật kỷ niệm. Năm 2009, cuố n sách ra mắ t, tự dưng nó lại được bán hế t, rô ìi in tái thêm vô số bản. Nhưng điệ ù ấ y không quan trọng bă ng việc nó gắ n liê n với hình ảnh và cá tính của bản thân tôi, hơn bấ t kỳ cuố n sách nào tôi từng viế t cho để n giờ phút này.

Cùng khoảng thời gian trước và sau đó, rấ t nhiệ u cuố n sách du ký của các tác giả nữ khác cũng được phát hành rộng rãi và "bỗng dung" bán chạy (Cái "bỗng dung" này tôi cũng ngờ ră ng là một sự không lường trước của các nhà xuấ t bản về mức độ thành công của chúng trên khía cạnh thị trường). Có thể kể để n "Venise và những cuộc tình Gondola", "Trả lại nụ hôn" của Dương Thuy; "Ngón tay mình còn thơm mùi oải hương", "Bánh mì thơm và cà phê đấ ng" của Ngô Thị Giáng Uyên, "Từ tuyế t để n mặt trời" của Nguyễn Phan Quế Mai và mới đây nhất là "Xách ba lô lên và đi" của Huyê n Chip. Chưa kể "nghe nói" rấ t nhiệ u tác giả nữ (không chuyên) khác cũng đang sắ p sửa ra mắ t những cuố n bút ký ghi dấ u từng chặng đường của mình. Điệ u tôi muố n nói ở đây không phải là vấ n đệ xuấ t bản hay văn học hay du lịch, mà tại sao độc giả lại ưa thích để n thế hình ảnh những nữ nhân đi lại và dịch chuyển. Sao thế khi mà nửa thế kỷ nay thể loại bút ký du lịch này đã vô cùng phổ biế n trên báo chí, mạng xã hội, cũng không ít những cuố n sách tương tự được xuấ t bản dưới cái tên của các tác giả nam, hoặc của các tác giả nước ngoài. Mà họ viế t rấ t thú vị hẳn hoi chứ không phải tẻ nhạt. Nhưng chúng không tạo được hiệu ứng mạnh mẽ để n vậy trong cộng đô ng những người trẻ. Tôi lò mò đoán ra, liệu có phải cũng như vạn vật luôn thay đổi theo thời gian, hình ảnh của người phụ nữ cũng đã thay đổi từ lúc nào mà tôi không để ý. Thời phong kiế n, phụ nữ "tam tòng, tứ đức", thời kỳ cách mang, phu nữ "ba đảm đang" trở thành

phong trào, tiế p nổ i là "Giỏi việc nước, đảm việc nhà." Giờ hình như người ta không câ n tam tòng ba đảm đang nữa, người ta cũng giảm dâ n cái yêu câ u việc nhà việc nước ở người phụ nữ, mà phụ nữ đang hô hào nhau tạm rời bớt cái bê p và bàn giấ y để hưởng thụ, để đi lại, để khám phá, chinh phục, mạo hiểm và để... mạnh mẽ. Độc giả dường như thích hình ảnh phụ nữ dám bứt phá, dám là chính mình, dám đi, dám làm và mở rộng tâ m mặ t ra thế giới. Rô i cũng chợt nhận ra, chỉ trong vòng chừng mươi năm thôi, từ những tờ báo, tạp chí dành cho phụ nữ với những chủ đề muôn năm cũ như "Làm thế nào để giữ chô ng?" thì bây giờ người ta thi nhau hô hào phụ nữ... bỏ chô ng và hãy số ng cho chính mình nế u như gã ta không xứng đáng. Thậm chí khuyế n khích phu nữ làm "gái hư" với những tiêu đề hấ p dẫn kiểu "Làm gái hư thật tuyệt", "Bí quyế t phòng the khiế n chàng ngộp thở". Các nhà báo và cộng tác viên báo chí hùa nhau phê phán "gái ngoan", gọi họ là nước lọc, nước ố c. Từ những bài viế t ăn khách một thập niên về trước cho chủ đề hot "Cái giá phải trả của việc số ng thử" (Nhiê u tạp chí còn tạo hẳn diễn đàn vê chủ đê này để in dài kỳ lai rai tới cả hai quý, tấ t nhiên bàn vê cái giá phải trả đố i với người phụ nữ), giờ báo chí chuyển sang hướng dẫn các nàng chủ động trong việc phòng the, thậm chí nhiề u trang báo mạng cổ động cho việc nàng solo trên giường.

Cách đây hơn một thập niên, hình ảnh người phụ nữ chiế `u chô `ng, chăm sóc chô `ng như thể chăm sóc một em bé vẫn còn được ngợi khen và tôn vinh, nay trên mặt báo người ta khâm phục những người phụ nữ biế 't "quyế 'n rũ chô `ng" và dạy cho phụ nữ các chiêu để trở thành... người tình của chô `ng. Thôi rô `i chủ đề `â 'm cúng "Hãy giữ lửa cho căn bế 'p", "Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ â 'm", nay các tác giả ủng hộ cho việc phụ nữ có thể số 'ng tố 't với phong trào độc thân mà chả câ `n tới đàn ông, và những bài viế 't "10 lợi ích của việc không kế 't hôn" khiế 'n cho tạp chí thêm phâ `n bán chạy. Hình ảnh người phụ nữ đẹp với mascara dày rợp và móng tay đỏ chót

không hoàn toàn quyế n rũ nhấ t ở thế kỷ 21 này, mà dường như những gì cô ta mang về để kể sau khi đi một vòng quanh thế giới mới thực lă m thú vị. Tôi cũng không biế t những cuố n sách du ký của các tác giả nữ mang lại cho độc giả (chủ yế u là nữ, tôi đoán thế) điề u gì nhiề u hơn sách của các tác giả nam? Họ nhìn thấ y một hình ảnh mà họ mong muố n nhưng chưa thực hiện được chăng? Hay còn điề u gì khác mà tôi chưa luận ra?

Có lẽ chưa bao giờ trong lịch sử Việt Nam, phụ nữ được thoải mái tư cởi trói như thời nay. Các người mẫu, ca sĩ, diễn viên tư cởi quâ n áo chụp hình trước bao con mặ t nhiệ p ảnh gia râu mày, giữa một thiên nhiên bao la rộng lớn chẳng ngại ngùng gì ánh nhìn lén ở đâu đó sau các bụi cây. Mà có sao đâu khi sau đó thể nào những bức ảnh cũng được tải lên mạng. Các nữ họa sĩ đương đại hoặc là vẽ phóng đại linh vật Yoni ra giữa triển lãm, hoặc là cởi sạch áo quâ n chỉ để lại lông chim trên người trong một buổi trình diễn. Các nhà văn nữ cũng cởi sạch áo quâ n của nhân vật trên trang giấ y. Các nữ sinh viên bỏ lại sách vở và trường đại học để đi phượt vòng quanh thế giới. Các nữ doanh nhân, nữ chính trị gia lâ n dâ n quyê n lực tưởng chừng bấ t biế n của các đấ ng mày râu. Đố i với phu nữ thời nay, dường như cuộc đời đã tươi đẹp hơn kể từ khi thực hiện được công cuộc "hiện đại hoá" thoát khỏi sức kiê m toả 4000 năm của các loại bê p lò, bê p củi, bê p dâ u, bê p than tổ ong, bê p điện, bê p ga, bê p từ. Tôi vẫn tin tưởng tuyệt đố i ở triế t lý "Thiên thời, Địa lợi, Nhân hoà". Tôi (chúng tôi) gặp may mặ n, bởi lẽ nế u những cuố n du ký như "Đảo thiên đường" ra mặ t công chúng vào hai thập niên trước, số phân của chúng đã không mang đậm màu hô ng như khi được ấ n hành vào thập niên thứ hai của thế kỷ 21.

VÒNG ĐỜI CỦA TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Tôi có cô bạn số ng ở Mỹ, lấ y chố ng Mỹ. Mặc dù chuyên môn rấ t giỏi, đi du học nhiệ `u nước, tiế ng Anh tấ t nhiên tố t hơn tôi rấ t nhiệ `u vì số ng nơi xứ người đã lâu, lại lấ y chố `ng bản xứ, nhưng cô tình nguyện ở nhà một thời gian dài để trông con. Tôi cho đó là một sự hy sinh lớn, dù đấ y là sự lựa chọn rấ t vui vẻ của cô. Thi thoảng qua những bài viế t của bạn thì tôi lại học được một thành ngữ tiế ng Anh mới. Ví dụ như "Men make houses, women make homes" (Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấ m) hoặc " It takes two to tango" (Câ `n có hai người để nhảy điệu Tango). Điệu Tango, hay bấ ´t cứ điệu nhảy đôi nào khác đề `u câ `n phải có hai người, cũng như một cuộc hôn nhân câ `n phải được gia cố ´ từ hai phía, chứ không phải nỗ lực từ bên nào cả. Đại ý bài viế ´t của cô bạn tôi là như vậy. Điề `u này ai cũng biế ´t, có lẽ chỉ thổ dân trên núi mới câ `n phải giải thích rõ ý nữa mà thôi. Nhưng giờ gia cố ´ thể ´ nào cho "house" và "home".

Bấ t kỳ một người nào tham gia vào công việc kinh doanh đề u không thể không biế t để n khái niệm "The product life cycle" (Vòng đời của sản phẩm). Đó là một triế t lý kinh doanh, một khái niệm bấ t di bấ t dịch trong marketing cũng như logic cuộc số ng đã được đúc kế t từ tổ tiên "Không ai giàu ba họ, không ai khó ba đời". Không gì tự nhiên mà tố n tại mãi. Triế t lý này giố ng như một đô thị hình sin, hoặc giố ng như một quả đô i, trong đó "Vòng đời của sản phẩm" được chia làm 6 giai đoạn. Giai đoạn thứ nhấ t là "To be launched" (Sản phẩm được ra mặ t), thứ hai là "To be developed" (Phát triển), "Go through a period of growth" (Đi vào giai đoạn trưởng thành), "Enter maturity" (Chín muố ì), "Decline" (Thoái trào), "Die" (Chế t

hẳn). Trong đô thị, giai đoạn ra mặ t sản phẩm đứng ngay dưới chân đô ì, "trưởng thành" trên đỉnh đô ì, còn "chế t hẳn" thì chặ c ai nấ y đề ù hình dung được nó nặ mở đâu. Vì thế các nhà sản xuấ t dâ ù gội, mỹ phẩm, xe hơi, và điện thoại di động liên tục phải tung ra những sản phẩm mới (phiên bản mới) rô ì quảng cáo nó trên khặ p toàn câ ù, dù những sản phẩm "mới toanh" này chỉ thay đổi tí chút về mặt mẫu mã, thêm bớt chút chức năng. Hoặc nhiê ù ban nhạc, nhiê ù nhà soạn nhạc, nhà văn, đế n tuổi nào đó thì ngừng, không tiế p tục biểu diễn hoặc sáng tác nữa. Cái sự câ n phải ngừng này thường là do công chúng báo hiệu giùm, vì khi lượng đĩa hát mới sụt giảm, lượng sách mới bán ra vẫn còn nguyên số lượng như lúc vừa xuấ t kho thì tác giả sẽ biế t ngay thôi. Nhưng cũng nhiê ù người tự nhận biế t, ngừng ngay ở lúc còn đỉnh cao để tên tuổi trở thành bấ t tử và là nỗi tiế c nuố i khôn nguôi trong lòng công chúng, như ban nhạc ABBA là một ví dụ.

Tình yêu và hôn nhân, cũng hệt như các phạm trù khác trong cuộc số ng, cũng có "vòng đời" của nó. Nhưng bạn đừng nhâ m tưởng "to be launched" được khởi phát trong ngày cưới. Không phải thế . Giai đoan "ra mặ t sản phẩm" trong một mộ i quan hệ chính là lúc họ thiế t lập mố i quan hệ đó, cho để n giai đoạn "trưởng thành" được đánh dấ u bă ng một đám cưới. Nghĩa là đám cưới thường được tiế n hành trong quá trình đỉnh cao của tình yêu và sự si mê, nô ng nhiệt. Sau đó "Chín muô i" sẽ kéo dài thêm một giai đoạn nữa rô i mới "Decline". Điệ u này cũng khá linh hoạt. Giờ nhiệ u cặp vợ chô ng mới cưới mà tôi biế t đã rơi vào giai đoạn "Thoái trào" ngay từ trước ngày cưới, â y là bởi giai đoạn tìm hiểu và phát triển của họ lâu quá (có thể kéo dài 5-8 năm), đâm đế n lúc thành nhàm, đôi bên ì ra không muố n cưới, vì thấ y thế này cũng tố t, cưới xong cũng... chỉ để n thể. Thậm chí có cô trước ngày cưới còn nói nửa đùa nửa thật ră ng "Lă m lúc em cứ nghĩ em chẳng thích cái ông chô ng này, em thấ y chả muố n cưới tí nào", dù họ chịu khó mua vé máy bay và

mang hoa tươi sang tân châu Âu chup ảnh cưới. Có đôi vơ chô ng quen nhau ba tháng đã cưới, sau khi đô t cháy giai đoạn thì tấ t quá trình "chín muô`i" của họ sẽ kéo dài hơn sau ngày cưới. Nhưng tóm lại, dù bạn có chứng minh thể nào thì tấ t cả mọi phạm trù của cuộc số ng vẫn phải tuân theo quy luật của nó, dù sớm hay muộn, mà đôi khi quy luật này còn được minh hoa bặ ng một câu rấ t sế n "Tình chỉ đẹp khi còn dang dở". Biế t được quy luật, không có nghĩa tôi khuyên bạn dừng lại ở lúc còn... đỉnh cao để tình yêu trở thành bấ t tử, nế u thế thì trẻ con không thể ra đời được mấ t. Mà hiểu được quy luât cũng giố ng như những nhà kinh doanh nặ m vững nguyên tă´c của "The product life cycle". Ho không bao giờ chờ đế n khi sản phẩm chế t hẳn rô i mới xuấ t chiêu ra một sản phẩm mới. Nế u hãng Ford chò để n khi lượng sản phẩm Ford Edge xuố ng đáy không ai thèm mua rô i mới quyế t định tung ra Ford Escape thì lúc đó người tiêu dùng đã tìm để n Mercedes hoặc Toyota từ lâu rô i. Nhà kinh doanh thường đâ u tư liên tục cho hạng mục Nghiên cứu và phát triển thi trường, để tìm ra một sản phẩm mới đáp ứng thi hiệ u người tiêu dùng ngay từ khi sản phẩm đang có mặt trên thị trường còn ở giai đoạn đang phát triển, để đế n lúc nó chớm "thoái trào" thì tung chiêu là vừa.

Nhưng phâ `n lớn nhiê `u người hay chò cho "vòng đời" của mình đi vào giai đoạn chế ´t hẳn rô `i mới nô nức xuấ ´t chiêu (chủ yế ´u là phụ nữ) bă `ng xúng xính quâ `n áo, xủng xoảng đô `trang sức, xum xuê các loại thời trang tóc, se sua những mỹ phẩm cùng kem dưỡng da, và xúm xít ở những trung tâm thẩm mỹ nhã `m đánh tan mỡ bụng. Cũng giố ´ng như người có bệnh rô `i mới lo đi tập thể dục, thấ ´y quá nhiê `u nê ´p nhăn rô `i mới dùng kem chố ´ng nhăn. Cuố ´i cùng, chỉ béo nhấ ´t cho các tờ báo lá cải dành cho phụ nữ, mà vài thập kỷ nay không khi nào ngớt đưa ra những bài báo xui dại: 5 bí quyế ´t để chinh phục lại chàng, 7 phương pháp giữ chô `ng, 9 điê `u câ `n thiế ´t để quyế ´n rũ người ấ ´y, Bí ẩn đàn ông và Ghen thế ´ nào là hợp lý.

Trong khi những tờ báo dành cho đàn ông với những "7 điể `u nàng thích", "9 thứ mày râu nên tránh"... thì chẳng mấ y khi bán được báo. Thậm chí một cậu bạn nhà báo của tôi có lâ `n nhìn thấ y tôi rước một lô tạp chí đàn ông vào quán trà của cậu thì ngỡ ngàng "Sao lại có tờ này nhỉ? Nhưng đàn ông có bao giờ đọc báo đàn ông đâu". Cuố i cùng báo đàn ông thành ra toàn các bà các cô đọc để xem "họ" nghĩ gì về `chúng ta.

Để nói về vu báo chí "xui dai" thì từ thuở mới biế t đọc báo, tôi đã thấ y họ xui phụ nữ những điệ u nói mãi không biế t chán, â y là Đàn ông yêu bă ng mất, nên phụ nữ lúc nào cũng phải đẹp; Tình yêu của đàn ông đi qua cái dạ dày cho nên phụ nữ nấ u ăn ngon là một tuyệt chiêu; Đàn ông thích "lạt mê`m buộc chặt" nên dù có thế nào cũng nên tha thứ và nói năng tỉ tê ngọt nhạt, đừng đá thúng đụng nia, đừng "câ m vân"... trăm phâ n trăm anh ta sẽ "quay đâ u là bò". Báo chí hiện đại dành cho phụ nữ hiện đại vào đâ u thế kỷ 21 thì "xui" cụ tỉ hơn, ấ y là dạy cách làm thể nào để gợi tình (hoặc ăn mặc gợi tình vào buổi tố i), để chuyện giường chiế u luôn mới... Tóm lại là 1000 chiêu day cái điệ u kỳ diệu mà không một triệ t lý kinh doanh nào làm nổi: Vực dây một sản phẩm đã chế t hẳn. Chưa kể có điệ u xui dại rõ ràng khiế n tình thể còn thêm bí bét, â y là chô ng bạn thích những gì ở ngoài ngôi nhà thì hãy giữ anh ta lại bă ng điệ u ấ y. Giả dụ anh ta thích ăn nhậu đàn đúm bạn bè, vậy bạn hãy thường xuyên tổ chức những bữa tiệc tại gia, đảm bảo anh ta sẽ chỉ thích ở nhà. Không biế t bao nhiều độc giả nghe theo lời xui của nàng/chàng phóng viên vô danh này. Tấ t nhiên anh ta sẽ thích ở nhà quá những lúc được nhậu, để rô i nữ độc giả của chúng ta sẽ phải mướt mô hôi trán mà chợ búa, bế p núc, dọn dẹp mấ t một ngày trời cho để n khi kiệt sức như một con rô bố t khô dâ u, và phong cách của rô bố t chính là tác nhân tố t nhất đẩy nhanh giai đoạn thoái trào sang giai đoạn chế t hẳn. Nhà phê bình Văn Giá có là `n viế t vê ` nhà phê bình Pham Xuân Nguyên những ngày còn chưa đơn chiế c thế này: "Ngày

đang còn yên â´m, khiế´p, căn phòng tập thể làm chỗ ở của gia đình gã, vô´n đã chật chội, mùi thức ăn, mùi bê´p dâ`u, mùi nước đái trẻ con cứ váng cả đâ`u, â´y thê´ mà lúc nào cũng thâ´y mâ´y ông ngô`i lù lù uô´ng rượu, hút thuô´c lào, người hôi như cú, toàn nói chuyện trên giời. Có lâ`n tôi đê´n thăm, chứng kiê´n cái cảnh â´y, không nỡ làm cho cái căn phòng thêm "hỏa lò" nữa, tôi đành cáo vội. Thê´ thì vợ con nào nó chịu được cơ chứ."

Lâu rô i tôi không dám đoc những bài tư vấ n trên các tờ báo dành cho phụ nữ nữa. Bởi lẽ tôi biế t rõ gia thế của nhiề u nhân vật chịu trách nhiệm cho các chuyên mục gỡ rố i tơ lòng. Có một điể u rấ t rõ, không mấ v tờ báo day cho đàn ông cách "giữ vơ" hay "quyế n rũ vợ", cứ như thể việc giữ khư khư này là nhiệm vụ tố i thượng của phụ nữ. "Cung" dựa trên "câ u". Rõ ràng còn rấ t nhiệ u phụ nữ có nhu câ u được đọc những bài viế t tư vấ n kiểu ấ y nên báo vẫn còn bán chạy và bài vẫn còn được việ t. Có điệ u quan trọng nhấ t mà các "nhà tư vấ n" nghiệp dư không đưa ra, ấ y là tại sao đàn ông không mấ y khi có nhu câ u học cách "make homes", mà phụ nữ lại tha thiế t. Đàn ông không có nhu câ u â y nghĩa là họ rấ t tự tin. Thấ y họ có điể u hay thì chúng ta nên học, họ có bí quyế t gì để trở nên tự tin như thế ? Dù thế nào, chóng cảm thấ y nhàm chán là đặc tính chung của loài người. Điê u đó dẫn đế n quy luật "Vòng đời của sản phẩm" kia. Nhưng tại sao những người đàn ông không/chậm trở nên nhàm chán hơn trước mặ t phụ nữ? Nế u bạn trả lời được câu hỏi này thì đó là tấ t cả những gì mà ban câ n biế t. Và nế u đã biế t được điệ u đó, hãy vân dung ngay vào giai đoan "To be launched" thay vì chò cho tình yêu nhàm chán đế n mức gục hẳn.

HỘI BÚN NGAN

Gâ n nhà tôi có một quán bún ngan rấ t ngon. Bà chủ quán chỉ bán cho khách ăn quà sáng. Thái độ phục vụ mê m mỏng. Giá cả phải chăng. Nhưng rô i tôi phải từ bỏ cái quán hàng â y mà chuyển sang một vài quán bún ngan khác nom có vẻ mất vê sinh hơn, đặ t đỏ hơn và kém ngon hơn. Lý do rấ t đơn giản nhưng cũng khá kỳ quái, â y là tôi ghé hàng quà sáng đó không nhiê u, nhưng là n nào cũng vậy, tôi đê u phải chạm mặt với Hội Bún Ngan. Hội Bún Ngan gô m một nhóm các bà các chị sô n sô n tuổi cỡ 40-50 (áng chừng quen biế t nhau tại hàng bún và lâu ngày thành hội). Nhóm này áng chừng hơn chục người và dường như họ ăn bún ngan 365/365 ngày. Nói hơi ngoa thì cũng phải trừ ra ba ngày Tế t và một vài ngày nhõ đâu người nào đó ô m hoặc phải đi công tác, còn lại thì họ ăn bún ngan không biế t chán, như thể trên đời không còn thứ thực phẩm nào khác tinh khiế t bă ng ngan. Tôi ghé quán hàng không ổn định, khi thì 7 giờ sáng, lúc lại 8 giờ, có lúc tận 9 rưỡi khi hàng đã vãn, nhưng bấ t kể thời điểm nào, từ thứ hai để n chủ nhật tôi đề u gặp họ. Nghĩa là quãng thời gian họ ngô i cũng dài như các ông bợm nhậu ngô i khê khà ngoài via hè. Đông cũng như hạ, nóng chảy mô hôi bên thùng nước váng mõ hay lạnh tê người trên via hè hút gió, những người đàn bà yêu ngan vẫn ngô i kiên nhẫn hàng tiế ng đô ng hô bên những miế ng xương ngan gặm dở. Đế n đây chặ c các ban tò mò hỏi: Ăn một bát bún, hay cho dù có ăn thêm lung củng tiế t canh, chân ngan, lục phủ ngũ tạng của con ngan thì cũng đâu nhẽ để n vài tiế ng đô ng hô?

Là họ ăn chỉ một phâ`n thôi, còn thì họ tranh thủ ngô`i buôn dưa lê. Họ dăng hàng ngô`i buôn dưa lê. Bạn lại hỏi họ buôn dưa lê cái gì? Tôi cũng không nhớ nổi họ "buôn bán" món gì, vì nội dung của cuộc

tán gẫu dài bấ t tận như một cỗ lòng ngan. Tỉ dụ một người đàn bà quãng 45 tuổi mang theo một lọ cà dâ m. Khởi sự từ cà. Chị ta khoe rấ t tỉ mỉ ră ng lọ cà này là do chị X trong hội bún ngan muố i tặng mỗi người một lọ. Cà muố i phải kèm theo tỏi dăm và ót chỉ thiên, ngay cả đường kính cũng phải lựa chọn. Một chị nói ră ng chố ng chị không thích ăn tỏi. Chị khác lại bảo chố ng chị rấ t thích ăn tỏi. Họ nói về công dụng của tỏi chữa các loại bệnh, trong đó có bệnh khó nói của đàn ông. Họ chuyển sang chủ đề đàn ông. Ở gâ n nhà một chị có ông hàng xóm ngoài 50 mới lấ y vợ. Vợ ông ta mới ngoài 30. Ông ta... Vợ ông ta... Và em gái của vợ ông ta... Ngôi nhà mới bán được giá của ông ta... Thật không may cho các khách hàng, lúc đó một chị khác trong hội bước vào. Vừa ngô i chưa nóng chỗ, chị ta hỏi ngay "Cà ở đâu thế ?".

À, cà này là do chi X trong hôi muố i tăng mỗi người một lo. Cà bát muố i phải kèm theo tỏi dăm và ót chỉ thiên, ngay cả đường kính cũng phải lựa chọn. Chị mới vào nói ră ng thật may chị mới mua được một bó mùng tơi, hợp với món cà muố i. Và họ chuyển sang giá cả của rau xanh ngày hôm nay. Cứ như thế, chủ đề về lọ cà muố i của chị X là n lượt được tua đi tua lại cho từng người trong hội bún ngan để n sau. Mỗi là n tua lai, câu chuyên "hâu cà muố i" lai được chuyển sang một phiên bản khác. Sau một bát bún bên chiế c bàn gỗ tạp thì tôi biế t được ông chô ng của chị X tính nế t thế nào, thặ ng con của chị Y phá gia chi tử ra làm sao, thậm chí tôi biế t hế t sạch tên hàng xóm nhà chị Z. Những người phụ nữ này áng chừng là công chức nhà nước, thu nhập ổn định (nế u không sao là tỉ phú thời gian bên thùng bún ngan làm vậy) và họ tán gẫu bấ t tận chuyện nhà chuyện người, chuyện bấ t động sản, chuyện rau muố ng, chuyện thịt lợn tai xanh... bấ t chấ p nề n kinh tế có chạm đáy hay sao Hỏa sắ p va vào Trái đấ t thì cũng vậy thôi. Thi thoảng có người dấ t theo một đứa con tuổi teen. Các nhóc tuổi teen ăn hệ t bát bún rấ t nhanh trong im lăng, xong ngô i kiện nhẫn nhìn me bă ng đôi mặ t đã quen

chịu đựng. Có bận sau khi để đứa trẻ chờ đã quá lâu, bà mẹ vội vã đứng dậy nói: Để tao đưa con bé này về `nhà rô `i... quay lại ăn tiế p. Cũng có là `n, tôi bă ´t gặp một thành viên hội bún ngan ngô `i lẻ loi trong quán hàng. Có lẽ lúc â ´y đã gâ `n hế ´t buổi sáng, "hội" đã về hế ´t nên chị ta có vẻ bứt rứt lă ´m. Tôi khoái trá trong lòng, nghĩ hôm nay mình gặp may. Nhưng mới chỉ được dăm phút, đã thấ ´y chị ta quay sang bắ ´t chuyện về `thời tiế ´t với một bà cụ lạ hoặ ´c bên cạnh. Tôi nhìn những khuôn miệng nhờn mỡ ngan, những cái bĩu môi bình luận, những tiế ´ng cười xoe xóe khoe chuyện trong bế ´p nhà mình, thấ ´y bữa sáng không thể tiêu hóa nổi và những con ngan quàng quạc trở nên đáng ghét.

Hai người đàn bà cộng một con vịt thì thành cái chọ. Và trong cái chơ này, những người đàn bà nói không biế t chán về những chuyên nhỏ như cây kim sơi chỉ nhưng là ở trong chặn nhà người khác. Nói hệ t chuyện nhà người, vì chuyện người (bao gô m cả những mẫu báo lá cải vê dường dây mại dâm người mẫu đi khách 2000USD, vê một cậu trai 20 tuổi nào đó tận Kiên Giang nă ng nặc đòi cưới bà năm mươi, về một cô nàng chân dài không quen biế t vừa đi lướt qua tiệm gội đâ u) riế t rô i cũng hế t, họ quay sang nói chuyện nhà mình. Chuyện nhà mình bao gô m một ông chô ng và hai đứa nhóc. Sau khi thông báo hệ t cho bàn dân thiên hạ về tính nế t của chô ng mình, cả những món ăn khoái khẩu của anh ta, cả tật xấ u kỳ quái, thói ghen tuông, bệnh lười biế ng, những câu mà anh ta hay đùa cot, ban bè anh ta, hình dáng người yêu cũ của anh ta, bố mẹ anh em họ hàng nhà anh ta, với mệnh đề luôn bắ t đâ u bă ng "Ôi ông chô ng em â y à,..." thì họ bă t đâ u quay sang miêu tả đời số ng tình dục của các đức ông chô ng. Tôi nói điệ u này có thể nhiê u đấ ng mày râu hơi chột dạ, nhưng để n như tôi, một người chẳng thân thiế t gì với những đô ng nghiệp nữ kia, mà cũng đã biế t khá nhiệ u thông tin chi tiế t về các ông chô ng ho thông qua những câu chuyên dăm chuc miêng đàn bà tư khai báo ngoài phòng

chò trong giờ giải lao, thì cũng đô `ng nghĩa với việc nế ´u profile cá nhân của các quý vị có được lặ ´p thêm chân vịt thì nó sẽ tự chu du khặ ´p cả nước. Và cứ thể ´, những gì các đấ ´ng mày râu vẫn cho là bí mật, mà ra sức bố ´c phét hoặc giấ ´u giế ´m trước thiên hạ, giờ được nặ `m chê `nh ê `nh trên bàn nước chè (chứ không để ´n nỗi bên thùng nước dùng ngan). Chúng bao gô `m từ tâ `n suấ ´t, bệnh tật, sức khỏe, các phương thuố ´c "chữa bệnh" đặc dụng đế ´n "thói quen", điểm yế ´u, và cả... kích thước của các đức ông chô `ng.

Đố i với nhóm bạn thân, chị em phụ nữ dường như càng chả có lý do gì phải giấ 'u. Thế ' nên mới có chuyện, một cô bạn của tôi yêu một cậu bạn trong nhóm (bạn học cũ), sau đó họ chia tay, nhưng vẫn là bạn bè trong một nhóm. Trong những câu chuyện vui vẻ, cô ấ 'y thường tiế 't lộ cho các bạn gái một vài điểm yế 'u của người yêu cũ mà chẳng gã đàn ông nào muố 'n cho ai biế 't ngoài Chúa. Vì cũng là bạn thân của cậu, hơn nữa phụ nữ thường nghĩ đó cũng là điể `u vô hại nên mấ 'y cô bạn còn lại thi thoảng bóng gió lôi chuyện đó ra để trêu cậu. Đế 'n lâ `n thứ hai thì cậu ta có vẻ hế 't chịu nổi, và trước sự kinh ngạc đâ `y sợ hãi của chúng tôi, cậu gắ `n từng tiế 'ng "Cho đế 'n giờ, tớ luôn coi cô â 'y là mố 'i tình đâ `u đâ `y thiêng liêng. Vậy mà...". Cậu ta phảy tay, như thể những câu chuyện buôn dưa lê của người yêu cũ đã giế 't trọn những gì tố 't đẹp còn lại trong lòng cậu.

YES, DEAR

Đợt đi Trại viế t Phú Yên, các nhà văn chúng tôi ở trong khu resort duy nhấ t của thành phố . Lễ khai mạc diễn ra bên cạnh bể bơi, lúc có khá nhiệ u khách để năn tố i. Một du khách nữ người Hàn thấ y đông vui cũng muố n được hát tặng các nhà văn một bài. Chúng tôi ủng hô nhiệt tình. Cô là một ca sĩ opera, giong hát chuyên nghiệp trong vă t. Trước đây cô từng số ng và làm việc ở Rome. Ông chô ng trước khi cưới vì hâm mộ giọng hát của cô quá mà đăng ký xin làm học viên luyện giọng. Lẽ tấ t nhiên câu chuyện của cô giáo và học trò kế t thúc bă ng một đám cưới. Và giờ cô đang đi nghỉ cùng chô ng. Anh giám đố c điệ u hành khu nghỉ dưỡng kể rã ng mặc dù hai người lấ v nhau đã lâu, hơn chuc năm rô i nhưng lúc nào cũng ríu rít như chim. Lúc đưa họ đi tham quan các danh lam thặ ng cảnh, để ý thái độ ngó nghiêng phong cảnh và líu lo bình luận thấ y chẳng khác nào những cặp đôi mới yêu nhau. Khi vợ hát, anh chô ng cũng đứng chực sẵn bên cánh gà để sẵn sàng hỗ trợ bấ t cứ điệ u gì cô câ n, vẫn giố ng như thể một fan hâm mộ của hơn chục năm trước vậy. Tôi xua tay bảo thôi khỏi câ n kể chi tiế t, vì chỉ câ n chứng kiế n một cặp vợ chô ng nào đó đi nghỉ ở resort mà không kèm theo bấ t kỳ ai, thì biế t ấ y là họ đang rấ t hạnh phúc. Resort, những nơi tuyệt đẹp, lặng lẽ và yên bình, hoặc là để dành cho những cặp vợ chô ng mới cưới, hoặc để cho cả đại gia đình ông bà bố me con cái đi nghỉ dưỡng, hoặc doanh nghiệp đãi ngộ chế độ cho nhân viên, hoặc được tài trợ cho... những nhà văn như chúng tôi ngô i sáng tác cả tháng trời, không phải là nơi dành cho những cặp vợ chô ng cả ngày không biể t nói chuyện gì với nhau.

Tuâ n trước, tôi đọc một bài báo trên tờ tạp chí dành cho phụ nữ, nội dung tư vấ n cho các cặp đôi cách hâm nóng và duy trì tình yêu,

trong đó có khuyế n cáo mỗi cặp vợ chô ng nên nói chuyên với nhau tô i thiểu mỗi tuâ n 20 phút. Nghĩa là mỗi ngày chỉ yêu câ u đô i thoại được 3 phút đã là tố t lă m. Nghĩa là số lượng những cặp vợ chô ng nói chuyện với nhau trung bình mỗi ngày chưa đủ 3 phút là rấ t nhiệ u. Đời số ng gia đình hanh phúc dễ được nguy trang bê ngoài bă ng sư bă ng phẳng không cãi co, sư nhất trí đô ng lòng, những món quà tặng, những lễ kỷ niệm, những buổi gia đình đâ m â m đi nghỉ dưỡng, xem phim, ăn nhà hàng... song không thể che đậy ở một resort trên bãi biển, nơi lặng yên thiên đường của hai người có thể chỉ dành cả ngày để ngặ m nhìn nhau hoặc những câu chuyện dài bấ t tận, nhưng sẽ là tra tấ n đố i với hai kẻ không còn chuyện gì để đô i thoại và chia sẻ mà cứ phải đô i mặt với nhau 24/24 giờ. Có phải vì vậy mà chẳng mấ y khi bấ t gặp những cặp vợ chô ng kế t hôn đã lâu đi nghỉ ở resort, và cái sự đôi vợ chô `ng Hàn Quố c tố i nào cũng rủ rỉ bên bàn ăn cạnh bể bơi khiế n cho nhiê u người có mặt phải xôn xao bình luân như một sư la.

Có là nở Sapa, tôi cũng bắ t gặp một đôi vợ chô ng người Australia đi du lịch. Chỉ hai người, chứ không ở trong bấ t cứ một nhóm tour nào thường thấ y dành cho những người cao tuổi. Và hai người này đề u đã ngoài sáu mươi. Cả hai rấ t thân thiện. Họ kể ră ng họ đã đi hế t Huế, Hội An, Mũi Né, Sài Gòn, Vịnh Hạ Long, Hà Nội, Bắ c Hà và giờ có mặt ở Sapa. Họ hỏi ý kiế n tôi về nơi đẹp nhấ t Việt Nam. Trong lúc bà vợ nói chuyện, ông chô ng đứng trong sảnh gọi với:

- Marriane!
- Yes, dear? (Gì vậy cưng?)

Người vợ tên Marriane cấ t lời một cách âu yế m rô i vội vã quay vào sảnh xem chô ng gọi gì. Có lẽ chăng, điể u quyế t định sự thành bại trong một cuộc hôn nhân, nề n tảng cho một cuộc hôn nhân lâu

dài chính là tình bạn. Một cuộc số ng chung kéo dài đơn điệu và tẻ nhạt sẽ nhanh chóng khiế n niề m si mê ban đâ u biế n mấ t nhưng sự tri kỷ thì còn lại vĩnh viễn. Trong tình bạn, sự thấ u hiểu lẫn nhau, sự đô ng cảm, bình đẳng về tri thức, cùng chung sở thích và chí hướng chính là yế u tố cấ u thành. Thành ra có câu "Hai người yêu nhau, không phải là khi hai người nhìn nhau mà chính là khi cả hai cùng nhìn về một hướng". Chính tình bạn trong tình yêu này sẽ tái tạo lại sự si mê đã dâ n phai nhạt.

Có nhà phê bình trong một cuộc đông vui mới chợt buột miệng: "Vợ chô `ng mà ngoài năm mươi thì cứ nên số ´ng riêng ra là tố ´t hơn". Theo thời gian, càng ngày người ta càng sợ phải nói chuyện với nhau chăng? Hô `i còn trung học, mỗi lâ `n sang nhà các bạn chơi, tôi hay tò mò hỏi thăm vê `sự lạ nhà bạn khi thấ ´y bố ´ bạn ngủ tâ `ng ba, mẹ bạn ngủ tâ `ng một. Cả ngày họ chỉ trao đổi với nhau vài mệnh lệnh thức không thể không nói thành lời, có lẽ cũng chưa đủ 3 phút cho một ngày. Thậm chí ngay cả những mệnh lệnh thức â ´y, họ cũng sai truyê `n con cái, kiểu: Gọi bố ´ xuố ´ng ăn cơm. Bạn tôi bảo ră `ng "Ù', bố ´ mẹ tớ chẳng có chuyện gì để nói với nhau cả". Trong lúc tuổi nhỏ ngây thơ â ´y, tôi tự lý giải và khẳng định ră `ng: Chă ´c bố ´ mẹ các bạn hô `i trẻ không yêu nhau, mà bị ông bà ép cưới.

Nhiê `u người hay than phiê `n một câu phổ biế ´n "Sao bây giờ anh â ´y/cô â ´y khác thế ´? Cứ như đã biế ´n thành con người khác." Họ so sánh con người bây giờ và trước đây, thấ ´y cứ như thể là hai con người hoàn toàn khác biệt vậy. Con người bây giờ luộm thuộm, bừa bộn, bủn xỉn, cay nghiệt, lă ´m lời, lỗ mãng, vô tâm, lạnh lẽo, ích kỷ, tham lam, giả dố ´i, độc ác... Có người khi ly dị cò kè chia đôi từng cái bát đôi đũa, tranh giành từng đứa con, mục đích là để cho bõ tức. Thậm chí có người còn chặt đôi cái giường ra để chia, cũng là để cho bố ghét. Tôi đô ` ră `ng không phải họ biế ´n thành con người khác mà đó mới chính là con người họ, là bản chấ ´t thật của họ. Còn trước đây, chính

tình yêu đã biế n ho thành con người khác. Tình yêu khiế n con người ta trở nên dịu dàng, nhân hậu và hào hiệp. Không ai khi yêu lại cục că n, thô lỗ, nói năng cụt ngủn. Không ai đế n gặp người yêu trong bô dang lôi thôi, luôm thuôm, bố c mùi. Đế n Chí Phèo còn được tình yêu hóa phép cho thành con người vô cùng đáng yêu. Sophocles, kịch gia Hy Lạp cổ đại có câu: "Người phụ nữ nói to với người đàn ông nàng dựng dưng, nói khẽ khàng với người nàng bấ t đâ u yêu và giữ yên lặng với người nàng đang yêu". Khi tình yêu đã hệ t hoặc dâ n dâ n phai nhạt, con người cũng từ từ trở lại với bản chấ t của mình. Tình yêu không những biế n người này thành con người khác, nó còn có thể biế n con người thành ra một kẻ mù quáng luôn được bao phủ bởi những hào quang lấ p lánh của người đang yêu. Vì thế nên nhà văn Pháp André Maurois mới chia sẻ kinh nghiệm ră ng "Ta không yêu một người con gái vì những lời nàng nói. Ta yêu những lời nàng nói vì ta yêu nàng". Còn tổ tiên ta thì nôm na: "Yêu nhau mọi việc chẳng nê, dù trăm chỗ lệch cũng kê cho bă ng". Khi hào quang mù quáng muôn thuở của tình yêu đã tan đi, người ta chỉ còn thấ y trâ n xì những điệ u trâ n tục nhấ t, những chỗ lệch giờ mới thành kênh. Khi â y, nế u tình yêu không được thiế t lập trên nê n tảng của một tình bạn và một người tri kỷ, người ta sẽ coi tấ t cả những gì còn lại được quy vào hai từ tẻ nhạt là Nghĩa vụ và Trách nhiêm.

Cạnh nhà tôi có bà vợ một ông cựu giám đố c Sở... Hà Nội. Một sáng nọ bà đi cấ p cứu vì nửa đêm vào nhà vệ sinh, quýnh quáng ngã sấ p mặt xuố ng đấ t chảy máu đã `u. Mãi sau con cái mới biế t, trong khi ông chô `ng ngủ phòng bên cạnh, đêm ngáy o o chẳng hay biế t gì. Tuâ `n trước tôi lại đi dự đám tang một ông lão. Ông lão còn khỏe mạnh, vẫn đi tập thể thao và tụ tập bạn bè. Nhưng lúc đi ngủ ông bị đột tử không ai biế t, cũng vì lý do bà vợ ngủ ở phòng bên cạnh. Khi nghe câu chuyện ấ y tôi lại chạnh nghĩ tới khoảnh khắ c cặp vợ

chô `ng già gọi nhau vào buổi sáng vàng rượi nặ ´ng trong sảnh chờ khách sạn Sapa.

- Marriane!
- Yes, dear?

KHÔN 70 NĂM DẠI MỘT GIỜ

Trong họ hàng dây mơ rễ má xa lắ c xa lơ nhà tôi có một ông bác. Hơn 10 năm trước, ông bác â y chừng 70 tuổi. Chỉ gặp ông đâu một, hai lâ n, thấ y đó là một người đàn ông tráng kiện, trẻ trung và tươi tă´n, trẻ hơn tuổi rấ t nhiệ `u. Ông đi xe phân khô ´i lớn và nói cười rồn rảng chào moi người, trông có phâ n còn trẻ hơn anh con trai cả kém ông 15 tuổi. Và tấ t nhiên, đứng bên cạnh người vợ kế t nghĩa tao khang từ năm 14 tuổi (bà hơn ông một tuổi), người lịch sự sẽ nói trông như chị với em, còn người vô duyên thì bảo trông như... Một ngày như mọi ngày, tôi hay tin ông chế t, chế t vì tình. Chế t thảm vì tình. Ông say đặ m một cô hàng bún ngan kém ông nhiệ u tuổi. Vợ ngăn cản. Con ngăn cản, nhiệ u là n tìm để n chỗ người tình của ông dă n mặt. Ông van xin không nổi liê n điên cuô ng tức giận, bảo: Cả đời tôi để n giờ mới biể t thể nào là tình yêu. Hai người bàn nhau cùng uố ng a xít để có thể tiế p tục yêu nhau dưới suố i vàng. Ông uố ng xong ca a xít liề n bấ t tỉnh. Cô người tình sợ quá gọi xe cấ p cứu thay vì uố ng ly a xít thứ hai vừa cung. Ông số ng nố t vài ngày cuố i đời trong bệnh viện với hệ tiêu hóa bị tàn phá hoàn toàn từ thực quản cho tới dạ dày. Nghe chuyện này, người đời bàn tán ông ngu dại, già còn chơi trố ng bỏi, số ng chưa trót đời... Ngày ấ y tôi còn chưa lâ v chô ng, nghe xong chuyên cũng không bình luân, chỉ băn khoăn mỗi một câu: Cả đời tôi để n giờ mới biế t thể nào là tình yêu.

Giờ thì tôi lại nghe thấ y nhiệ `u chuyện hơn: Một chính trị gia cao cấ p sẵn sàng mấ t phâ `n lớn của cải cho người tình, chấ p nhận cấ t đứt mố i quan hệ với con cái để tiế p tục tình yêu nô `ng cháy; một đại gia hào kiệt chỉ cho vợ con phâ `n nhỏ trong gia sản, phâ `n lớn để người tình đứng tên và van xin vợ hãy buông tha để mình còn đi lấ y vợ mới; một nữ triệu phú yêu chàng trai cỡ tuổi cháu mình và công

khai những bức ảnh tình tứ rấ t xì tin... Họ bị báo chí lá cải giật những cái tít giật gân câu khách với những từ không mấ y nhã nhặn "vợ hai", "bô ` già", "phi công trẻ lái máy bay bà già"..., bị người trong thiên hạ bảo "Khôn 70 năm dại một giờ". Tôi lại băn khoăn. Ông bác tôi xuấ t thân quê mùa, quanh năm bón phân trô `ng lúa, danh tiế ´ng không có gì để mấ t, sự khôn ngoan càng không có để mà thêm dại, còn những người tài năng kia, họ đi lên bă `ng chính đôi chân của mình, trên những con đường chông gai nhấ t là chính trường và thương trường, ở đó sự tỉnh táo, khôn ngoan và lạnh lùng luôn được treo trước trán, sao lại lú lẫn vì tình cho được. "Lú vì tình" nên để dành cho các em tuổi teen, hoặc cho các nghệ sĩ (mà kỳ thực thì tôi lại chẳng mấ y khi thấ y nghệ sĩ lú vì tình bao giờ. Liệu có phải vì nghệ sĩ được yêu nhiê `u quá nên chẳng bao giờ phải thố t lên: Cả đời tôi đế ´n giờ mới biế t thế ´ nào là tình yêu.)

Nghe những chuyện "dại một giờ" này, tôi chỉ thấ y họ có một cái dại duy nhấ t, ấ y là để cho người khác biế t được "chuyện quý" của mình. "Người khác" ở đây là cả một cộng đô ng luôn có thói quen coi chuyên của người khác xấ u hơn chuyên của mình. Phâ n còn lai, tôi thấ v ho là những người khôn ngoạn. Bởi phảm nế u cả đời chưa biế t thể nào là tình yêu, mà vẫn số ng nố t những năm cuố i đời trong vô vị, â´y mới là dại. Tôi lại ước gì khi vê` già mà mình còn yêu được như thế, hoặc giả, còn được yêu như thế, chứ chả tội gì ước khi vê già đi tập dưỡng sinh, ăn canh bát thập củ bổ dưỡng và lễ chùa. Â'y thê nhưng vẫn lại chưa hệ t băn khoăn ră ng tại sao cái người đàn bà kia xấ u xa nhường ấ y, ai cũng biế t cả, vậy mà ngài chính khách vẫn yêu say đấ m mà bấ t chấ p tấ t cả dư luận. Tại sao người phụ nữ kia già nua làm vậy mà anh người tình đẹp từng xen ti mét vẫn khen ngợi ră ng anh may mặ n yêu được nàng, một người phụ nữ tài să c ven toàn, ngoài anh ra dễ có ai yêu được. Có người bảo anh là Đông Ki Số t mặ c chứng hoang tưởng. Tôi thì lai nhớ để n lời của triê t gia người Đức Immanuel Kant: "Vẻ đẹp không phải ở đôi má

hô ng của người thiệ u nữ mà nă m trong đôi mặ t của kẻ si tình". Đúng vậy chẳng, vì yêu một người mà ta thấ y người ấ y đẹp nhấ t, tố t nhấ t trên đời. Cái đó gọi là tình yêu. Còn nế u điệ u gì hiển nhiên quá thì đâu còn là vĩ đại nữa. Lại nhớ đế n vài bộ phim đã xem, vài cuố n tiểu thuyế t đã đọc: Một quan ngự y triệ u đình được bao phi tâ n của vua yêu dấ u, cuố i cùng chỉ yêu một người đàn bà độc ác, tham vọng và coi anh ta như bàn đạp. Cuố i cùng, khi nàng đưa cho chàng ly rượu mà chàng biế t rõ bên trong có thuố c độc, chàng vẫn câ m lên và điệ m tĩnh uố ng hế t sạch. Lại một bộ phim đã đoạt giải Oscar, chàng là cảnh sát và phải điệ u tra những vụ án mạng liên quan để n một nữ nhà văn trinh thám bênh hoan luôn có sở thích giế t chế t người tình sau những cuộc mây mưa, và cảnh cuố i, ho đã làm tình với con dao quen thuộc của nàng để dưới đệm. Xem xong phim, thẫn thờ bảo như thế mới là tình yêu, biế t người yêu là ác quy, biế t yêu xong sẽ chế t mà vẫn cứ đâm đâ u vào yêu. Rô i lại tự bảo, â y là tiểu thuyế t, là phim ảnh, tin làm gì, người thật đâu có nhẽ the´. Những bô phim, những tiểu thuyế´t theo mô típ â´y thu hút không biế t bao nhiều khán giả, độc giả. Người ta biế t là bịa mà vẫn cứ muố n xem, biế t là ảo mà vẫn cứ ao ước. Có mỗi một mô típ đơn điệu mà người Tàu, người Nhật, người Mỹ, người Anh... cứ xào đi xáo lại mãi vẫn cứ bán được vé kín rạp. Phim "lú vì tình" như thế thì thích xem, sao người thất "lú vì tình" thì lai đi ghét bỏ, đi bôi xấ u ho. Nhìn người "lú tình" dù trẻ hay già lại cứ thấ y kỳ khôi, ái ngại.

Trưa nay đẹp ngày tôi đi dự một đám cưới, gặp một chàng phóng viên quen biế t đã lâu ngô i cùng bàn. Bặ ng tuổi tôi mà trông chàng hom hem như lão 70. Chàng thanh minh rặ ng tại làm báo ngày nên hôm nào cũng phải thức đêm rạc người. Chàng kể chuyện chú rể ngày xưa là bạn học cùng lớp, tính nế t dại dột, yêu khổ yêu sở một cô gái, yêu khổ n yêu đố n một bóng hồ ng, rô i kế t luận "Yêu đương bây giờ ngại lắ m, chả dại mà đâm đâ u vào, lại cứ phải chăm bằm chúng nó, hâ u chúng nó, mấ t công mấ t việc". Tôi nghe câu này cũng

quen, từ những người rấ t trẻ sợ yêu mấ t nhiệ `u thời gian. Chẳng thế mà ở Anh Quố c, Singapore, Nhật Bản... chính phủ cứ phải mở những hội thảo giới tính ở trường đại học để khuyế n khích giới trẻ yêu đương, kế t hôn và sinh con. Giờ nhiệ `u người trẻ ngại yêu quá, không thấ y sự gì cám dỗ ở tình yêu, trong khi những chuyện tình sướt mướt ở phim Hàn và sách sế n Mỹ, Tàu vẫn ăn khách. Phải chăng người ta mặc định tình yêu chỉ có ở trên phim, đời thực chỉ có cạnh tranh, kiế m tiê `n, sinh con đẻ cái, giỗ chạp, thanh toán hóa đơn điện nước nên đâm ngại. Lúc ăn cỗ cưới, bấ t giác tôi cười một mình, dù chỉ thoáng trong khoảnh khắ c. Tôi nghĩ biế t đâu chàng phóng viên ngại yêu, ngại chăm bằm người yêu, tỉnh táo như sáo sậu bỗng dung 30 năm sau lại có lúc "dại một giờ" bởi tự nhiên một ngày đẹp trời ngộ ra ră `ng: Cả đời tôi đế ´n giờ mới biế ´t thế ´ nào là tình yêu.

ĐÙNG ĐI HỌC TÁN GÁI

Mặc dù là một nhà văn và một nhà giáo, đôi khi tôi không tin lă m vào vai trò thâ n kỳ của sách và giáo dục. Â y là khi các lớp học vê kỹ năng mở ra râ m rộ và sách dạy kỹ năng số ng được xuấ t bản ùn ùn như hiện nay. Trong cái năm kinh tế thế giới suy thoái đế n mức chạm đáy như thế này, mọi sản phẩm thương mại đề u trở nên ê ẩm, sách cũng thể. Thu nhập giảm, người ta để dành tiê n cho những nhu câ u thiế t thực hơn là cho sách, đã thế giá giấ y lại đang tăng, sách thậm chí còn đấ t lên. Thu nhập giảm, người ta để dành thời gian kiế m thêm thu nhập, tâm trí đầu mà đọc sách nữa. Sách văn học, sách kinh điển, sách đoạt giải Nobel đã ê´ càng thêm phâ n mong muố n được dán cái mác đại hạ giá. Thể nhưng các loại sách dạy kỹ năng thì vẫn cứ được bán ra â m â m. Kinh tế càng thấ t bát, con người càng thấ t bại thì hình như sách dạy kỹ năng càng đấ t hàng. Nhớ hô i cách đây 20 năm, mẹ tôi có chuyện buô n lă m với cha tôi. Bà mấ t ngủ, vật vã một thời gian dài, rô i bỗng một ngày tôi thấ y bà tố i ngày ôm cuố n "Đặ c nhân tâm" và "Hãy quẳng gánh lo đi mà vui số ng". Bà coi hai cuố n sách â y như là Thánh kinh của cuộc đời mình khi đã xuố ng để n lưng chừng dố c bên kia. Nghe nói đó là hai cuố n sách dạy kỹ năng số ng rấ t nổi tiế ng được viế t từ thập niên 30 của thế kỷ trước, của một tác giả sinh vào thế kỷ thứ 19. Cho đế n giờ, sau gầ n 100 năm, nó vẫn cứ đứng trong bảng xế p hạng best-seller do Vinabook thố ng kê. Rô i một là n, tôi thấ y có người bạn mang theo cả cuố n "Quà tặng của sự phản bội" trong một chuyế n đi. Nhìn chung thì đố i với loại sách kỹ năng số ng, cứ nhìn nhan đề là biế t ngay người đọc nó đang muố n gì. Người bạn của tôi thở dài bảo "Nhưng đọc cũng không thấ y gì mâ v." Có lẽ thứ "quà tăng" mà chi muố n nó không nặ m trong cuố n sách dù đã lật để n trang cuố i cùng.

Sách dạy kỹ năng, chúng hướng dẫn cho độc giả thực hiện những điề `u mà họ đã bấ 't lực kinh niên, â 'y là cách làm thế ' nào để thu phục đám đông, để trở thành triệu phú, để đánh bại đố i phương (thương trường và tình trường), để làm cho mọi người đàn ông đề `u thèm muố 'n, là một vũ công điều luyện trên giường ngủ, hoặc nhanh chóng có được những mố i quan hệ tố 't nhấ 't trong xã hội. Tóm lại là dạy làm gì cũng thành công. Ai chả muố 'n như thế ', mà chỉ mấ 't có vài chục ngàn bă `ng bát phở sáng, vậy là phâ `n lớn các công ty phát hành chỉ chạy theo mảng sách dạy kỹ năng.

Song hành cùng với sách day kỹ năng là hàng loạt lớp học kỹ năng số ng nở rộ trong vòng mươi năm trở lại đây. Đơn giản nhấ t là lớp dạy kỹ năng giao tiế p, cho để n dạy giá trị số ng, dạy làm giàu và cả dạy... cách tán gái. Tôi cũng có là n nhận được một thư rác mời tham dư buổi thuyế t trình day cách trở thành triệu phú với lời quảng cáo vê một diễn giả có rấ t nhiê u thành tích dù tôi chưa nghe thấ y tên bao giờ. Tôi muố n tham gia xem nó như thể nào, dù biế t ră ng người như tôi có ngày nào cũng cấ p sách theo học cái ông giảng cho người ta làm triệu phú â y cũng không bao giờ trở thành triệu phú được. Nhưng xem phâ n chi phí bên dưới đấ t quá nên lai thôi, bung tư an ủi ră ng nhiệ u người chỉ nhờ số ng tiế t kiệm mà cũng trở thành triệu phú, mình nên tiế t kiệm. Các cụ chả bảo "Buôn tàu bán bè không bă ng ăn dè hà tiện" đấ y là gì. Nhưng rô i cũng có một cơ may khi anh bạn tôi là nhiệ p ảnh gia được mời để n chụp cho một hội nghị. Anh bảo vé vào cửa khá đặ t (tới 150USD cho một buổi sáng duy nhất), nhưng vì anh chup ảnh ở đó nên có thể kèm tôi vào được. Rấ t tiế c tôi có việc bận không thể đừng nên đành bỏ lỡ cơ hội được tham dự cái lớp học "làm giàu không khó" â y. Hôm sau tôi hỏi anh những ai làm diễn giả. Anh nói ră ng một người là nhân vật có cổ đông trong trung tâm thương mại nơi diễn ra buổi thuyế t trình, một người là chủ tịch tập đoàn một công ty thuế cơ sở vật chấ t trong chính tòa nhà â y, và một người là tiế n sĩ vê mỹ học mà tôi biế t

khá rõ, và cũng vì thể băn khoăn tự hỏi ông ta nên dạy cho học viên cách làm thế nào để lấ y bă ng tiế n sĩ một cách nhanh gọn nhấ t hơn là dạy cách làm giàu trong khi ông cũng không đủ giàu có cho lắ m. Nhưng cho dù diễn giả là một tỷ phú thực sự như Bill Gates hay hô n ma của ngài Steve Jobs quá cố , thì điể u họ mang để n cho khán giả thường lại không phải là một bài học làm giàu. Tuy nhiên cái lớp học đấ t tiể n ở trung tâm thương mại kia, như hấ u hế t các lớp dạy kỹ năng được quảng bá tố t khác, đã chật kín hội trường những con người đang hừng hực muố n làm giàu. Điể u này đã phủ nhận cái nghi ngờ ban đâ u của tôi về lý do sách dạy kỹ năng bán chạy là vì nó không đáng giá bao lăm về mặt chi phí. Để mua lấ y bài học triệu phú, người ta sẵn sàng chi đẹp như triệu phú ngay từ cửa vào.

Mới đây tôi lại thấ y một lớp dạy "Nghệ thuật chinh phục phụ nữ", giá rẻ hơn, quảng cáo trên mang khuyế n mai 1/3 giá chỉ còn 400.000 đô ng cho ba buổi học. Người ta thông báo đã có tới 400 học viên ở các thành phố lớn như Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng, Hải Phòng nô nức că p sách theo học, từ sinh viên cho để n doanh nhân. Thì cũng phải, học có ba buổi mà theo như một bài phóng sự viế t trên báo, có học viên kế t thúc khóa đã... hôn thành công được ban gái trong khi lúc chưa đi học ngày nào cũng chỉ dám ngâm hat thi thì ví thử học phí bă ng 10 là n thế cũng muố n thử. Lại thấ y có học viên tấ m tấ c nhận ra những điệ u chí lý từ diễn giả mà bấ y lâu nay mình không biế t, ví dụ như muố n tán tỉnh một cô nàng thì một ngày câ n phải nhấ n mấ y cái tin, nhấ n vào lúc nào, nội dung thế nào. Cậu bảo cậu ngạc nhiên lă m vì trước khi đi học lớp này, cứ thích lúc nào thì nhă n tin lúc â y, bâ t kể giờ đó nàng đang ngủ hay đang thức, đang đi học hay đang ăn cơm. Tôi không hiểu khi cậu đã vỡ nhẽ được cái chân lý về việc nhă n tin giờ nào cho đỡ vô duyên thì liệu trước hàng triệu tình huố ng phát sinh khác trong lố i ứng xử đố i với con người mà không một người thâ v tài năng nào có thể liệt kê ra hế t trong vòng 3 buổi học thì lúc ấ y cậu sẽ ra sao. Có đâu nhẽ đi tán gái mà lại cứ lẫm nhẩm trong đâ u ră ng "cái này thâ y chưa dạy".

Tôi đi day học, hay có tật mất kiện nhẫn. Nói để n câu thứ ba mà trò không hiểu thường cứ nổi xung lên. Thường bị đô ng nghiệp trách "Có không hiểu nó mới phải học cô chứ, biế t rô i thì học làm gì". Ngẫm thì cũng phải, người ta nghèo mới phải đi học cách trở thành triệu phú, người ta không biế t tán gái thì mới phải đi học cách tán gái. Người biế t rô i còn học làm gì. Ngày xưa đức Khổng Tử chủ trương theo "giáo duc tinh hoa", nghĩa là ngài chỉ day cho các môn đô nào học một biế t mười, nghe một hiểu hai. Còn người nào ngài cảm thấ y học không nổi thì ngài khuyên khéo... đi tìm thấ y khác mà học. Sư pham hiện đại ngày nay, mà đặc biệt là nê n giáo dục bình đẳng Hoa Kỳ thì khẳng định mọi con người đê u có quyê n lợi học tập ngang nhau. Thôi thì cứ học, có học có hơn. Nhưng tôi cứ nghĩ rã ng học cái gì cũng khó, học cho thông thái đã khó lă m rô i, học sao cho mình quyế n rũ còn khó ngang bắ c thang lên Trời. Xưa kia nữ hoàng Cleopatra muố n chinh phục người đàn ông quyề n lực nhấ t thời bấ y giờ là Ceasar đại để đã phải học cách để làm cho mình quyế n rũ. Nhưng bà là người đã "vố n sẵn tính trời": số ng vào thời trước Công nguyên nhưng đã hanh thông 9 ngoại ngữ và được hưởng một nê n giáo dục toàn diện, vì thể việc bà lĩnh hội nhanh chóng những "bài học quyế n rũ" thì cũng không có gì lạ.

Chưa kể sách vở bây giờ có nhiệ `u cuố ´n xui dại. Tôi không nói rã `ng tác giả viế ´t sách sai, có thể ông ta/bà ta nói đúng, nhưng chỉ đúng ở một hoặc vài trường hợp nhấ ´t định nào đó, không thể áp dụng với tấ ´t cả. Giố ´ng như cô gái này thì thích một người đàn ông ăn mặc, nói năng lịch lãm như Richard Gere trong phim "Người đàn bà đẹp", cô nàng khác lại thích một gã trai bụi bặm, phong trâ `n và mạnh mẽ để ´n mức áp đảo, cô khác nữa lại thích một anh chàng nhút nhát và nghe lời cô tuyệt đố ´i. Chưa kể những người cùng gu giố ´ng

nhau lại có những cách ứng xử hoàn toàn khác nhau trong mố i quan hệ. Nhiê u người tin tưởng tuyệt đố i vào những cuố n sách kỹ năng liên quan để n sex. Họ nhấ t nhấ t làm theo sách, áp dụng một cách máy móc, đâm lại "kính chẳng bố phiê n". Vì chỉ một "việc đơn giản" như thể nhưng hàng triệu người chẳng ai giố ng ai. Sự khác nhau này câ n phải tinh tế và nhạy cảm lắ m mới có thể nhận ra và thích nghi, chứ khó người thâ y hay cuố n sách nào dạy nổi bạn. Vì thế , giố ng như y học vẫn nói, chẳng có người thâ y thuố c nào tài giới bă ng chính bạn, khi thỉnh thoảng bạn nên tự lắ ng nghe cơ thể mình để điê u chỉnh và cân bă ng, và cũng như vậy, bạn sẽ chính là người thâ y tố t nhấ t của mình nế u như sở hữu sự tinh tế để lắ ng nghe nhịp tim bí ẩn của những người xung quanh, cho dù đó là trong một cuộc đàm phán ngoại giao, thương mại, một bữa tố i với ý trung nhân hay cả trong phòng ngủ.

Để minh họa cho câu chuyện này, tôi đi tìm mua một trong những cuố n sách kỹ năng ăn khách nhấ t hiện nay, với tựa đề cực hot. Nó được quảng cáo bă ng phương pháp truyê n miệng (phương pháp tố t nhấ t trong marketing), bởi chính những trí thức trẻ đã đọc và ca ngọi. Cuố n "Make every man want you" (Hãy làm cho mọi đàn ông đề u muố n bạn), tiế ng Việt lại có tựa đề hấ p dẫn hơn là "Gái khôn không sợ ê´" của tác giả Marie Forleo, một phụ nữ đã "giảng dạy cho hàng nghìn nữ doanh nhân cách thức làm thay đổi cuộc số ng và số ng cuộc đời giàu có, hạnh phúc và nóng bỏng." (Theo quảng cáo). Sau khi đọc xong những kỹ năng dài 200 trang, tôi chẳng những không khiế n cho "mọi người đàn ông đề u muố n" mà có thể còn làm cho người khác khó chịu bă ng bộ mặt chán ngán của mình vì bị cuố n sách tra tấ n. Bă ng một giọng văn tẻ ngặ t, chứ không phải "văn phong hài hước tuyệt vời" như cách tác giả Gay Hendricks miêu tả, Forleo dạy cho độc giả nữ chú ý tới ngoại hình và cách hành xử, nói năng. Những lời khuyên chung chung được lặp đi lặp lại nhiệ u đế n mức tôi bă t đâ u mất kiên nhẫn và thấy chính tác giả cũng trở

thành vô duyên, kiểu như "Chúng ta không nên bỏ qua bản tính tự nhiên của mình. Những khi gặp thử thách, nó sẽ là điểm để ta nhớ ră `ng ta thực sự tỏa sáng như thế ´ nào. Hãy khích lệ, đưa ta trở về trung tâm bă `ng cách đọc lại cuố ´n sách này hay những gì khiế ´n bạn cảm thấ ´y hứng thú và nhiệt huyế ´t. Hãy với lấ ´y điện thoại và gọi cho huấ ´n luyện viên của bạn, người có thể giúp bạn tập luyện bài bản trở lại. Bạn có thể áp dụng cách này để tạo ra một cộng đô `ng những phụ nữ hấ ´p dẫn để tương trợ lẫn nhau trong cuộc số ´ng chứ không phải biế ´n thành nạn nhân của họ". (Trích một đoạn ngẫu nhiên bấ ´t kỳ của "Make every man want you").

SỨC QUYỂN RŨ CỦA NHỮNG NGƯỜI ĐÀN BÀ – MA

Bữa trước tôi được nghe câu chuyện vê một ông có nhiê u vợ, 7 vợ lận (cả chính cả phụ), vợ nào cũng có con. Cá biệt có một bà vợ còn trẻ đẹp, con đã trưởng thành và là học sinh giỏi cấ p quố c gia. Ly kỳ ở chỗ người đàn bà khi còn thiế u nữ yêu ông đế n nỗi chỉ muố n xin ông một đứa con mà không đòi hỏi bấ t cứ một điệ u kiện gì, không câ n ông nuố i nấ ng, không câ n chu cấ p, không câ n cho cả hai mẹ con một danh phận. Nay thì bà kiêu hãnh đặt trước mặt ông một đứa con trai vàng ngọc và giỏi giang. Cánh đàn ông nhiệ u người nghe chuyện đâm ngưỡng mộ, đâm ao ước. Đó là một người đàn bà vĩ đại, ho bảo thế .

Tôi thấ y là lạ. Phụ nữ chúng tôi ngô i nói chuyện với nhau hay bảo những người đàn bà ấ y thực là dại dột, thực ngờ nghệch, thực ngô c nghế ch, thực ngớ ngắn, thực dở hơi, thực... Người độc miệng bảo dại thì chế t. Hoá ra đàn ông họ nghĩ khác. Họ cho ră ng giố ng nòi của họ cũng như của gia bảo, nên được lưu giữ nhiệ u nơi nhiệ u chỗ miễn là bởi những người đàn bà hy sinh vô điệ u kiện, cô đơn vò võ, cô độc chòi chọi và mấ y thập niên một túp lê u tranh cứ chờ mãi một người trong vô vọng.

Giố ng như đàn bà, đàn ông cũng nuôi nhiề u hình ảnh lý tưởng. Một người mẹ vĩ đại chưa đủ, một người phụ nữ quý phái, tài năng và uyên bác để làm sang cho người đàn ông của mình như đệ nhấ t phu nhân Eva Peron (Evita), Jacqueline Kennedy, công nương Diana, Nam Phương hoàng hậu... rõ ràng là một hình ảnh đáng tôn thờ và ngưỡng mộ.

Tuy nhiên những hình ảnh khêu gợi, nóng bỏng và quyế n rũ kiểu Angelina Jolie, Jennifer Lopez hay Sharon Stone cũng đi vào giấ c mơ thâ m kín của nhiê u quý ông hay những chàng trai trẻ hàng đêm.

Một cô gái thanh khiế t, tinh nghịch, dễ thương, ngây thơ và hô n nhiên có đáng ngưỡng mộ không? Tấ t nhiên có.

Nế u có một người đàn bà hội tụ được tấ t cả những hình ảnh trên thì có thực đáng khao khát không? Có lẽ "một vài" đấ ng mày râu sẽ gật đấ u một cách vui vẻ.

Nghĩ mà bực cả mình. Nghĩ mà tức anh ách. Nghĩ mà đâm ra đố ky với người đàn bà siêu thực chưa từng xuấ t hiện trên thế gian. Siêu nhân như thể có ma mới làm được. Lai nhặ c để n chuyên "ma". Cách đây chừng 6 năm, hô i tôi mới việ t vài truyên kinh di ngă n thôi, nhiệ u đô ng nghiệp đọc bản thảo thặ c mặ c tại sao không cho cái cô này, hay anh này yêu con ma. Như thế câu chuyện mới chặt chẽ và có sự gặ n kế t nội tại. Tôi bảo truyện kinh dị thì phải gây sợ hãi mới đúng chớ, cho yêu tùm lum thì người đọc chỉ thấ y thích thú chứ sơ nỗi gì. Đọc "Liêu trai chí di" có ai sơ đâu nào. Mà người trên cõi nhân gian đông đúc thể có thiế u thố ngì đâu mà lại phải đi yêu con ma. Nhưng từ đó tôi bỗng dưng đặt ra câu hỏi: Tại sao các nhà văn (tấ t nhiên 99% là nhà văn nam) lại cứ thích cho nhân vật yêu say đấ m một cô gái ma để n thể? Ông tổ của trào lưu "Liêu trai chí dị" là Bô Tùng Linh đã giúp cho nê n văn học châu Á (đặc biệt là Trung Quố c và Việt Nam) có thêm vô số tác phẩm văn học mang hơi hướng liêu trai, từ Thế Lữ, Tchya Đái Đức Tuấ n, Lan Khai cho để n nhiề u nhà văn đương đại sau này, rấ t hay có sở thích viế t vê những "Người đàn bà - Ma". Mà bản thân Bô Tùng Linh cũng không hoàn toàn sáng tác ra những câu chuyện â y, đó phâ n nhiệ u là những cố t truyện ông thu thập từ dân gian. Dân gian từ Đông sang Tây quả rấ t thích thú với những mố i tình ly kỳ giữa người và

hô`n ma, hô` ly tinh, tinh hoa cúc, tinh cá, ma cây, ma cà rô`ng, ma sói, nàng tiên cá... Phải chăng những "Người đàn bà — Ma" luôn là hiện thân của một mẫu hình hoàn hảo và siêu thực. Nhà văn khi viế´t mơ mộng, viế´t xong cũng khiế´n người đọc phải mộng mơ.

Đâ u tiên, vẻ đẹp bí ẩn của người đàn bà luôn là một ẩn số quyế n rũ. Ai chả biế t các bác râu mày không thích vẻ đẹp nô ng nỗng, bao nhiêu đường rãnh khoe ra bă ng hế t, cũng lại chẳng thích vẻ đẹp thờ cúng của một nữ tu. Lô lộ thì rẻ tiê n giố ng ả gái lâ u xanh, mà thanh khiế t thì tẻ nhạt như một cô em gái. Nhà văn đương nhiên cũng nghĩ như thể . Vậy là đơn giản nhấ t, hãy cho nhân vật chính là một con ma. Vẻ đẹp thoặ t ẩn thoặ t hiện trong bóng đêm của hộ ly tinh vừa kích thích trí tò mò, vừa khó nặ m bặ t và khó cưỡng lại. Vì thế một trong những bộ phim gâ n đây nhấ t phóng tác từ "Liêu trai chí dị" là "Họa bì" được nữ diễn viên Châu Tâ n thủ vai con hô ly. Đạo diễn chẳng chọn ai khác ngoài Châu Tâ n, một khuôn mặt vừa ngây thơ vừa gọi dục, vừa thánh thiện vừa độc ác. Khi "Họa bì" sang để n Việt Nam thì cũng giố ng như "Titanic", bị că t hệ t sạch cảnh nóng. Dường như các nhà quản lý chưa hệ có hứng thú đọc Bô Tùng Linh, cứ thấ y nóng mặ t, nóng mặt là că t. Cuố i cùng Châu Tâ n chỉ còn được một nửa tính cách và người xem sẽ không sao hiểu nổi vì có gì mà nhân vật Vương Sinh cứ phải điên đảo trước một con hô ly độc ác và nhợt nhạt.

Trong những câu chuyện thuộc mô típ liêu trai, đêm nào hô ly cũng để n và ân ái điên cuô ng với nhân vật chính, đói khát như thể chưa được gặp đàn ông bao giờ. Ôi chao, trong truyện ma, chàng thư sinh vò võ một mình cùng thư phòng u tịch giữa đêm hôm khuya khoặ t, thể rô i lại có người đẹp mê hô n, vóc hình thanh nhã, dung mạo dịu dàng cứ mê mản chàng khiế n chàng hao tổn sinh khí, xanh xao vàng vọt, yêu mê yêu muội để n ô m o gâ y mòn, để n ngắn ngơ đâ u óc. Nhưng được ngâ n ấ y thứ thì ma cũng chả sợ "Ngoảnh đi

ngoảnh lại có người con gái từ sau áo hiện ra, vén tóc mim cười, xinh đẹp tuyệt trâ `n. Trình ngờ là ma. Cô gái nói: Thiế ´p không phải là ma, mà là hô `đây. Trình nói: Đã là giai nhân thì ma cũng không sợ, huố ´ng chi là hô `." (Trích "Liêu trai chí dị").

Người đàn bà hoàn hảo là phải tài năng và trí tuệ. Nên tác giả thường cho những người đàn bà ma quái xuấ t hiện kèm theo nhịp đàn réo rấ t, tiế ng hát hút hô n và giọng ngâm thơ trong vấ t dưới ánh trăng thanh. Đừng tưởng nhân vật chính chỉ câ n suố t ngày giao hoan với hô ly tinh là đủ, đã là ma, ấ y mà lại còn bắ t ma phải yêu văn học và thích ngâm thơ Đường. Nàng tinh cá Bạch Thu Luyện mê thơ Đường đế n mức ố m sắ p chế t còn bảo "Hãy ngâm cho thiế p ba lâ n bài *Áo là lớp lớp* của Vương Kiế n thì sẽ khỏi bệnh. Sinh theo lời, ngâm đế n lâ n thứ hai cô gái đã xố c áo ngô i dậy nói: Thiế p khỏi rô i." – "Nế u thiế p chế t thì đừng chôn, cứ đúng các giờ Mão, Ngọ, Dậu lại ngâm một lâ n bài thơ Đỗ Phủ mộng thấ y Lý Bạch thì chế t rô i thây vẫn không nát."

Người đàn bà - Ma là sự pha trộn của sự mạnh mẽ phi tự nhiên gây sợ hãi, ám ảnh, kính nể và cả sự đáng thương, yế u đuổ i, khố n khổ. Ma quỷ, bản thân đã là một quyề n lực khiế n nhân gian kinh hãi, nhưng lại cũng là kẻ bị săn đuổi khố n cùng bởi con người, bởi các đạo sĩ cao tay ấ n và các phù thuỷ. Bản năng của người đàn ông vừa giố ng như một đứa trẻ thích được chở che, vừa có sự mạnh mẽ bẩm sinh của giới tính để che chở cho người đàn bà yế u đuổ i. Vì thế trong nhiề u phiên bản điện ảnh về nàng tiên cá, (tuỳ từng quan điểm dân gian mà người ta cho ră ng người cá cũng là một giố ng yêu ma hay thâ n tiên) nàng tiên cá bị người hiện đại bắ t vào bể cá khổng lồ, có phim nàng tiên cá bị giam vào vũng nước cạn phơi đuôi dưới nă ng ba ngày. Trong đại dương sâu thẳm, người cá bấ t khả chiế n bại, sắ c đẹp và giọng hát của nàng hút hồ n bao nhiêu thuỷ thủ chìm tàu xuố ng đáy đại dương, sự độc ác của nàng gây kinh

hoảng cho bao thuyê `n bè và tạo nên những huyê `n thoại, nhưng khi bị giam vào vũng nước, ánh mặ t của nàng trở nên tuyệt vọng, khắ c khoải và buô `n thương, khó người trâ `n nào câ `m lòng cho đậu.

Kể thì những đặc điểm tuyệt vời trên gán cho người trâ n ví thử cũng được. Nhân vật nữ có thật trong lịch sử là nữ hoàng Cleopatra và Võ Tă c Thiên được điện ảnh khai thác nhiê u nhất. Khi tìm diễn viên, các đạo diễn phải chọn mặt gửi vàng. Cleopatra từng được Vivien Leigh và Liz Taylor thủ vai. Võ Tắ c Thiên lâ n lượt được Phan Nghinh Tử, Lưu Hiểu Khánh và mới đây nhấ t là Pham Băng Băng thể hiện. Tấ t cả các nữ diễn viên này đề u mang vẻ đẹp dịu dàng, thánh thiện, quý phái, thông minh, sắ c sảo, gợi tình và mưu mô xảo quyệt. Nê u không thì diễn viên cũng phải cô mà diễn cho ra ngâ n ấ y nét tính cách. Cho dù đời số ng tình ái của nữ hoàng duy nhấ t trong lịch sử Trung Quố c có dày đặc và nô ng nhiệt để n đâu (thời xưa gọi là hoang dâm vô độ), hành vi có tàn bạo, độc ác, quái đản để n cỡ nào, thì khuôn mặt của nàng vẫn cứ phải trong sáng và phúc hậu, cái đó là tính ma quỷ trong một người đàn bà. Tuy nhiên các nhà văn như Bô` Tùng Linh lại khao khát thêm một điê`u nữa mà những người đàn bà tuyệt tác nơi trâ như Cleopatra và Võ Tặ c Thiên lại chẳng thể nào có được, â y là nỗi cô đơn thiế u vă ng đàn ông, thiê u vă ng con người.

Một người đàn bà đẹp nghiêng nước nghiêng thành thì thời cổ nê ´u không vui vâ `y yê ´n tiệc trong sảnh lớn cung vua thì cũng còn bận đàn ca sáo nhị trong phủ thượng thư, tướng lĩnh. Thời hiện đại nê ´u các nàng không sải bước trên sàn diễn chờ giây phút đăng quang ngôi vị Next Top Model để còn được in trang bìa tạp chí Cosmospolitan thì cũng vận bikini dự tiệc bể bơi hay ngô `i nhâ ´m nháp vang đỏ trong một bữa tiệc vườn đông đúc. Chí ít các nàng cũng đang mải ngúng nguảy vòng ba theo nhạc mix trong một quán bar nào đó. Thời gian đâu để mà cô đơn và thèm khát một cánh tay đàn

ông. Trong những tác phẩm kinh di tình ái truyê n thố ng, nhân vật nữ vừa đẹp ma mị, vừa mỗi bước đề u toả hương thơm (vì là tinh cúc, tinh mẫu đơn nên thơm nức lên), hát hay, đàn giỏi, thông tuệ văn chương, làm tình không biế t mệt, tinh tế, nhạy cảm, chàng chưa kịp nói nàng đã đọc được ý nghĩ rô ì (là ma nên ai nghĩ gì cũng biế t hệ t), vây mà lai cứ yêu đón đau, khổ n khổ một anh học trò nghèo đang bận ôn thi. Yêu như thể đã chờ một nghìn năm, mười kiế p chỉ để được ngã vào lòng chàng thư sinh vô danh. Các nhà văn, dù là nghiệp dư, bán chuyên hay chuyên nghiệp đê u hiểu một điệ u giản đơn ră ng: Văn chương cơ bản là bịa, nhưng có bịa tạc cỡ nào vẫn phải bám một phâ n trăm vào thực tế. Không có thực tế nào tương tự như vậy ở những người trậ n mặ t thịt, vậy tố t nhấ t biế n nàng thành con ma cho hợp lẽ. Nàng cô đơn, trố ng trải và lúc nào cũng thèm khát tình yêu, thèm khát hơi người trong cái thế giới nửa người nửa ma hoang lạnh, bị cô lập, bị săn đuổi. Chưa kể có những nhân vật thiế u nữ khi thác đi thành ma vẫn còn nguyên hô n trinh nữ. Những con hô` ly tinh lai còn giàu đức hy sinh. Chúng tu luyên 10 kiế p mới được một là n làm người, được một là n yêu, khi yêu thì chàng học trò nào cũng đã có vợ. Nhưng hô ly tinh thấ y như vậy cũng đã thoả. Sau khi sinh con mang cả giố ng hố cả giố ng người, nàng hố lặng lẽ rời đi để lai đứa con thơ cho chàng và người vơ trâ n thế nuôi dưỡng. Trong "Họa bì", nhân vật hô ly tinh đã hy sinh tính mạng để cứu Vương Sinh thoát chế t.

Mố i tình đẹp nhấ t là những mố i tình bị ngăn cấ m, bị cách trở, bị dang dở. Nỗi tuyệt vọng và cay đấ ng vô tình thành gia vị đẹp nhấ t cho tình yêu. Mà người với ma có bao giờ sở hữu "Happy Ending" như hoàng tử công chúa trong Lọ Lem. Người đàn bà-ma sẽ phải biế n mấ t để nhường chỗ cho hạnh phúc thực tế của những anh học trò nơi trấ n thế, để lại nỗi đau đớn và tiế c nhớ khôn nguồi cho người tình. Cuộc tình bí ẩn đó cũng chỉ giố ng như một ảo ảnh hay một giấ c mộng đẹp.

Các nhà văn đã dựng lên những mố i tình đặc thù liêu trai làm ma mị độc giả suố t thể kỷ này qua thế kỷ khác.

Mới bảo, không phải phụ nữ chúng ta không quyế n rũ và hoàn hảo, chẳng là chúng ta không muố n mà thôi, chúng ta chưa muố n... trở thành ma. Bởi vì cũng chỉ có ma mới hội tụ được ngâ n ấ y điệ u vĩ đại.

CƯỚI LẦN HAI

Mãi ngày cuố i năm mới gặp lại bạn. Bạn quay trở lại những ngày độc thân đã lâu. Một mẹ một con cũng đã vài năm mà cứ ở mãi vậy. Ban bây giờ đẹp hơn nhiệ u năm vệ trước, thời mà chỉ còn vài tháng nữa là bạn thôi có chô ng. Bạn nở nang gợi cảm, thôi không gâ y guộc. Ban sang trong quý phái, thôi không sót lai chút nào mộc mạc xưa cũ. Bạn nói chuyện theo cách tử tế mà thực dụng, thôi không ngờ nghệch. Bạn kiế m tiế n như nước đủ nuôi thêm năm miệng ăn (ví thử có phải), bạn mua thêm nhà thêm đấ t, thôi không lúng túng từng đô ng lận ví như thiế u niên còn thơ dại. Bạn giao đãi với nhiê u thứ, bộ trưởng và doanh nghiệp cấ p cao, thôi dâ n những mố i quan hệ không "đáng đô ng tiê n bát gạo". Bạn ngô i thảnh thơi sau vô lăng, điệ u khiển chiế c xe một cách dễ dàng trên đường cao tố c, giố ng như điệ u khiển cuộc đời bạn. Bạn hoàn hảo, từ lúc bạn trở về với cuộc số ng độc thân. Bạn mới ngoài ba mươi, độ tuổi tuyệt đẹp nhấ t trong cuộc đời. Phụ nữ gặp nhau, đâ u tiên luôn xoay quanh chủ đề să c đẹp và làm đẹp. Tôi và bạn quan sát mái tóc và cân nặng của nhau, không quên những câu bình luận dễ chịu cùng vài lời khuyên có lợi về thời trang, mỹ phẩm và spa. Chúng tôi tiế p tục nói vê tiê n bạc, nghê nghiệp, các mố i quan hệ hữu ích và cuố i cùng, khi đã să p trở về nhà, tôi ngập ngừng hỏi về ... những người tình của ban. Ban nói điệ u tôi đã biệ t dù chưa câ n hỏi, rặ ng có nhiệ u người muố n cưới bạn, trong đó có một người... Tôi cuố ng quýt như thể xe bạn sấ p tụt xuố ng hố: "Thôi đừng vội, từ từ đã...". – "Ù, mình biế t thế ", bạn khẽ khàng "Mình cảm thấ y dường như anh ta vẫn còn hận thù người cũ. Chừng nào anh ta vẫn chưa thôi hận thù, tấ t cả vẫn còn dừng ở đấ y". Tôi và bạn nói ít hiểu nhiệ u, khi cả hai đã qua tuổi 18 từ lâu. Chừng nào ta còn căm ghét một người, chừng ấ y ta vẫn còn tình, càng hận thù càng nhiệ u tình hơn nữa. Hận thù

đi đôi với khao khát và tiế c nuố i từ sâu thẳm trái tim. Chỉ sự vô cảm và dửng dưng mới song hành cùng một tình yêu đã chế t. Bạn không muố n tiế p tục mố i quan hệ, chỉ với lý do giản đơn của những người bắ t đâ u từng trải: Mình sợ nế u đẩy mố i quan hệ sâu hơn nữa, mình sẽ yêu anh ta hế t mình, lúc đó dứt ra không nổi. Tôi chỉ ừ, trước khi chia tay bạn và cảm ơn về những món quà ngày Tế t phục vụ cho nhan sắ c.

Điểm vệ u của một người đàn bà nặ mở chính trái tim nàng, khi nàng yêu hế t mình. Bạn tôi khôn ngoan, khôn tình. Những người khôn ngoan thường không mấ y khi bấ t hạnh, hoặc chí ít cũng chỉ bấ t hạnh một là n, khó ai khiế n họ đà n độn thêm là n thứ hai. Đã lâu lâu lă m, tôi thôi đọc những tạp chí dành cho phụ nữ, khi mà mỗi là n giở lướt những trang "cảnh tỉnh" dành cho họ (chúng tôi), tôi thường tự hỏi: Liệu có phải phụ nữ vẫn thường đại hơn đàn ông thật hay không? Thiệt thời, ngu ngô c hơn đàn ông thật hay không? Hay chính các tác giả cứ tự "suy bụng ta..."? Hoặc giả tôi chỉ toàn gặp người khôn vậy trong đời? Một "bạn khôn" khác của tôi, kể từ lúc quay trở lại thời độc thân chỉ gặp tôi vì một tách cà phê có hai lâ n. Lâ n thứ nhấ t đáng nhớ ấ v, nàng ngô i mơ màng bên cửa sổ một quán cà phê gă n kính shopfront: Đẹp, quyê n rũ, quyê n lực, tự tin, vẻ tự tin của một ả đàn bà vừa có să c, vừa có tiê n, vừa khôn ngoạn, từng trải, dù lúc â y nàng mới chưa đâ y ba mươi. Câu chuyện của tôi chẳng có gì đáng buô n cười mà nàng cứ tủm tỉm cười một mình, đôi mặ t nàng mơ hô, đôi má nàng ửng hô ng rạng rỡ. Tin nhấ n của nàng tít tít, và nàng tiế p tục mim cười. Thôi rô i, tôi để yên cho nàng ngô i đấ y mà yêu, mà mơ mộng với cái khuy áo tuột cúc phô bày vâ ng trăng đâ y đặn. "Cúc áo kìa", tôi nhă c khẽ rô i tranh thủ hỏi luôn "Gã này thể nào?" – "Kém hai tuổi, mới đâ u còn gọi là chị xưng em, nê u mình câ n tiê n gã có thể vác ngay cho vài chục ngàn đô sau năm phút, vợ gã sinh năm 85". Tóm tấ t xong nàng tiế p tục mim cười vu vơ với ly nước cacao. Nàng trả lời những ý không ăn nhập gì

với hôi thoai của tôi. Nàng giố ng như một kẻ mấ t trí nhớ tam thời. Nàng đang phô bày điểm yế u của đàn bà. Nản quá tôi hô về . Rô i cứ thể về trước, bỏ mặc nàng với những tin nhấ n hạnh phúc. Mãi 5 năm sau tôi mới thực sự gặp lại nàng, dù thi thoảng có ngoáng ngoàng dăm câu trên điện thoại. Tôi bận không gọi cho nàng. Nàng bận không gọi cho tôi. Nàng mải yêu đương. Nàng mải vui vâ với những bó hoa lan xa xi được gửi tặng qua đường chuyển phát nhanh hàng không từ một nước nhiệt đới nào đó của rấ t nhiệ u fan hâm mộ khác nhau mà tôi không biế t mặt. Tháng đôi là n, vì công việc, nàng mải rong ruổi mãi thành Rome hay xứ hoa anh đào. Nàng bận điệ `u hành chuỗi cửa hàng thời trang boutique không khi nào ngớt khách. Tôi nhớ thời "còn chô ng", mỗi là n để n chơi nhà chỉ thấ y nàng loay hoay với nô i niêu xoong chảo trong bộ quâ n áo sợi bông để phục vụ ông chô ng luôn tôn trọng khái niệm "Tình yêu vừa đi qua dạ dày khúc khuỷu vừa đi qua trái tim nhiệ u ngăn". Nàng nhấ t định chỉ ly thân, không ly dị, với lý do "Cứ để đâ y cho tiế ng có chô ng. Chớ mà đàn ông nhìn mình ôm đứa con là họ sợ chế t khiế p, lại cứ đinh ninh thể nào mình cũng đeo bám đòi cưới". Nhưng nàng cũng chẳng phải lo xa quá thể . Khi gặp lại, tôi hỏi thăm cái gã đã khiế n tôi mấ t "bạn chuyện gẫu" suố t 5 năm â y. Nàng bảo gã đã bỏ cô vợ trẻ và nă ng nặc đòi cưới nàng. Nhưng nàng không, dù đã làm xong thủ tục ly dị từ hai năm nay. Lý do giải thích thì cũng đơn giản: Yêu thì được, nhưng để cưới thì mình câ n một người đàn ông khác, không phải người như the . Đơn giản như một "bạn khôn" khác của tôi, chia tay người yêu đã có thâm niên 5 năm theo một cách khá đặc biệt: Họ đế n chỗ hẹn như mọi là n, nhưng khi chàng vừa nhón cởi cúc áo của nàng như mọi bận, nàng chợt dừng lại bảo "Hôm nay em không có hứng. Thôi mình đi vê ". Trên đường vê nàng bảo "Em nghĩ mình không hợp nhau. Chúng ta chia tay ở đây". Chàng là một nam nhân nổi tiế ng, số ng bă ng nghê hoạt ngôn, vậy mà cũng có lúc phải đành "ngôn không hoạt". Giờ thì nàng đã có chô ng và hai đứa con, một người chô ng mà thoáng gặp tôi biế t quyế t định ngày xưa của nàng là đúng.

Yêu thì được, nhưng để cưới thì câ n một người đàn ông khác. Đặc biệt khi người ta đã trải qua một lâ n đổ vỡ. Thời mười tám đôi mươi, người con gái mơ để n một đám cưới huy hoàng lộng lẫy cùng những đứa con xinh đẹp, một chiế c giường cưới phủ đâ y hoa hô ng và chuỗi ngày vợ chô ng ríu rít bên căn bế p nhỏ. Yêu là cưới. Sau giấ c mơ hoa hô ng â y chỉ có duy nhấ t tình yêu làm phiế u bảo hành, nàng chẳng câ n gì khác. Đế n khi muố n cưới lâ n hai, người đàn bà trở nên cân nhă c, đong để m như mụ thủ quỹ chặ c lép, nàng tự làm khó mình. Sự khó đâ u tiên, nàng không câ n tiê n của người đàn ông (vì giờ sự nghiệp đang thăng hoa rực rõ của nàng thậm chí đủ nuôi thêm một ông chô ng nữa) nhưng dứt khoát nàng câ n một người đàn ông có tiể n. Cuộc tập dượt hôn nhân là n thứ nhất giúp nàng nhận ra ră ng: Tiê n bạc không phải là tấ t cả song chỉ tình yêu thôi cũng chưa phải là tấ t cả. Sự khó thứ hai, người đàn bà khó chấ p nhận một sự chênh lệch về `trí tuệ và học thức. Lâ `n "đò" đã `u tiên khiế n nàng hiểu ră ng cập kênh vê nhận thức và tư duy sẽ có thể làm khổ nàng đế n... là n cưới thứ ba. Sự khó thứ ba, nàng quan sát ý trung nhân như mẹ chô ng xét nét nàng dâu, chỉ với một sự đơn giản: Ngày xưa gã kia yêu mình là thế, hào hoa, si tình, lãng mạn, ngọt ngào, chỉn chu là thế mà sau còn thế ... Cuố i cùng, nàng nhòm ngó để n bố mẹ chô ng, anh em họ hàng của chàng mới để n, chưa kể con riêng của chàng. Nàng phát ố m lên vì những hình dung. Nàng đang thảnh thơi nay Paris, mai New York, ăn sáng xong ghé spa, đang giờ khói lam chiế u vẫn ở tiệm Prada, nàng chưa chuẩn bị tinh thâ n để quay trở lại thời "đông đúc" như cũ với vô số trách nhiệm và đè nén. Chưa kể, nàng còn đê ra yêu câ u bấ t thành văn ră ng chàng phải ứng xử với con mình tố t hơn... ông bố cũ. Người ta hay nói ră ng gái 18 ngây thơ, lãng man mới hay mơ để n một Bach Mã hoàng tử hoàn hảo, nhưng tôi e ră ng không phải. Đố i với đàn ông, chỉ câ n vài bông hoa hô ng và những lời nói ngọt ngào cũng đủ chinh phục được cô gái 18. Chỉ đàn bà đã từng trải mới đặt ra những yêu câ`u trên trời như thê´, trong khi ở lứa tuổi của nàng, để tìm một

người đàn ông chưa ràng buộc gia đình đã là khó lắ m. Người ta lại bảo, phụ nữ đã gãy đổ một lâ n, thấ y đàn ông đế n với mình đã lấ y làm mừng, chả câ n phải đề ra điể u kiện gì hế t. Tôi cho ră ng cũng sai nố t. Những người đàn bà ấ y chưa bao giờ có ý đồ "vơ bèo gạt tép" hay "đói lòng ăn trái sung xanh", vì nế u sao cũng được thì thà nàng cứ giữ lại tấ m giấ y đăng ký kế t hôn lâ n thứ nhấ t. Chưa kể một khi các nàng đã nghiế n răng làm việc cực chẳng đã, ấ y là những người đàn bà ít ra cũng khó chiế u và "bấ t khuấ t" hơn nhiê u chúng sinh. Con chim sợ cành cây cong. Năm hế t Tế t đế n, những bà mẹ trẻ rong chơi cùng đứa con nhỏ. Mẹ con mặc diện ngấ t trời lang thang trên những chiế c xe hơi đắ t tiế n, ra vào căn hộ sang trọng rộng thênh mà nhìn muố n se lòng.

Còn nhớ hơn 10 năm trước, tôi dẫn cô ban bung khê nê đế n tháng thứ chín đi gặp Thâ v để xem tuổi đặt tên cho con. Đèo nàng trên phố mùa thu hanh hao vàng nă ng không phải anh chố ng mà là một anh bạn. Trên đường, anh bạn kia hô hởi đưa ra các phương án đặt tên Hô ng Hoa Thu Cúc. Tôi băn khoăn trong bụng lă m, mà bạn chơi thân để n vài chục năm rô i cũng không dám hỏi. Sinh con được ba tháng, nàng ly dị. Lý do được tấ t thảy bạn bè và gia đình biểu quyế t đô ng ý cho nàng đưa ra quyế t định "sa thải". Đứa bé, không như tưởng tượng vô lý của tôi, giố ng anh chố ng cũ như đúc khuôn, để n độ đứng giữa đám đông người, không câ n giới thiệu cũng lă p được đúng bố vào con. 10 năm sau, nàng làm nhiệ u việc, đế n nhiê u quố c gia, nhưng không yêu ai khác. Người đàn ông duy nhấ t mà thi thoảng tôi thấ v xuấ t hiện bên canh nàng là anh chàng đẹp trai, tố t bụng ngày nào. Anh ta chưa bao giờ kế t hôn, chỉ luôn ở bên cạnh nàng như một người tri kỷ, khi nàng một thân một mình rời khỏi Tổ quố c đế n cả năm trời và khi nàng bấ t ngờ quay trở lại, lúc nàng buô n râ u cũng như hạnh phúc, lă ng nghe nàng mọi điệ u và để mặc nàng trách cứ mọi điệ `u. Đế ´n giờ tôi cũng vẫn chưa dám hỏi, chỉ sơ nàng lai đưa ra một lý do đơn giản để n lanh người như những cô

bạn khác: Nế u để cưới, mình câ n một người đàn ông khác. Chỉ lòng tố t thôi chưa đủ.

Một vài người mim cười độc ác: Đàn bà không phải lúc nào cũng đâ y quyê n lực như năm ba mươi tuổi. 20 năm nữa, nhan sắ c hế t, sức khỏe suy tàn, lúc ấ y mới thấ y thấ m khi không có người đàn ông bên cạnh. Tôi không nhă c lại câu trả lời nữa vì trong cuố n sách này tôi cũng đã có một bài viế t về những cặp vợ chô ng cuố i đời số ng với nhau như hai cái bóng, như hai linh hồ n. Ho ngủ riêng phòng, để n nỗi đêm hôm, người kia đột quy chế t bấ t đặ c kỳ tử mà người này không biế t, hoặc giả họ vẫn chung giường nhưng ôm những giấ c mộng từ hai cõi hoàn toàn khác nhau. Hơn nữa, các bạn tôi không hệ từ chố i cưới là n hai, họ chỉ đang lựa chọn mà thôi. Họ thấ u hiểu điệ u: Thượng đế đã ban cho các Adam bản năng của người thơ săn. Thời nguyên thủy, người đàn ông đi săn để tìm thức ăn, thời văn minh họ không câ n phải kiế m ăn bă ng cách đó nữa nhưng vẫn không thôi sở thích săn bắ n trong những khu rừng rậm hoặc ngô i hàng giờ bên những bờ suố i, ao hô để cá lớn dính mô i câu. Vậy đừng tước đi cảm giác hạnh phúc đó của họ ngay cả khi hai người đang rấ t yêu nhau. Có nhiệ u ông bố bà me có con gái thường khá nhâ m lẫn khi cuố ng quýt giục con vớ được anh chàng nào "ngon lành" rô i thì hãy tròng ngay vào cổ anh ta một cái gọng, đó là hôn nhân và con cái. Thực không gì tệ hại hơn đố i với người đàn ông khi bị thay thế bản năng "săn bă t" bă ng trách nhiệm "hái lượm". Anh ta sẽ thích săn đuổi cả ngày trời những con linh dương xinh đep và những con báo Gepa nguy hiểm trên sa mạc hơn là ngay tức thì bạn vác cho anh ta một túi thịt đông làm sẵn. Những cô bạn tôi không từ chố i đàn ông, họ chỉ đang tham gia vào một cuộc săn đuổi đâ y thử thách là n thứ hai mà thôi, để khi hoàng hôn đã lặn, những nàng báo Gepa sẽ quay đâ u lại hứng mũi tên của chàng thọ săn bản lĩnh không bỏ cuộc để n phút cuố i cùng. Mũi tên â y sẽ được bay đi từ cánh cung nhỏ xíu của thâ n Cupidon. Còn khi báo Gepa đâ u

hàng ngay từ cuộc rượt đuổi đâ`u tiên, biế t đâu số phận mình sẽ bị những gã thợ săn nghiệp dư kia mang đế n sở thú trưng bày hay đế n xưởng thuộc da để làm áo lông.

Có lẽ đó là lý do tại sao bộ phim "Sex and the city" (cả phiên bản phim nhựa và truyề nhình) đã làm mưa làm gió trên khấ p thế giới suố t hơn mười năm qua. Bộ phim đã thể hiện được quyề n lực mạnh mẽ của phái nữ ngay cả khi họ có gia đình hay độc thân ở lứa tuổi 40-50. Bố n nhân vật chính là những phu nữ trung niên trẻ trung, sành điệu, gơi cảm và hài hước. Không gian của bộ phim xoay quanh những bãi biển, những buổi đấ u giá nhẫn kim cương, những bộ trang phục và túi xách hàng hiệu, những câu chuyện phiê m vê dàn ông, vê tình duc và sư nghi ngờ đố i với hôn nhân. Đàn ông trong phim "Tình dục thành thị" chỉ đóng vai phụ. Và tấ t cả những gì phụ nữ câ n đê u có cả trong phim. Phụ nữ luố ng tuổi tìm thấ y sự an ủi qua các thước phim đã đành, phụ nữ 20 cũng vô cùng phấ n khởi khi những người đàn bà năng động trên phim đã giúp họ xua đi nỗi lo u ám vê tuổi 50. Hành động của nhân vật toát lên sự chủ động và quyề `n lực ngay cả khi bị bỏ rơi trong ngày cưới (Carrie đã nhảy xuố ng xe lấ y hoa cưới quật "chú rể hụt" túi bụi ngay trên phố rô i bỏ đi, trước khi delete chàng luôn trong hộp thư điện tử). "Sex and the city" khiế n các khán giả nữ tin tưởng rã ng ngay cả khi họ bị phản bội trong hôn nhân hoặc bị bỏ rơi ngay lễ cưới, họ vẫn mạnh mẽ, quyế n rũ, đâ y quyê n lực và không chút nước mặ t, vẫn tìm ra những cách giải quyế t đâ v thông minh và kiệu hãnh cho để n khi hanh phúc mim cười trở lai. Và ho vẫn yêu đời trong cuộc số ng độc thân ngay cả khi đã kỷ niệm sinh nhật lâ n thứ 50.

MÃ SỐ CỦA TÌNH YÊU

Tôi vố n thích sắ m vai trò tư vấ n và môi giới. Tư vấ n giáo dục, pháp luật, du lịch, shopping, ẩm thực, giải trí, sức khỏe, dinh dưỡng, tâm lý tình cảm, hôn nhân gia đình... Tấ t tâ n tật những gì người ta hỏi tôi đề u đáp căn kẽ chẳng khác nào... Ms. 1080 và Mr. Google. Tư vấ n rô i tấ t phải giới thiệu người A với người B, việc A tới việc B. Miễn phí. Chẳng hạnh phúc nào bă ng khi nhìn thấ y việc câ n người, người câ n việc tìm được để n nhau, cả đôi bên đề u tưng bừng phâ n khởi. Hô i đâ u năm 2005, trên ti vi chiế u bộ phim truyê `n hình rấ t nổi tiế ´ng của Mỹ là "Miss Match" (Bà mai) do Alicia Silverstone thủ vai chính. Trong phim, nhân vật bà mai Kate Fox chuyên làm công việc giới thiệu cô A với anh B. Trước khi đôi bên hẹn nhau, bà mai tư vấ n cho họ nên hẹn nhau ở đâu, ăn mặc thế nào, nói gì cho phù hợp... Nghĩ thế này mình cũng làm được, tôi kiế m hai người đâ u tiên làm "chuột bạch". Người thứ nhấ t là anh chàng bảo vệ ngay tại tòa nhà tôi đang ở. Cậu bă ng tuổi tôi, năm â y mới hai mươi bảy, chưa từng có người yêu bao giờ. Có lẽ công việc không bao giờ cho phép cậu rời khỏi vị trí mà đi tìm hiểu. Cậu làm bộ phận an ninh có biên chế nhà nước ở một công ty xây dựng. Cao to, đẹp trai, hiệ n hậu, rấ t khéo tay trong các công việc sửa chữa điện nước và đặc biệt là nụ cười tươi rói dễ mê n. Người thứ hai là cô gái chủ tiệm làm tóc mà tôi là khách quen đã 10 năm. Cô tố t nghiệp trung cấ p Y rô i vê salon tóc làm cùng hai chị gái. Cô hiệ n lành, thân thiện, khéo léo trong cách ứng xử, lành nghệ nhấ t trong số ba chị em. Khuôn mặt trắ ng trẻo, xinh xã n với nụ cười sáng rực. Nhiê u là n trong câu chuyện, tôi biế t cô cũng mong tìm được một ý trung nhân. Ngặt nỗi việc của cô chỉ phục vụ cho phụ nữ. Quanh năm xoay quanh đâ u tóc, gương lược, móng tay móng chân của phu nữ, đàn bà, con gái, lấ y đâu ra nam nhân mà kế t bạn. Sau khi tính toán

vê mọi phương diện, tôi thấ y chẳng đôi nào hợp nhau hơn thế . Tôi hình dung đế n ngày họ làm đám cưới linh đình, khuôn mặt rạng ngời hạnh phúc, rô i con đàn cháu đô ng, chắ t chút chít đủ cả. Đế n bố n đời sau họ vẫn sẽ coi tôi là ân nhân, vì không có tôi thì lấ y đâu ra mấ y chục chút chít xinh đẹp như thế . Tôi ráo trước cả đôi bên, miêu tả tỉ mỉ vê người kia cho người này, người này cho người kia. Cả hai đô ng ý, hô i hộp, mừng rõ. Tôi ấ n định ngày cho chú rể tương lai đế n salon tóc để că t, gội, sấ y. Hôm sau, tôi đế n chỗ cô gái. Hô ì hộp không kém. Thế nào? Ba chị em vui vẻ kể: Đúng như chị nói, cậu ấ y rấ t được. Sau đó cậu ấ y có mua của bọn em một lọ keo xịt tóc Davines và hẹn tuâ n sau đế n... că t tóc tiế p.

Tôi nín cười, tóc đâu mà că t lă m thê . Mà tóc că t hệ t rô i lâ y gì để xịt keo. Tôi biế t cậu chàng muố n chơi đẹp với ba chị em gái và vê nhà sẽ không biế t làm gì với lọ keo đặ t tiế n kia. Được thể, tôi gặp anh chàng nhút nhát và thao thao bấ t tuyệt tư vấ n: Bước đâ u tiên cậu phải lấ y cảm tình cái đã. Đừng rủ người ta đi chơi vội. Như thể là thô lỗ và nóng vội. Làm thể nào để lâ y lòng cô â y ư? Con gái rấ t muố n được tự hào vê người mình yêu. Những món quà tặng mà cô â y có thể khoe được với bạn bè và chị em gái sẽ khiế n cô â y hạnh phúc, và sẽ khiế n những người khác khen ngợi cậu. Cậu sẽ ghi điểm. Nhưng chó tặng những món quà có giá trị vội, sẽ rấ t phô vì cậu mới chỉ gặp người ta có một là n. Tố t nhấ t hãy mang để n thứ gì để tấ t cả cùng vui vẻ. Chỗ đó lúc nào cũng đông phụ nữ. Hãy mua những đô ăn được. Xoài xanh chẳng hạn. Chẳng đứa con gái nào mà không thích xoài xanh. Mà nhó mua nhiệ `u vào đấ y. Kẻo người ta bảo cậu keo kiệt. Bước thứ hai, khi cậu và cô â y đã thân thiế t rô i, cậu sẽ phải... Tôi tiế p tục bài tư vấ n trước anh chàng đô ng niên đang ngần tò te.

Ngày hôm sau, vừa đi làm vê `tôi đã hỏi thấ 't thanh: Thế ´ cậu đã mua xoài xanh chưa? Cậu cười hì hì lắ ´c đâ `u. Tôi giậm chân hỏi tại

sao thế . Cậu vẫn hì hì. Những quả xoài xanh ngon lành vĩnh viễn không bao giờ xuấ t hiện. Cậu ta trố n biệt. Còn ba chị em cô gái thì mong ngóng, không dám hỏi tôi lý do tại sao. Tôi hỏi vặn cậu sao thế , cô ấ y có điểm gì không được, mới đã `u cậu cũng bảo cậu thích cô ấ y kia mà. Cậu chỉ nói giản dị ră `ng điề `u kiện kinh tế ´ của cậu chưa ổn định, lấ ´y vợ lúc này e không tiện. Tôi lắ ´c đã `u bảo đã ai bắ ´t cậu phải cưới đâu cơ chứ. Tôi cũng trố ´n biệt không dám sang tiệm gội đã `u nữa, vì ngại giáp mặt với cô gái. Cuộc môi giới hôn nhân của tôi đã thấ ´t bại thảm hại mà không biế ´t lý do vì sao. Thậm chí nhiề `u lúc tôi ngờ rã `ng bài tư vấ ´n của mình đã gây tác dụng ngược. Cậu ấ ´y thấ ´y phức tạp quá, khó hiểu quá, khổ quá khi phải chinh phục và làm quen.

Hai năm sau, được tin cô gái lấ y chô ng, một Việt kiê u định cư ở Úc. Đẹp trai, tố t bụng, gia đình nê n tảng. Nhìn ảnh cưới của họ tôi thở phào nhẹ nhõm, như cấ t được gánh nặng. Trong cái không may có cái may. Giờ cô gái đã sinh con và định cư ở Sydney, đô ng thời làm chủ một salon tóc đông khách bên â y.

Lâ n môi giới thứ hai của tôi là cho chính cô bạn thân và một cậu người quen. Bận này là do tôi được cha mẹ hai bên nhờ vả: Cháu xem có đám nào thì giới thiệu giúp cho nhà bác. Thực chả còn gì bă ng. Đôi bên cùng có nhu câ `u. Mà cô bạn tôi rấ t xinh đẹp, tài năng, chẳng hiểu sao cứ ể mãi. Anh kia cũng vậy. Gia đình giàu có, nê `n tảng, đẹp trai, tử tế ´, thu nhập tố ´t. Đôi bên đề `u đã tố ´t nghiệp đại học. Không gì hợp hơn. Tôi lại mơ để ´n lúc không chỉ đôi cô cậu mà cả tứ thân phụ mẫu phải mang mâm quả để ´n để cảm ơn tôi. Tôi thông báo đã tìm được người rô `i să ´p xế ´p cho lâ `n gặp thứ nhấ ´t hẹn nhau ở quán cà phê, lâ `n gặp thứ hai ở rạp chiế ´u phim. Rút kinh nghiệm lâ `n trước, lâ `n này tôi kè kè đi cùng, vừa để đôi bên đỡ ngại, vừa ngô `i quan sát xem có... sai sót gì không. Lúc ra vê `tôi tiế ´p tục màn tư vấ n bổ sung cho bạn. Mặc gì, nói gì, làm gì. Tôi chắ ´c mẩm

thành công để n nơi. Bố mẹ chỗ ng tương lai của cô bạn vờ tình cờ để n nhà tôi đúng lúc nàng cũng qua chơi. Hai ông bà nói chuyện với "con dâu" hơn tiế ng đô ng hô . Tâm đâ u ý hợp. Ngày hôm sau gọi điện cảm on tôi rố i rít, khen cô gái xinh đẹp, thông minh và nế t na. Bố me ban tôi cũng ưng chàng phò mã không kém. Lâ ngặp thứ ba, chàng tự để n đón nàng. Nhưng sau là n thứ ba, không có là n thứ tư nữa. Không một lời giải thích. Mãi nhiệ u tháng sau, tình cờ gặp mẹ chàng, bà mới tiế t lộ, lâ n gặp cuố i cùng â y con trai bà vê tâm sự với mẹ. Điệ u một, vừa gặp chàng, nàng đã kêu lên "Anh đổi xe à?". Chàng bảo hôm â v chàng mươn chiế c xe cũ hơn của câu em, trong khi lâ n trước câu đi chiế c xe sang hơn. Vây mà nàng để ý ra ngay, như vây là rấ t thực dung. Điệ u hai, chàng nhìn thấ y bố nàng lúi húi trong bê p trong khi nàng đang ở nhà. Con gái vậy là lười biế ng. Điệ u ba, đã hẹn giờ rõ ràng mà nàng còn trang điểm rấ t lâu, để chàng đợi ở dưới nhà. Điề u bố n... điề u năm... Tóm lại, trong con mă t chàng, nàng là người thực dụng, biế ng nhác, trọng hình thức, coi thường người khác, không tư kiểm soát nổi thời gian... Trong khi đó, bố mẹ chàng thì thực sự tiế c cô con dâu hụt. Họ cho ră ng chàng quá khó tính.

Còn tôi, sau phi vụ môi giới hôn nhân không thành thứ hai và thêm vài lâ `n thấ ´t bại nữa mà không hiểu nổi tại sao những "cặp đôi hoàn hảo" như vậy lại không thể tương thích với nhau thì tự dưng tin vào truyề `n thuyế ´t về `tình yêu. Người nam, người nữ từ thời Bàn Cổ vố ´n là chung một thân thể. Thân thể ấ ´y mang cả đặc tính nam và đặc tính nữ với hai mặt trên một cái đâ `u. Nhưng chính điề `u đó cũng gây ra xung đột khổ sở khi trong một con người cứ tự tranh đấ ´u với nhau, nửa này muố ´n làm việc nọ, nửa kia muố ´n làm việc khác. Cuố ´i cùng họ đành xin ông Trời tách thân mình ra để ai làm việc nấ y cho tự do, thoải mái. Trời tách hai nửa thân thành hai con người riêng biệt. Lúc xa rồ `i, họ mới thấ ´y nhớ nhung, quyế ´n luyế ´n nửa còn lại nên mải miế ´t đi tìm. Tìm thấ ´y rồ `i thì không thể tách rời

được nữa nên gọi là tình yêu. Trong Kinh thánh, Eva được Thương để tạo ra từ một xương sườn của Adam. Khi họ nên duyên, đó là lúc thành "một xương một thịt". Xương thịt dính liê n lại như cũ. Hai nửa phải như chìa khóp với khóa, từng răng cưa li ti phải chập được thành một. Thời hiện đại người ta dùng khóa từ, khóa số. Khóa loại gì cũng phải có mật mã riêng mới mở được. Cái mật mã â v, ngoài chính chủ nhân của nó ra thì người ngoài cuộc không thể hiểu nổi. Có lẽ những nửa mà tôi cố gặ ng tác hợp cho họ nhưng không thành ấ y là vì không đúng mật mã chăng. Bởi "Yêu người yêu cả đường đi", khi yêu, người ta chấ p nhận mọi cái xấ u của người kia, thậm chí còn thấ y cái xấ u ấ y là đáng yêu. "Lỗ mũi mười tám gánh lông/ Chô ng yêu chô ng bảo râu rô ng Trời cho/ Đêm nă m thì ngáy o o/ Chô ng yêu chô ng bảo ngáy cho vui nhà/ Đi chợ thì hay ăn quà/ Chô ng yêu chô ng bảo vê nhà đỡ cơm/ Trên đâ u những rác cùng rơm/ Chô ng yêu chô ng bảo hoa thơm rắ c đâ u". Vì thế trước những cặp không đẹp đôi, quá chênh lệch và cập kê nhiê u phương diện, thiên hạ hay băn khoăn tư hỏi "Tai sao ho lai có thể yêu được nhau?". Người ta bấ t đâ u tính để n các động cơ khác ngoài tình yêu.

Tuy nhiên mật mã tình yêu cũng giố ng như mật mã khẩu vị. Rấ t khó lý giải tại sao người này coi mấ m tôm là món ăn không thể thiế u trong khi người khác coi đó là cơn ác mộng, người kia nghĩ sã `u riêng là loại trái cây tuyệt hảo thì người nọ lại thấ 'y đấ 'y là cực hình. Trời sinh ra thế '. Chính bản thân họ cũng không thể lý giải được điể `u đó. Tỉ dụ như trong y học, người ta có nhặ 'c đế 'n một căn bệnh rố i loạn tâm thâ `n là bạo dâm. Kẻ bạo dâm khi hành sự thường phải gây đau đớn về `thể xác cho bạn tình thì mới đạt được khoái cảm. Người bình thường gặp kẻ bạo dâm coi như gặp ác mộng, thậm chí có thể kiện ra tòa. Nhưng nế 'u một bệnh nhân khổ dâm được gặp người bạo dâm thì như cá gặp nước. Khổ dâm là một hành vi rố i loạn tính dục khác, chỉ có thể tìm thấ 'y khoái cảm khi bị người khác hành hạ, đánh đập, gây đau đớn lên thể xác của mình.

Trong cuộc số ng, thi thoảng tôi hay gặp những nam nhân là người thành đạt, tài năng, song có một nhược điểm khó chịu nổi, â y là có thể tự nói về mình cả tiế ng đô ng hô không biế t chán, người khác khó chen được vào câu nào. Nế u người đố i thoại muố n nói gì thì chỉ nên nói những câu ca ngợi và ủng hộ anh ta là đủ. Những lúc â v, tôi tư hỏi tai sao những người như vây có thể tô n tai song song bên cạnh một cá thể khác. Việc phải nghe một người cứ tự ca ngợi và huyễn hoặc vê bản thân rấ t để gây xì trét, dù là chỉ 15 phút đô ng hô . Vậy sao có người chịu nổi, thậm chí yêu nổi những con người như vây. Ngược lại, những người vợ của họ, sau đó tôi được biế t, là những phu nữ rấ t đỗi bình thường, không có gì xuấ t sắ c, nổi trôi về nhan să c và tài năng. So sánh với đức ông chô ng thì kém một trời một vực. Nhưng mã số tình yêu là ở chỗ đó. Nế u như ông chô ng có một ngàn tham vọng và mục tiêu, tấ t cả chỉ phục vụ cho một việc là khiệ n cho mình trở thành người đáng ngưỡng mô nhấ t thế gian, thì bà vơ chỉ có một tham vong và mục tiêu duy nhất, đấy là chô ng, và làm cho chô ng trở thành người đàn ông đáng ngưỡng mô nhấ t thế gian. Họ có thể ngày này qua ngày khác ngưỡng mộ và lă ng nghe những lời tự cao tự đại của chô ng không biế t chán. Giố ng như một cặp bài trùng bạo dâm và khổ dâm. Những người có thể khiế n ta cảm thấ y bi khủng bố và hành ha về tinh thấ n khi cứ phải lă ng nghe họ "tự sướng" thì lại được gặp những người có nhu câ u muố n làm fan hâm mô trung thành cả cuộc đời. Cũng có những anh chàng đẹp trai từng milimet, mà ý trung nhân lại nhiệ u tuổi hơn, nhan sắ c thường thường bậc trung, hay những cô nàng trẻ trung, xinh đẹp, yêu một gã xấ u trai, hoặc già nua, ă t luôn bị thiên ha vu cho đông cơ tiệ n bac. Tôi e ră ng không phải trường hợp nào cũng như vây. Những người kia, ho nặ m một mã số mà những người ngoài cuộc, những kẻ môi giới hôn nhân nghiệp dư như tôi không bao giờ có thể nhìn thấ y.

LÒI BẠT

Đàn ông bao giờ cũng thích thú khi theo dõi đàn bà viế t về mình. Trong trường hợp đàn bà đẹp, niề m thích thú còn tăng gấ p đôi.

Di Li không có vẻ đẹp của Mai Phương Thuý vì chưa có (chứ chả phải không bao giờ có) chân dài. Bù lại, nàng có nước da trắ ng như bông bưởi và cặp mặ t sắ c như dao.

Dao â´y Di Li không để uổng phí, mà nàng dùng để cứa vào đàn ông hàng trăm nhát. Nhát nào cũng sắ´c ngọt và thâ´u tận tim. Từ đó Di Li khoái chí. Nàng tin chắ´c lũ đàn ông sẽ chế´t.

Ôi thôi nàng nhâ m. Trái tim và nhiệ u bộ phận khác nữa của đàn ông đủ sức chịu đựng cả ngàn nhát dao như thế từ hàng triệu cô gái và hàng trăm năm nay. Thậm chí, đàn ông còn coi đó là vinh dự, tự hào. Chả anh nào chế t khi bị người đẹp đâm. Họ chỉ toi đời khi bị đàn bà quên lãng. Mà trong tác phẩm vĩ đại này, không có phâ n ngàn giây nào Di Li chứng tỏ nàng quên đàn ông. Dù chúng già hay chúng trẻ, dù chúng béo hay chúng gâ y, dù chúng giàu hay chúng nghèo, Di Li đề u ngày đêm quan sát, băm chặt, khát khao, thèm muố n, và đau đớn vì chúng.

Đây là cuố n sách không dành cho đàn bà, bởi vì chả có một chữ nào tác giả dành cho họ. Đố i với Di Li, tấ t cả đàn bà là nàng, không câ n thêm ai nữa cả. Chỉ đàn ông mới đáng phân loại, mới đáng chia nhỏ hoặc thố ng kê, xem xét... và xơi.

Đọc để n trang cuố i cùng, bạn sẽ thấ y Di Li không cầ n đàn ông đẹp trai, không cầ n đàn ông thông minh. Nàng cầ n loại có tiể n, ít nhấ t để mua sách của nàng, và loại khỏe mạnh để đọc để n chữ

Hế t. Tấ t nhiên, tiêu chuẩn khỏe mạnh của Di Li không vì thế mà đơn giản, không dựa vào số đo vòng ngực và vòng tay hoặc các vòng lân cận.

Di Li tin chặ c sách của mình sẽ trở thành một quả bom. Nàng nhâ m. Đố i với đàn ông hiện đại, chỉ có bom sex mới giế t được chúng. Mà cuố n sách này không phải thế . Tiế c thay.

Không ai đọc sách này xong sẽ bỏ vợ. Không ai đọc sách này xong sẽ lấ y vợ. Cũng chả ai mua sách này rô i mơ lấ y Di Li (điề u ấ y quá phức tạp chứ không phải quá xấ u xa).

Đọc rô ìi, đàn ông chỉ thấ y đàn bà sẽ không bao giờ hiểu được mình. Đó chính là hạnh phúc của đấ ng mày râu.

Nê u như các đấ ng â y đáng được hưởng hạnh phúc?

Đạo diễn Lê Hoàng